

DEVİRİM YOLUNDA

İŞÇİ-KÖYLÜ

126345 Sayı: 2002-02 20 * Yıl:1 * 18-31 Ocak 2002 * Fiyatı: 500 000 TL ISSN: 1303-0299

Parıldayan siperlerde direniş sürüy-

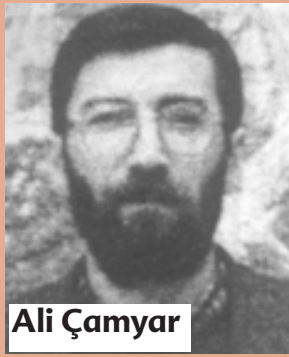
Diz çökerek yaşamaktansa ayakta ölmek iyidir!

Zeynel Karataş

Devrimci komünist tut-sakların tecrit ve izolasyo-na karşı başlattıkları zafer

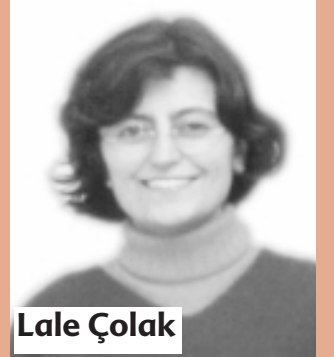
yürüyüşü yeni şehitlerle ilerliyor. Her anı direniş, kararlılık ve cüret dolu olan bu yürüyüşte devrimci komünist tutsaklar devletin tecrit ve izolasyonda ki ısrarının devam ettiği sürece direniş bitirmeyeceklerini yeni şehitler verme pahasına taviz vermeyeceklerini söylüyorlar. Yeni bir mücadele yılına evrilen direnişte ise üç di-

Ali Çamyar

renç çiçeği daha ölümsüz-lüğe uğurlandı. 265. gününde Ali Çamyar, 240.

gününde Zeynel Karataş ve 222. gününde Lale Çolak onurlu direniş bayrağını ardlarındakilere devrederek onurlu direnişin semalarında yerlerini aldılar. 2002 yılında verilen bu şehitlerle süreç boyunca şehitlerimizin sayısı 85'e ulaşırken, devlet herkesi F tiplerine doldursa da birer birer katletse de tutsakların direnişlerini kıramayacak

Lale Çolak

ve teslim alamayacaktır. Bugün bunu artık dostundan düşmanına herkes görüyor.

“Üç kapı üç kilit açılın ölümler dursun”

Tecrite ve izolasyona karşı yaşamı savunmak için;

Zindanlarda süren uzun yürüyüşe omuz ver!

Tecrit zincirini kırmak için harekete geçelim

Tecrit ve izolasyona karşı Türkiye zindanlarında mevsimleri deviren tarihsel yürüyüş, tüm kararlılığı ve görkemiyle devam ediyor. 85 şehit ve yüzlerce gazinin omuzlarında yükselen direniş; devletin azgın terörü ve saldırılarına rağmen etkisinden hiçbir şey kaybetmeden emin adımlarla ilerliyor. Devrimci ve komünist tutsaklar şahsında emekçi halkımızın yaşamının hücreleştirilmesi anlamına gelen F tipi (hücre) saldırısına karşı yürütülen mücadelede; 4 Baro başkanının ortaya attığı “üç kapı üç kilit” önerisiyle yeni bir aşamaya gelindi. “Devlet pazarlık yapmaz” anlayışıyla bugüne kadar sunulan tüm önerileri reddederek katliamcı yüzünü ortaya koyan faşist diktatörlük ve onun Adalet Bakanı H. Sami Türk; hiçbir manevra alanının kalmadığını görünce ilerici, demokratik kamuoyunun bu yöndeki çağrı ve isteğini “ne kadar geri noktalara çekersem kardır” aymazlığıyla geçiştirmeye çalışıyor.

Baro başkanlarının ortaya koyduğu ve tüm demokratik kurum ve kuruluşlar ile tutsak yakınlarının desteklediği ve aynı zamanda zindanlarda direnişin özneleri olan devrimci ve komünist tutsakların da tecrit ve izolasyonu kırmanın bir ön adımı olarak görüp onay verdikleri öneri karşısında iyice sıkışan devletin çözüm noktasında daha da zorlanması için tüm devrimci-demokrat güçlere önemli görevler düşmektedir. Bu görevleri yerine getirirken kamuoyuna sorunun Ölüm Orucu değil Ölüm Oruçlarının talepleri ve nedenleri olduğunu, dolayısıyla Ölüm Oruçlarının değil nedenlerinin ortadan kaldırılması için mücadele edilmesi gerektiği kavratılmalıdır. Bunu ortadan kaldıracak olan da politik tutsaklar değil devlet ve Adalet Bakanlığı'dır. Şimdi tüm gücümüz ve araçlarımızla bu görev ve sorumlulukları yerine getirelim.

İŞÇİ-KÖYLÜ'DEN

Durmak, duraksamak yok direniş sürüyor
Direniş destekle, tutsaklara sahip çık

SAYFA 30

Umudu gözlerinde saklı olanlarımız

Yaşanan yoksulluk ege-menler tarafından saklanamaz hale geldi. Madem böylesine açık ve gözler önündeydi herşey, öyleyse gerektiği gibi gösterilmeliydi halka, yani çıkarları doğrultusunda kendilerini aklamaya yönelik olmalıydı herşey.

Artık hergün televizyon ekranlarında ve gazete manşetlerinde bir ailenin dramını görmek mümkün. Gerçeklikten, nedenlerinden uzak bir şekilde dramatize edilen yoksulluk, yaratıcılarını aklamaya çabasında olanların elinde bir reklam aracı olmaktan öteye gitmiyor. Sözde yetkililer bir aileye sahip çıkıyor, bir çocuğun karnını doyuruyor, ona gelecek sağlıyor. Yalanlar, gerçeklerin üstünün örtülmesi çabası almış başını giderken bir de soğuklar çörelendi yoksul ailelerin tütmeyen ocaklarına.

Sıcak bir evi, karnını doyuracak kadar yemeği olanlar için mutluluk kaynağı olan kar; üstüne giyecek birşeyi olmayan, çevreden bulunan birkaç çalı-çırpıyla ısınmaya çalışanlar için ya da sokaklarda yaşamını sürdürenler açısından ölümler iç içe yaşamaktan öte bir anlam ifade etmiyor.

İçinde bulunduğumuz ağır kış şartlarında soğuk ve bir de açlık hergün bir çocuğu, bir evsizi, bir kimsesizi alıyor elimizden, yüreğimizden. Onlar ki yarınımızın teminatı, yarını yaratacak olan ellerin sahibi. Onlar ki yitirmemek için direndiğimiz umudun kendisi.

Gerçeklik halka böylesine acılar yaşatırken; devlet, birkaç aileyi korumaya alarak ya yiyecek yakacak yardımı yapıyor ya da açılan sözde yardım kurumlarına alarak

barındırıyor onları. Halkın yaşadığı bu durumun karşısında acıma duygularına hitap ederek, öfkelerini dindiri-

yor.
Ta-
şıma
su-

yuyla değirmen dönmeyeceğini çok iyi bildikleri gibi, birkaç aileye sözde yardımla bu yoksulluğu bitiremeyeceklerini de çok iyi biliyorlar. Ne dağıtılan birkaç lokma ekmekle aç karınlar doyacak, ne de açlık son bulacak. Fakat her zaman olduğu gibi yine "şefkatli" elleri uzanıyor halka. Çalıp çırpan, karşısında olanları zulümle bastıran kanlı elleri. Halkı iliklerine dek sömürerek yoksulluğu hergeçen gün daha da boyutlandırıyor biliyorlar çığa dönüşen bu öfkenin bir gün altında kalacaklarını ve sonlarını geciktirme çabasında halkın gözünü boyamak için her türlü yola başvururken, diğer tarafta gerçeklik tüm yakıcılığıyla sarıyor soğuktan üşüyen bedenleri.

Soğuktan moraran elleri ve yüzleriyle, kendini bile ısıtmaktan aciz bir sobanın kenarında minicik ellerini,

bedenini ısıtmaya çalışıyor çocuklar. Gülen gözlerinde parıldayan umut ışığı; açlığın sefaletin üzerine bir de dondurucu soğukların eklenmesiyle kaybolmuş. Her acı olayda bile dünyadan habersizce gülücükler saçan gözleri, o masum yüzleri solmuş. Boşuna mı arıyoruz yoksa artık onların gözlerinde aydınlık geleceği? Daha ufacak yaşlarında açlığı, yoksulluğu sefaleti yaşayan çocuklar çok erken atılıyor yaşam kavgasına. Okumaları, eğitim görme-

atabilir o dışlanmışlığın izlerini ufacak yüreklerinden? Kim ısıtabilir o donmuş bedenleri sıcaklığıyla, hangi yardım onları kurtarabilir ya da hangi yardım geri verebilir çocukluklarını? Bir lokma ekmek fazla girsin diye evlerine sokakları mesken eyleyen çocukların gözlerinden göğe yükselen acı dolu haykırışı kim duyabilir? Eve ekmek götüremediği, çocuklarını doyuramadığı için çocukları göz-

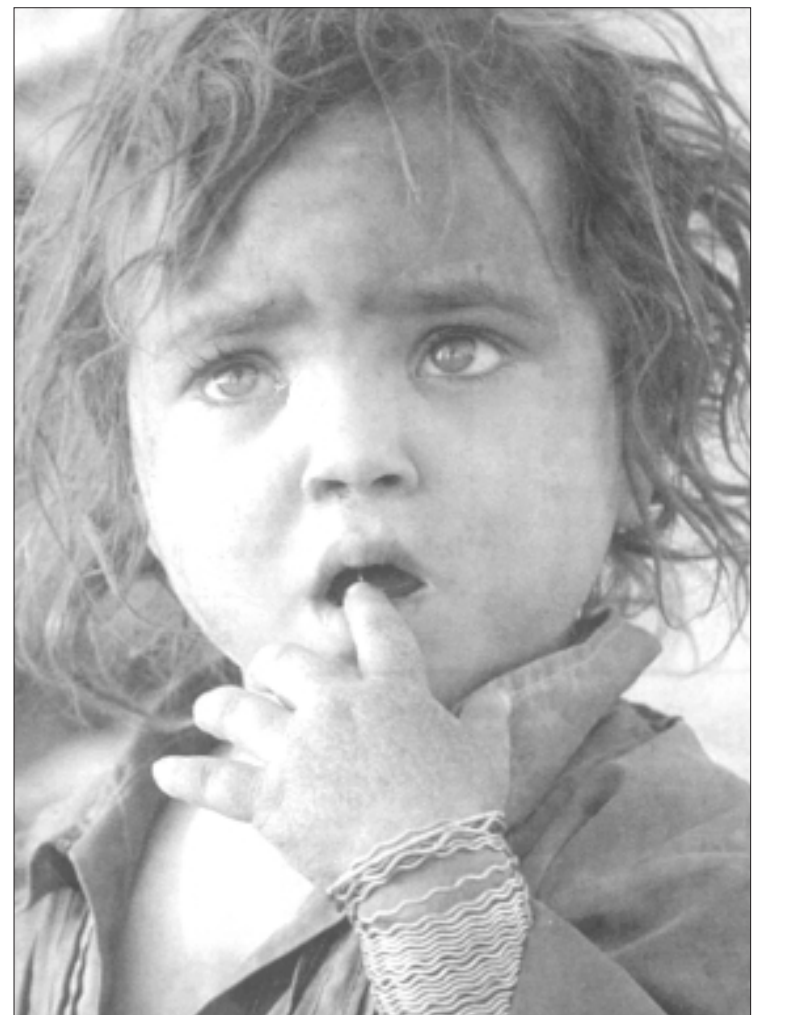

ri-
nin önünde ölen bir
ana-babanın acısını kim paylaşabilir, yaşamadan? Çocu-

omuzlarında hayatın o ağır sorumluluğuyla üç beş kuruş kazanabilmek, evlerine katkıda bulunabilmek için yaşatları oyuncaklarla oynarken onlar mendil satıyor sokaklarda. Hayır **mendil değil, çocukluklarını satıyorlar aslında**. Yırtık ayakkabılarından sızan su ile üşüyor bedenleri fakat sanki onlar değil sokaklara mahkum, bir tas sıcak çorbaya hasret olan. Sıcak bir yuvanın özlemine gözlerinde aramaya çalışmak boşuna, çoktan unutmuşlar çünkü bir aile sıcaklığını. Sanki onlar sokaklarda doğmuş öylesine alışmışlar kimsesizliğe. **Bir umut yine de, gözlerinin derinliklerinde saklı kalan**. Belki de o saklı kalan umut taşıyor ufacak bedenleri geleceğe. Gözlerinde ki geleceğin aydınlık umudunu büyütüyoruz toplumca. Yüreklere alırsa ve belki unutsa da sevginin sıcaklığını onlara bakan acıyan gözlerle alırsalar da kim söküp

ğuna bir paket süt alamamamızın öfkesi engel tanımıyor artık. Bu öfke yazar kasa oluyor başbakanlığa fırlatılan ya da bir ağaç oluyor umudunu yitirmiş bir çocuğun elinde darağacına dönüştürülen ve hayat veren yeşil mezar oluyor umuda. Sokağa taşmış durumda olan bireysel öfke, aydınlık yarınların yaratılmasının temeline harc oluyor. Daha bir sağlam atılacak yarının temeli. Çünkü nasırlı ellerle yaratılacak tarih. Emekçilerin öfkesi birleştiğinde yarın daha aydınlık ve parlak doğacak güneş. O zaman ısınacak sevgisizlikten üşüyen yürekler. Ve çocuklar yaşanılabilir bir dünyaya açacak gözlerini.

Çocuklarımız, sınıfsız-sınırsız-sömürsüz özgür dünyayı yaşasın diye bütün çabamız. **Ödediğimiz bedellerin acılarını onların geleceğe bakan gözlerinde unutuyor ve daha bir sıkı sarılıyoruz insanlığın kurtuluş davasına**. Yarının sahibi olanlara bırakacağımız umut ve onur, onları yarına taşımaya ve yarını yaratmaya ulaştıracak biliyoruz. Biliyor ve kesmiyoruz insandan umudumuzu.

Ecevit; Beyazsaray'da hesap veriyor

Türkiye'nin yakın geleceğini şekillendirecek ve ABD emperyalizmine olan bağımlılığı daha da artıracak ziyaretin çalışmalarını hummalı bir şekilde sürdüren TC devleti; ABD'nin istediği ve IMF tarafından çerçevesi çizilen yasaların büyük çoğunluğunu TBMM'den geçirerek Ecevit'in çantasına yüklemiş bulunuyor.

ABD ZİYARETİ VE TÜRKİYE'NİN GELECEĞİ

İki yıllık bir aradan sonra Başbakan Ecevit, bir kez daha ABD'nin huzuruna çıkıyor. 16 Ocak günü biraraya gelecek olan Bush ile Ecevit arasında gerçekleştirilecek olan görüşmenin sonuçları Türkiye'nin

racak ziyaretin çalışmalarını hummalı bir şekilde sürdüren TC devleti; ABD'nin istediği ve IMF tarafından çerçevesi çizilen yasaların büyük çoğunluğunu TBMM'den geçirerek Ecevit'in çantasına yüklemiş bulunuyor. Ev ödevini yapmış bir ilkokul çocuğu gibi Bush'un karşısına çıkmaya hazırlanan Ecevit'in nasıl hesap vereceği ise bir başka merak konusu. İki yıl önce (26 Eylül 1999) Clinton ile görüşme sonucunda eline tutuşturulan "yeniden yapılandırma programı"nı en ince detaylarına kadar yerine getiren (Şeker Yasası, Telekom Yasası, Tahkim Yasası vs.) ancak yine de 2000 Kasım ve 2001 Şubat ekonomik krizlerinin yaşanmasının önüne geçemeyen uşaklar takımı, iktidarın IMF öncülüğünde ve bizzat onun atadığı Kemal Derviş'in yönettiği ve daha ağır yaptırımlar içeren programın büyük çoğunluğunu da gerçekleştirmiş olarak Bush'un kar-

getirmemiştir. Bütün bu gerçeklikler orta yerde dururken burjuva medyanın satılık kalemleri yapılacak ziyaretin TC açısından iyi bir pazarlık ortamı yaratacağını, ABD'nin 2004 yılında kaldırmayı öngördüğü tekstil kotalarından TC'nin de payına birşeyler düşebileceğini, IMF'nin 10 milyar dolarlık kredi konusunda sorun çıkarmayacağını, ABD'ye olan 5 milyar dolarlık askeri borcun silinebileceğini hiç sıklımadan yazıp duruyorlar. Bunların olabilirliğini ise TC'nin ev ödevini layıkıyla yaptığına ve 11 Eylül sonrası ülkenin jeo-stratejik öneminin daha fazla artmış olmasına bağlıyorlar.

WASHINGTON'DA EMEKÇİ HALKIMIZIN KANI VE ALİNERİ PAZARLANACAK

11 Eylül sonrası ortaya çıkan dünya fotoğrafı içerisinde Türkiye'nin jeo-stratejik öneminin daha

lık gücü oluşturabilecek "jeo-stratejik konumu" en asgari düzeye indirmeyi de hedeflemektedirler. Son iki yıl içerisinde peşpeşe dayatılan IMF programlarının kaynağının ana temalarından birisini de bu durum oluşturmaktadır. Bu noktada emperyalistlerin önemli aşamalar kaydettiğini söyleyebiliriz. Ancak 11 Eylül sonrası gelişmeler ve ABD haydutunun tüm dünya halklarına açtığı savaş ve bu savaşın Afganistan ayında kazanılan geçici başarının (ki bu geçici başarı dahi birçok çelişkiyi ve çatışmayı içinde barındırmaktadır) ardından sıranın Ortadoğu'ya ve özellikle Irak'a gelmesi ihtimalinin yüksekliği TC'ye biçilecek rolün ön plana çıkmasını sağlamıştır. Bu düzlemde iflas etmiş ekonominin geçici olarak soluk alabilmesi için IMF'den 10 milyar dolarlık kredinin serbest bırakılması TC'nin ABD politikalarına yönelik çıkarabileceği pürüzlerin en aza indirilme-

yakın gelecekteki durumu açısından hayati bir önem taşıyacak. Son iki yıl içerisinde gerek dünyadaki gelişmeler gerekse de bu gelişmelerin ülkemiz somutundaki yansımaları yapılacak görüşmenin eskiden yapılmış olanlardan daha farklı sonuçlar ortaya çıkaracağını göstermektedir. ABD emperyalizminin girmiş olduğu ekonomik kriz süreci ve 11 Eylül saldırılarının ardından ortaya çıkan yeni dünya tablosu gözönüne alındığında yapılacak görüşmenin önemi bir kat daha artmaktadır.

Türkiye'nin yakın geleceğini şekillendirecek ve ABD emperyalizmine olan bağımlılığı daha da artı-

şısına çıktığını görüyoruz. Öyle ki ABD'nin emrettiği ve IMF memuru Derviş'in denetiminde TBMM'ye sunulan Tütün Yasası, Kamu İhaleleri Yasası, Endüstri Bölgeleri Yasası, Bankalar Yasası Ocak ayının ilk haftasında jet hızıyla onaylanmış ve uşak medyanın ABD'ci kalemşörlerinin belirttiği üzere "Ecevit'in eli güçlendirilmiş" bir şekilde ABD yolculuğuna çıkması sağlanmıştır.

Belki de dünyanın hiçbir ülkesi ABD emperyalizminin ve büyük oranda onun denetiminde olan IMF ve DB'nin ön gördüğü "yapısal uyum programları"nı TC devleti gibi hiçbir itiraz göstermeden yerine

da arttığı bir gerçekliktir. Ancak 21. yüzyılda emperyalistlerin kendi aralarındaki pazar savaşımında özellikle Balkanlar, Ortadoğu, Kafkasya ve Ortaasya bölgelerinin ön plana çıkacağı ve bu çetin savaşımında Türkiye'nin önemli bir üs bölgesi durumuna geleceği birçok emperyalist savaş stratejisi uzmanlarınca muhtelif defalar dile getirilmiştir. Bundan dolayı, başta ABD ve AB emperyalizmi olmak üzere birçok emperyalist ülke Türkiye'nin bu durumundan yararlanmak istemenin yanısıra Türkiye'yi ekonomik, siyasi ve askeri olarak daha fazla bağımlı hale getirerek kendileri açısından pazar-

sine ve ABD'nin tüm istemlerinin yerine getirilmesine bağlanmıştır. Arjantin'in ihtiyaç duyduğu 1,3 milyar dolarlık ek krediyi vermeyecek ülkeyi iflasın eşiğine getiren IMF ve DB'nin Türkiye'ye bu denli kolaylık sağlamasının altında bu kurumların gerçek yöneticisi ve yönlendiricisi olan ABD emperyalizminin çıkarları yatmaktadır. Öyle ki Arjantin'deki gelişen olaylara yönelik basına bir açıklama yapan Bush "Arjantin'e yardım etmek istiyoruz, ancak bu yardımların çerçevesi IMF ve DB tarafından çizilmeli" yönlü açıklaması iplerin kimin elinde olduğunu göstermesi açısından önem-

lidir. Türkiye'nin iplerini de elinde tutan ABD emperyalizminin şu aşamadaki çıkarları ve özellikle Irak özgülünde hayata geçirmeye çalıştığı planın önemli bileşenlerinden birisi olan Türkiye bu süreçte Arjantin'deki senaryoları yaşamış ABD açısından büyük bir risktir ve ABD bu riski kaldıracak lükse en azından şimdilik sahip değildir. Irak'ı vurması büyük ihtimal olan ve Pentagon'da bunun planları yapıp değişik senaryolar ortaya atılarak gerçekleştirilen Bush-Ecevit görüşmesinin temel gündem maddesinin bu konu (Irak) olacağı, diğer gündemlerin tali planda olacağı açıktır.

Irak'a yönelik bir savaşın kendisi açısından büyük riskler taşıyacağına bilincinde olan faşist diktatörlük; özellikle Irak'ın bölünmesi durumunda Kuzey Irak'ta emperyalizm tarafından oluşturulabilecek kukla bir Kürt devletinden büyük rahatsızlık duymaktadır. Ziyaret öncesi gerek Başbakan gerek Genelkurmay Başkanı gerekse de Dışişleri Bakanı tarafından yapılan ihtiyatlı açıklamalar bu rahatsızlığı açıkça ortaya koymaktadır. Ancak ekonomik, siyasal ve askeri olarak kölece bir bağımlılık içerisinde olan ve hareket alanı gittikçe daralan TC'nin ABD emperyalizmi karşısında hiçbir pazarlık koşulunun olamayacağı görülmelidir. Tüm bu gelişmelere rağmen uşak medyanın yaptığı "uygun pazarlık koşullarının varlığı" yönlü propagandaların özünde

ABD'nin istemlerinin yerine getirilmesi durumunda bunun karşılığı olarak elde edilecek uşaklık payının boyutu yatmaktadır. Bu uşaklık payının emekçi halkımızın kanı, alınteri ve emeği üzerinde yapılacak kirli pazarlıklar sonucunda elde edileceği ise bir başka gerçekliktir.

ZİYARETİN OLASI SONUÇLARI

ABD emperyalizmi açısından Irak gündemli olarak şekillenecek ziyaretin öncesinde TC devletinin çıkarabileceği pürüzleri asgari seviyede tutmak ve Irak üzerindeki baskısını artırmak amacıyla 4 Ocak günü Ankara'ya gelen ABD kongresinin ağır toplarından 10 kişilik heyetin sözcüsü Joe Liebermann yaptığı görüşmeler ardından basına yaptığı açıklamada; Saddam rejiminin, kesin olarak yıkılacağını, bu noktada Türkiye'den yapıcı rol beklediklerini söyleyerek "Irak için ortaklaşa karar verileceğini" öne sürdü. Aslında Bush Ecevit arasında yapılacak görüşme öncesi Ankara'ya yapılan bu ziyaretle ABD'nin resmi politikasında altı çizilmiş ve Türkiye'nin hizaya gelmesi için baskı uygulandığı görülmüştür.

ABD emperyalizminin "terörizmle mücadele" kılıfı altında Afganistan'da gerçekleştirdiği işgalde diğer emperyalist haydutlarla sağladığı geçici koalisyonu Irak özgülünde sağlayamayacağı (ki Rusya, Fransa, Çin vs. gibi ülkeler Irak'a yönelik bir savaşa tepki gösterecek-

lerini belirtiyorlar) ve bölge bazında da Körfez savaşında sağladığı ittifakı gerçekleştiremeyeceği gözönüne alınırsa Irak'a yönelik olası bir operasyonda Türkiye'den daha iyi bir seçenek bulamayacağı gayet açık olan ABD'nin Irak için çizilen senaryolarda Türkiye'ye biçeceği rol bu ziyaretle kesinlik kazanacaktır. Efendisi ile yapacağı ziyarette "umarım Irak konusu gündeme gelmez" demesine rağmen gündemin bu çerçevede olacağının bilincinde olan Ecevit ve Cem'in Liebermann'la yapılan görüşmenin ardından "ABD tek başına da Irak'a girebilir" yönlük açıklamaları önemlidir. Ancak böylesi bir olasılık durumunda ekonomik, siyasal ve askeri olarak ipleri elinde tutan ABD'nin uşakı tarafından yeterince desteklenmemesi durumunda TC açısından faturanın ağır olacağı ve Arjantin fobisinin egemen sınıflar açısından ayyuka çıkacağı da bir başka gerçekliktir. Dolayısıyla ziyaret sonrasında TC'nin ABD'nin yönelimleri doğrultusunda hareket etme olasılığı yüksek görünmektedir. TC devletinin en büyük açmazı olan Kürt sorunu ve Irak'ın bölünmesi durumunda ortaya çıkabilecek yeni Kürt oluşumlarının en az zararlı atlatılması ve hatta TC denetiminde ele alınması da söz konusu olabilir. Kaldı ki yıllardır Musul-Kerkük petrolünün hayaliyle yatıp kalkan TC faşizminin ağzına çalınacak bir parça bal bile egemen sınıfların susmasını sağlayabilecektir. Bu ihtimal en

güçlü çizilen Irak senaryolarının en temel argümanını oluşturmaktadır. Bilumum ABD uşakı medya kalemşörlerinin sürekli propagandasını yaptığı bu yönelim ziyaret sonrası en ihtimalli yönelimi olarak görülmüyor.

Son iki yıl içerisinde uygulanan IMF programlarıyla açlığın, sefaletin ve azgın sömürünün altında ezilen emekçi halkımızın yapılacak ziyaret sonrası gündeme getirilecek yeni sömürü programlarıyla daha katmerli bir sefalete sürüklenmesinin yanısıra Irak'a yönelik operasyonda ABD'nin askeri gücü olarak yer almasıyla kanı ve canı da pazarlanacaktır. **ABD'li tekellerin çıkarları doğrultusunda alınteri ve emeği iliklerine kadar soyulmak istenen ve tekellerin pazar dalaşında canı da istenen Türkiye ve T. Kürdistanı emekçilerinin bu duruma sessiz kalmayacağı açıktır.**

Bu nedenle Ecevit'in ABD ziyareti emekçi halkımızın yakın geleceği açısından hayati önem taşımaktadır. Başta Proletarya Partisi'nin öncülüğünde tüm devrimci-demokratik kurum ve kuruluşlar harekete geçirilmeli, ziyaretin olası sonuçları karşısında işçi sınıfı ve tüm ezilen kesimlerin kendiliğinden/örgütlü gücü harekete geçirilmelidir.

Sınıfsal yaklaşım

ASTSUBAY KIVRIKOĞLU SEFER GÖREV EMRİ BEKLİYOR !

Mahalli rütbesi orgeneral olup, genelkurmay başkanlığı görevini yürüten **Amerikan astsubayı Kıvrıkoğlu**, kamuoyunun önüne **SAREM (Stratejik Araştırmalar ve Etüt Merkezi)** isimli projeye çıktı. Oysa, Dışişleri Bakanlığı bünyesinde kurulu **SAM (Stratejik Araştırmalar Merkezi)**, YÖK'e bağlı oluşturulan **SAEMK (Stratejik Araştırmalar ve Etütler Merkezi)** ve yarı-resmi **ASAM (Avrasya Stratejik Araştırmalar Merkezi)** vb. kuruluşlar, benzer amaçlı faaliyet yürütmektedirler. Bütün bunlar hükümet ve ordunun, yönetim ve denetimindeyken genelkurmayın doğrudan bu yapılanmaya gitmesi, 11 Eylül sonrası ABD emperyalizminin geliştirdiği yeni saldırı sürecinin ürünüdür.

En yetkili ağızlardan "**onyıllarca sürecektir savaş**" olarak tanımlanan bu sürecin gereği olarak, "**anti-terörizm**" konseptiyle dünya çapında yönetsel bakımdan yapılan düzenlemeler ile gericiliğin koyulaştırılması, faşizmin azgınlaştırılması hızlandırılmaktadır. Sürecin bir diğer önemli ayağını da **militarizmin** güçlendirilmesi ve örgütlenmesi oluşturuyor. Nitekim ABD'nin Anti-Balistik Füze Anlaşması (**ABM**)'ndan çekildiğini resmen açıklaması, hızlandırılan **AGSP** süreci ve silah tekellerinin fazla mesaiye geçişi (ABD'deki silah şirketleri, Alman, Fransız, İngiliz ortak sermayeli Avrupa'nın dev silah teli **EADS**), bunun açık göstergeleri durumundadır.

ABD genelkurmay başkanı **R.**

Myers'in "*Geniş düşünüyoruz. Diye bilirim ki, 2. Dünya Savaşı'ndan beri hiçbir kampanya hakkında bu kadar geniş düşünmemiştik. Sanırım bu uzun ve yorucu bir savaş olacak*" sözlerini, daha yakın bir tarihte Savunma Bakanı **D. Rumsfeld** (04.01.2002) "*savaşın erken safhasındayız*" diye doğrulamıştı. Dünya ve bölge haritaları, emperyalist karargahlardaki duvar ekranlarının sabit görüntüsü haline gelmiş bulunuyor. Hesaplar ve planlar üzerinde uzman çalışmaları, hızlı bir biçimde sürdürülmekte. Ana komuta merkezinde bunlar olurken, bölge jandarmalarına da kısa ve uzun vadeli raporlar, ödevler hazırlama görevi veriliyor.

Türkiye'nin, stratejik bölgelerin kesişme noktasında yer aldığı, herkesçe bilinen bir gerçek. **Kıvrıkoğlu**'nun "*Türkiye üç kıtanın ve dünyanın merkezidir. Demokrasi ile yönetilen ülkelerle demokratik olmayan ülkelerin fay hattı üzerindedir. İslam alemi ile hristiyan aleminin birleşme noktasıdır*" sözlerindeki saptama ve **SAREM**'in ilgi alanı olarak sayılan,

Ortadoğu, Kafkaslar, Balkanlar, Orta-Asya cumhuriyetleri, Avrupa, Akdeniz ve Karadeniz, emperyalist hegemonya mücadelesinde en kritik bölgeleri ifade ediyor.

Efendilerinin bölgede gerçekleştireceği operasyonlara, hem planlama hem de yürütme aşamasında destek sağlamakla görevli faşist diktatörlüğün, asker kanadında yapılacak çalışmanın ofisi olarak kurulan **SAREM**; "*savaşta belirlenmiş hedeflere ulaşmak için eldeki bütün kaynakları (askeri, ekonomik, siyasal vb.) uygun bir biçimde seferber etme ve düzenleme*" anlamına gelen stratejiye uygun bir işlev görecektir. Bu ise en yalın biçimiyle ABD'nin savaş stratejisidir.

Kıvrıkoğlu'nun "*Değişimi başarmanın yarın yaşam hakkı yoktur.*" sözleriyle kast ettiği, ABD'ye kayıtsız şartsız itaat hususunda yalpalayanın hiç şansının olmadığıdır. Sık sık vurguladığı "**değişim**" sözcüğü, amirlerinin "**uygun adım marş**" komutundan kaynaklanmaktadır. **ABD astsubayı**, militaristleşme süreciyle

Emperyalist saldırganlıkla eşgüdümlü gelişen SAREM

Genelkurmay Başkanlığı Askeri Tarih ve Stratejik Etüt Başkanlığı bünyesinde kısaca adı **SAREM** olan "**Stratejik Araştırmalar ve Etüt Merkezi**" kurduğunu duyurdu. İngilizce deyişiyle Think-thank (düşünce kuruluşu) olarak lanse edilen SAREM Genelkurmay Başkanlığı'nda orta ve uzun vadeli stratejiler üretme amacıyla kurulmuş ve devletin kilit kuruluşlarından biri olma özelliğine sahiptir. SAREM Genel Kurmay ağırlıklı MGK'ya bilgi hazırlama açısından destek sunan, mevcut yapının pekiştirilmesi amacıyla değil, bu mevcut yapı içerisinde devletin politik-askeri stratejilerinin üretildiği bir merkez olarak işlev görecektir. Genelkurmay Başkanı Orgeneral Hüseyin Kıvrıkoğlu SAREM'in açılışı sırasında yaptığı konuşmada merkezin "iç politika" konularına girmeyeceği ancak "irticai ve bölücü faaliyetlerin" kurumun, inceleme alanlarına gireceğini söyledi. Kıvrıkoğlu az sayıda asker ve çok sayıda üniversite öğretim üyesinden oluşacak SAREM'in stratejik incelemelerde bulunacağını kaydetti. Açılış sırasında gazetecilerin sorularını yanıtlayan Kıvrıkoğlu banka kurtarma, operasyonundan, yolsuzlukların önüne geçilmesine" Türkiye'nin

Arjantin "olmayacağından" ABD'nin Irak'a müdahalesine ve AB'nin "terör" konusundaki yaklaşımına kadar bir dizi konuda açıklamalar yaparken Arjantin'de yaşanan gelişmelerin ardından bilinçli bir şekilde 2002 yılının olumlu geçeceğine yönelik propagandayı burada da sürdürdü. Türkiye'nin stratejik öneminden bahseden Genelkurmay Başkanı Afganistan ordusunun yapılandırılmasında İngiltere'den sonra Türkiye'nin görev alacağını söyledi. Bankacılık kurtarma operasyonu ile ilgili TSK'nın görüşlerinin sorulması üzerine "Biz ekonomist değiliz, yani biz lehinde ya da aleyhinde değiliz ama bu işin iyi götürülmesi lazım" diyerek bir yandan tarafsızmış gibi ifadeler kullanıp diğer yandan "aba altından sopa göstererek "bir taraf olduğunu itiraf etmesi, ülkenin ekonomik, siyasi ve askeri alandaki belirleyiciliğinin bir göstergesidir. Irak konusunda ise Irak'ın toprak bütünlüğünün bölünmesinin "Ortadoğu'da yeni bir çıban başının yaratılması "anlamına geleceğini ifade ederek kurulacak olası bir Kürt devletinden duyduğu rahatsızlığı dile getirdi. Harekatın Türkiye'ye çıkaracağı ekonomik bilançonun ağırlığından bahsetti.

sınırlı işi gereği, haddinde olmadığı için ekonomik duruma ilişkin laf etmemekte, bankalara verilecek "**destek**" konusunda "**politik**" davranmakta ("**biz ekonomiden anlamayız**"), "**Ekonominin gidişatı konusunda iyimserim. 2002'ye büyük bir moralle girdik**" diyebilmektedir. Bununla beraber, "**Arjantin gibi olmayız**" derken, diğer yandan da ekonomiyi batıranların Arjantin'deki gibi yargılanması hususuna dikkat çekerek, işi sıkıya almak gerektiğine vurgu yapmış olmakta ve ABD'deki askeri yargısız infaz "**mahkeme**"lerini övmektedir.

Türkiye'deki faşist devlet yapısının kuruluşundan itibaren **Mustafa Kemal**'le başlayan süreçteki şekillenmiş orduyu, yürütmede en etkili kurum haline getirmiştir. Nitekim "**iç hizmet kanunu**"ndaki "**koruma ve kollama**" ile yasallaştırılan bu durum, askeri faşizme geçiş dönemlerinin meşruiyetinde kendini göstermektedir. **MGK**'daki açık konumlanıştan, her alandaki dokunulmazlık ve ağırlığına kadar, ordu, tayin edici rolünü sürdürmektedir. "**Post-modern Darbe**" di-

ye anılan 28 Şubat vb. açık müdahalelerden başka, ara sıra yapılan kamuoyu deklarasyonlarıyla gidişata çeki düzen verme işi de "**görevi**" kapsamında değerlendirilmekte, Faşist Türk Ordusunun kurmayı sık sık "**durumdan vazife çıkarmak**"tır. Elbette ki bu durum, onun, hakim sınıfların sadık bekçisi ve emperyalist savaş makinesinin Türkiye topraklarındaki hiyerarşik uzantısı olma pozisyonunun gereği olarak gerçekleşmektedir.

Egemenlerin ve onların her renkten temsilcilerinin faşist orduyu sınıflar ve siyaset üstü gösterme çabaları, en ciddi uğraşlarının başında gelmektedir. Burjuva medyasının üzerinde en titizlikle ve tam bir mutabakatla durduğu konular arasında öncelikle yer alan bu husus, sık sık hizada tutma brifingleriyle beslenmektedir. Eskiden beri yapılan kamuoyu yoklamalarında "**en güvenilir kurum**" sorusuna verilen yanıtlarda geçer not alabilen tek seçeneğin, yönetim sahnesinde açıktan yer almadığı için, ordu olması tesadüf değildir.

Ancak, diğer düzen kurumları-

nın (meclis, siyasi partiler, yargı organları vb.) iflase sürüklenmesi halinde ve süreklilik kazanan silahlı faaliyetlerin yürütüldüğü alanlarda ve dönemlerde kışlasından çıkınca, **katliamcı, zulümcü** gerçek yüzünü sergilediğinde açık bir biçimde teşhir olabilmektedir. Gerilla savaşına karşı Kürdistan'da, Karadeniz'de, toprak işgalleri, işyeri direnişleri, hapishanelerdeki direnişlerde, köylerde jandarma üniformasıyla "**asayiş sağlama**" rolünderken Faşist Türk Ordusu, halk düşmanı gerçek kimliğiyle boy göstermiştir ve göstermektedir.

Kırıkkale ve **Aselsan**'daki **5.** sınıf üretimlerini bir kenara bırakırsak, askeri tüm araç, gereç, silah ve cephaneliğini ithal eden; gücü ve havası şimdilik kendi halkına yeten; disiplin ve eğitim adı altındaki ehlileştirme programıyla, her yıl yüzbinlerce genci işkence ve eziyete tabi tutan ve yeri geldiğinde her türlü katliam, saldırı ve zulümde kullanan; subay sınıfındaki kadrolarını rütbeleri oranında ayrıcalıklı yaşatan; ülke kaynaklarının göstere göstere peşkeş çekilmesi ve so-

zulmasına, halkın acımasızca sömürülmesine karşı, bunun sorumlularına özel koruma işlevi gören **Faşist Türk Ordusu; SAREM** isimli projeye, bir yandan Pentagon'dan gelecek **sefer görev emrine** hazırlık yaparken, bir yandan da "**iç politika ve iç konular ilgi alanımız dışında kalacaktır**" açıklamasının aksine, halk demokrasisi, bağımsızlık ve sosyalizm mücadelesi karşısında daha güçlü mevzilenmeyi hedeflemektedir.

Sözümüzü, **100. doğum yıldönümü** vesilesiyle, karşı-devrim cephesinin nafile çabalarla karartmaya çalıştıkları büyük ozanımız **Nazım Hikmet**'le bağlamak istiyoruz :

" *Sevgilim,
bu ayak sesleri, bu katliamda
hürriyetimi, ekmeğimi ve seni
kaybettiğim oldu,
fakat açlığın, karanlığın ve çığlığın
içinden
güneşli elleriyle kapımızı çalacak
olan
gelecek günlere güvenimi kaybetmedim
hiç bir zaman...* "

Emekçinin alinteri bankacılara akıtılıyor

“Mali sektöre olan borçların yeniden yapılandırılması” adlı yasa tasarısı iktidar ortaklarının günler süren kavgaları sonunda geçtiğimiz günlerde meclisten geçerek yasalaştı.

Ecevit’in ABD ziyareti öncesi ev ödevlerinden biri de kamuoyunda “banka kurtarma operasyonu” olarak bilinen kamu kaynaklarının özel bankalara peşkeş çekildiği yasa tasarısıydı. Ziyaret öncesi gece gündüz çalışarak ne kadar iyi bir öğrenci olduğunu halka değil ama IMF ve DB’ye kanıtlayan iktidar sahipleri için bu tasarıda fırtına koparılacak esas konular kamu kaynaklarının kimin cebine gideceği, hangi bankaların kurtarılacağıydı. Sonuçta yeterliliği sıfır ile beş arasında bulunan bankalara bu oranın %5’e ulaşması için sermaye aktarılacak. Ancak bu “destek”ten yararlanacak bankaların sektördeki paylarının asgari %1’ine sahip olması gerekiyor.

Ve günler süren tartışmalar, kavgalar, istifa tehditleri sonucunda emekçinin alinteri mali sermaye arasında “adilce” paylaştırıldı.

İthal bakan Derviş’in, tasarının tamamen yerli malı olduğunu, dışarıdan gelmediğini söylerken “hatta IMF’ye zor anlattık” demesi ise artık “anne, baba” demeden “IMF ve DB’nin adını öğrenen çocukları dahi kandıramayacak safesatalardan başka bir şey değildir. Nitekim tasarının yasalaşmasından hemen sonra DB Türkiye Direktörü Ajay Chibber’in bankalara 1 milyar 350 milyon dolarlık ek kaynak müjdesi vermesi ve Derviş’in çalışmalarını övmesi yasanın kaynağını açıkça gösteriyor. Onun hemen ardından ikiz kardeşi IMF’nin Avrupa bölümü direktörü Michael Deppeler ile para ve döviz bölümü direktörü Stefan Ingves de bu yasanın çıkmasını memnuniyetle karşıladıklarını bildirdiler. Yani boşuna uğraşma Mr. Derviş, Coca Cola, Levi’s, Mc Donald’s ne kadar yerliyse bu yasa da o kadar yerli, bunu biliyoruz. Yasanın yerli olup olmamasından öte kimin çıkarlarına hizmet ettiğidir. Zira her bir maddesine baktığımızda çıkar sahiplerinin emperyalistler ve onların ülkemiz temsilcileri komprador patron-ağalar olduğu açıkça görülecektir. Ancak Derviş ve benzerleri halkın IMF ve DB’ye olan öfkesine karşı bu gerçeği karartarak “yerli-yabancı” tartışması yapmayı daha uygun buluyorlar.

Kabul edilen yasanın bir diğer maddesiyle de “**kamu bankaları ortak yöneticilerine dokunulmazlık zırhı**” getirildi. Bugüne kadar kamu bankalarını hortumlayanlar tek tek açılan tüm davalardan beraat ederken devlet, artık bu yükten(!) de kurtularak “dokunulmazlık zırhı”ni giymiş kan emiciler tam “özgürlük” sunuyor bu madde ile. Bu konuda artık yapacak tek şey var, o da şimdiye kadar görevden alınan veya hakkında dava açılan hortumculara iade-i “itibar”. Bir kilo baklava çalan çocuklar, bebeğine süt çalan anneler, en demokratik hakları için sokağa dökülen emekçiler, öğrenciler anında tutuklanıp, onlarca yıla varan hapislerle “cezalandırılırken” bankaların içini boşaltanlara, hatta bunu gizlemeyip açıkça ilan edenlere kimse göstermelik de olsa dokunamayacak.

Çok işlevli yasanın kapsamı bu kadarla da sınırlı kalmıyor. Yeni düzenleme ile Tasarruf Mevduatı Sigorta Fonu, özel şirketlerin kuracağı Varlık Yönetim Şirketlerine %20’sini aşmamak şartıyla sermaye aktarımında bulunacak. Devlet işçi ve memurun tasarruf teşvik fonunda birikmiş 9 katrilyon lira parasını ödemeyen; her ay maaşlarından “tasarruf” adı altında kestiği zorunlu parayı geri ödemeyen, önce bu paraların faizlerini sonra ana parayı eritirken katrilyonlarca lira para banka sermayesi, siyasiler ve bürokratlar arasında böylece pay edilecek. Reel (üretici) sektör denilen sermaye kesimini susturabilmek için de bu yasaya göre bankaların devletten alacağı kaynağın %60’ını reel sektöre kredi olarak aktarması öngörülürken bunu yapmadığı durumda ise herhangi bir yaptırımın lafı dahi edilmiyor. Bu konuda da “mali sermaye kalkındırılmadan reel sermaye kalkındırılmaz” demagojisizle emekçi halk uyutulmaya çalışılıyor. Yine Ziraat ve Halk Bankalarından, tarım kesimine, esnaf ve sanatkarlar ile küçük ve orta boy işletmelere en az 1,5 katrilyon lira kredi aktarılması hükmü getirilirken, bu kredinin verilmemesi durumunda da hiçbir yaptırım yasada yer almıyor.

BU YASAYLA HALK NE KAZANACAK?

Sistemin toplamı sıfır olan bir yapılanmada olduğu (yani bir kaybedenler bir de kazananların mutlak suretle var olduğu) gerçeğini gözönüne aldığımızda ve sermayenin her daim kazandığı açıkça ortadayken terazinin diğer kefesindeki işçi, köylü, emekçi halkın kaybeden taraf olduğu/olacağı da açıktır (bu sistem içinde).

Bugüne kadar onlarca yasa geçti meclisten. Ve herbirinin ağı ve patronların karlarını bir kat daha artırmaktan başka bir amacı yoktu. Son günlerde sıkça sözü edilen “devletin küçültülmesi” söylemleri arkasında yalnızca, mücadelelerle elde edilmiş devletin sosyal yanının küçültülmesi, yok edilmesi vardır. Oysa bu bankacılık yasasında da görüldüğü gibi batık bankaların kurtarılmasında devletin küçültülmesi bir yana, şimdiye kadar farklı kılıflarla yapılan operasyonların yasalaştırılması söz konusu olan. Yalnızca 2000 yılının sonlarından başlayarak günümüze kadarki süreçte 20’ye yakın bankaya el konuldu, fona devredilen bankaların bir kısmı satılmadığı için kapatıldı. Ancak Ziraat Bankası ve küçük esnafla özdeşleşen Halk Bankası ise özelleştirme sürecine sokuldu. Yani devletin bir yandan kamu bankalarını özelleştirirken, diğer yandan varlık yönetim şirketlerine girmesi hangi yanının küçültüldüğünün açık göstergesi.

Faşist TC köylütün üç kuruluşluk sübvansiyonlarını elinden alırken, işsizler ordusuna hergün yenilerini eklerken, sağlık ihtiyaçlarını karşılamak bir yana ilaçlara yapılan zamlarla halkı hacı-hocalara mahkum ederken, hergün açlıktan ve soğuktan donarak ölenlerin haberleri gazete sayfalarında yerini alırken ve bunlara “artık yeter” diyenler zulüm ve işkenceyle karşılanırken, emekçilerin kanını emdikleri yetmiyormuş gibi, yine halktan aldıkları vergilerle, zorunlu tasarruflarıyla karlarına kar katacaklar ve yasalar onlara dokunamayacak.

Yasalar dokunamayacak ama işçi sınıfının ideolojik-politik önderliğinde birleşerek örgütlenecek olan tüm halk kesimleri onlara da, alinterimizi onlara peşkeş çekenlere de dokunacak ve kendilerine ait olanı alacaklardır.

Tuzla Havzasını sıcak günler bekliyor

Kartal: Patronun, örgütlenmelerine engel olmak için işyeri temsilcisini işten atmasıyla Tarancılar Deri önünde 6 Aralık 2001’de çadırda başlayan direniş devam ediyor. 20 işçinin başlattığı direnişi kamuoyuna duyurmak, güçlerine güç katmak amacıyla Deri-İş Tuzla Şubesi tarafından 3 Ocak 2002 tarihinde saat 12:30’da Tarancılar Deri’nin önünde bir basın açıklaması düzenlendi. Tuzla Sanayindeki deri işçilerinin de desteklediği basın açıklamasına 500’ün üstünde katılım vardı.

“**Birlik mücadele zafer Deri-İş Tuzla Şubesi**” pankartını açan işçiler, “**Yaşasın Tarancılar direnişimiz**”, “**İşçilerin birliği sermayeyi yenecek**”, “**Yaşasın sınıf dayanışması**” vb. dövizlerini açtılar. Deri-İş Tuzla Şube Başkanı **Hasan Sonkaya** kitleye hitaben yaptığı konuşmada, deri patronlarının köle devrindeki anlayışlara hakim olduklarını söylerken, deri işçilerinin Kazlıçeşme’den bugünlere mücadelelerle, bedel ödeyerek geldiklerini belirtti. Deri patronlarına bu yanlış zihniyetten vazgeçmeleri çağrısını yapan Sonkaya, Tarancılar’daki işçilere yapılan saldırının tüm işçilere yönelik yapılan bir saldırı olduğunu, sendika olarak bu direnişin kazanımla sonuçlanması için ellerinden gelen

herşeyi yapacaklarını belirtti.

Hasan Sonkaya’dan sonra Deri-İş Genel Başkan Vekili **Musa Servi** de bir konuşma yaparak, dünyada küreselleşme ve Yeni Dünya Düzeni adı altında emekçilere yoğun baskılar uygulandığını belirtirken Türkiye’de IMF politikalarıyla zorla emeklilik, özelleştirme, taşeronlaştırma vb. saldırıların arttığını söyledi. Emekçilerin kazanılmış haklarını korumasının yolunun mücadele etmekten geçtiğini söyleyen Servi, Tarancılar Deri’de de hakların ancak mücadele edilerek alınacağını vurguladı. Deri işçilerinin eski mücadelecilere geleneğine kavuşması için sendikaların, işyeri temsilcilerinin ve işçilerin kendilerini ciddi anlamda sarsması gerektiğini aksi takdirde

örgütlülüğe olan saldırıların daha da artacağını söyledi. Basın açıklaması boyunca deri işçileri sık sık “**Birlik mücadele zafer**”, “Tuzla işçisi direnişin simgesi”, “**Atılan işçiler geri alınsın**” vb. sloganlarını attılar.

Basın açıklamasının olduğu günlerde sendikaların girişimleri sonucu patron, kaçak çalıştırdığı 4 Doğu Türkistanlı işçinin işine son verdi. Sendikacılara gözdağı vermek için de patron Seyit Tarancı, 4 ustası ve 2 sekreteri, Deri-İş Tuzla Şube Başkanı Hasan Sonkaya ile Şube Sekreteri Musa Avyüzen’i jandarmaya şikayet ettiler. 7 Ocak’ta gözaltına alınan Hasan Sonkaya ve Musa Avyüzen 5,5 saat gözaltında kaldıktan sonra serbest bırakıldılar.

“Saldırıları bir bütündür ayrı ayrı ele alamayız”

Kartal: 13 Ocak 2001 tarihinde Tohum Kültür Merkezi Kartal Şubesi’nde “Ekonomik Kriz ve Direnişler” adlı bir panel düzenlendi. TKM çalışanı Sevim Kalman’ın yönettiği panele DDSB (Devrimci Demokratik Sendikal Birlik) adına **Uğur Parlak**, 170 gün patrona ve sisteme karşı direnen ve geçtiğimiz ay direnişleri sonuçlanan Aymasan direnişçileri adına **Sevgül Oğuz**, direnişlerinde sendikaları Birleşik Metal-İş Gebze Şubesi tarafından ihanete uğrayan Göktaş işçileri adına **Derviş Dikmeci**, TÜMTİS’e bağlı ve yaklaşık 5 aydır direnişte olan ve direnişleri halen devam eden Aktif Dağıtım işçileri adına **Güngör Şahin** katıldı.

Açılış konuşmasını yapan Sevim Kalman TC’nin bugüne kadar yaşadığı krizlerin en büyüğünü 2000’li yıllarda yaşadığını, buna IMF-DB politikalarının sebep olduğunu belirterek sözü panelistlere bıraktı.

Uğur Parlak yaptığı konuşmada, emperyalistlerin YDD, globalleşme ve küreselleşme ile dünya halklarına saldırdığını, emperyalist kapitalist ülkelerin yoğun krizler yaşadığını, bu krizleri aşmak, karlarına kar katmak amacıyla bu saldırıları gerçekleştirdiğini vurguladı. İnsanları kendi sorunlarıyla başbaşa bırakarak onları daha rahat sindireceğini hesaplayanların, halkın öncülerini sindirilebilirsen halkın daha da rahat sindirilebileceğini düşündüklerini, bu nedenle F tipi dayatması adı altında katliamlara giriştiğini ifade ederek, herkes kendi sorunlarıyla uğraşırken egemenlerin kendi politikalarını hayata geçirmeye çalıştığını söyleyen Parlak; emekçilerin gerçekleri gördüğünü ve artık safıların belirlenerek örgütlenmenin şart olduğunu söyledi.

Derviş Dikmeci ise demokratik haklarını alabilmek için sendikacı olduklarını, bu nedenle işten atıldık-

larını söylerken kendilerinin bilinçsiz olduğunu, sendika ne derse onu yaptıklarını oysa sendikaların kendilerine hiçbir şey öğretmediğini, haklarını aramadığını ve günümüzde birçok sendikaların patronla birlikte hareket ettiğini belirtti. Kendilerinin sendikadaki son toplantıya 40-45 kişi olarak katılarak direnişe devam kararı aldıklarını, araya bayramın girdiğini, bayramdan sonra sendikaların belirlediği 15 kişiyle sendikaların kendilerine haber vermeden direnişi bitirdiğini söyledi.

Güngör Şahin de, örgütsüz işçileri örgütleyerek demokratik haklarını almak istediklerini söylerken, patronun bunu öğrendiğini ve işçilere saldırdığını, örgütlenmenin önüne geçmeye çalıştığını belirtti. Patronun saldırılarından birinin de taşeronlaştırma olduğunu ve taşeronların fazla parayla kandırıldığını söyleyen Şahin, işverenin polisle, taşeronlaştırmayla işçilere saldırdığını, işçilerin de çalışan taşeronlarla konuşarak onları da direnişe katmaya çalıştıklarını belirtti. Sendikaları TÜMTİS’in de direnişte kendilerini yalnız bırakmadığını söyleyen Şahin, ancak kendilerine yapılan saldırının diğer saldırılardan bağımsız ele alınamayacağını vurgulayıp herkesi direnişlerine sahip çıkmaya çağırdı.

Daha sonra söz alan **Sevgül Oğuz** da Aymasan direnişini anlatarak direnişin eksilerini ve direnişin kendilerine kazandırdıklarını belirtirken, kendilerine yapılan saldırının F tipi hapishanelere, özelleştirmeyle, tarımın tasfiyesiyle vb. yapılan saldırılardan bağımsız olmadığını vurguladı. Oğuz ayrıca direnişleri boyunca sendikaları ile birlikte hareket ettiklerini, direnişi bitirme kararını da sendikayla birlikte verdiklerini, sendikaların sürekli yanlarında olduğunu söyledi.

Soru cevap şeklinde devam eden panel saat 17:30’da sona erdi.

İETT yetki davası: nereye kadar?

İstanbul: Sendikasılaştırma saldırıları özelleştirme, esneklik, taşeronlaştırma, yasalarla getirilen kısıtlamalar ve zorluklar ile en üst boyutta sürdürülmektedir. Ülkemizde sendikalı sayısının 600-700 bin civarında olduğu bilinmektedir. Bu sayı toplam çalışan işçilerin %92 gibi önemli bir çoğunluğunun sendikası, örgütsüz olduğu gerçeğini gözler önüne sermektedir. Bütün işkollarında örgüt-süzleştirilmeye yönelik saldırılar sürerken, örgütsüzlüğün en yaygın olduğu iş kollarından biri de hizmet iş koludur.

Özellikle son on yıldır, belediyelerin birçok hizmet biriminde

yaşanan taşeronlaştırma ile sendikalar tasfiye edilmeye çalışılmaktadır. Sendikaların örgütlü olduğu belediyelerde, işbaşına gelen belediye başkanları kendi siyasi düşüncesine yakın sendikayı tercih etmekte ve örgütlenmelerinin önünü açmaktadır. Kendisini uğraştıracaklarını düşündüğü sendikalara ise her türlü zorluğu, engeli çıkarmakta, çalışanlara üye olmamaları yönünde baskı, sindirme, sürgün vb. uygulamaları hayata geçirmektedir. Tüm Bel-Sen'e karşı Memur-Sen ya da Türk Kamu-Sen sendikalarının çıkartılması gibi eğer işçi ve emekçilerin güçlü bir örgütlenmesi yoksa, hangi sendi-

kada örgütlenecekleri başkanın iradesi ile belirlenmektedir. Belediye emekçileri şunu görmelidir ki; **hangi siyasi partiden olursa olsun, belediye başkanları ile çıkarlarınız ortaklaşamaz.** İşçi ve emekçilerin çıkarları ancak hangi düşünceden olursa olsun beraber çalıştığı, haklarının gasp edildiği, birlikte işten atıldığı, taşeronlaştırma ile parçalandığı, maaşının ve her türlü tazminatının ödenmediği emekçi dostunla aynılaşabilir. Bütün bu gücünüzü bölmeye yönelik saldırılara karşı da bu bilinçle örgütlü olunursa karşı konulabilir. **İşçi ve emekçiler içinde yaratılmaya çalışılan suni ayrımlar, güç bölmeye yönelik her türlü oyun, emekçilerin daha fazla sömürülmesi ve haklarının gasp edilmesine hizmet eder.**

İstanbul Büyükşehir Belediyesine bağlı İETT'de çalışan yaklaşık 8 bin işçi dört yıldır Toplu İş Sözleşmesinden yararlanamıyor. Çünkü bu işyerinde dört yıldır Belediye-İş ile Hizmet-İş Sendikaları arasındaki yetki davası sürüyor. Bu durumdan en çok faydalanan da belediye başkanı oldu. Karşılarında örgütlü bir güç olmamasının getirdiği avantajla 4 yıldır işçilere istedikleri ücreti veriyorlardı. Ancak geçtiğimiz günlerde İstanbul 1. İş Mahkemesi süren davayı Hizmet-İş'in "sahte üye" yazımı nedeniyle Belediye-İş lehine sonuçlandırdı. Mahkeme işyerinde en çok üyeye sahip sendikanın Belediye-İş olduğuna karar verince, toplu sözleşme imzalama yetkisi de Belediye-İş'in eline geçti. Uzun süredir devam eden işçilerin mağduriyeti de giderilmiş oldu.

Ancak işçileri düşünmeyen Hizmet-İş bu karardan sonra Yargıtay'a başvurarak süreci uzatmaya çalışıyor. 1998 yılında da Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı yetkiyi Belediye-İş'e vermiş ve yine Hizmet-İş dava açmıştı. **Hizmet iş kolunda örgütsüz yüz binlerce işçi varken, zaten örgütlü bir yerde bu kör dövüşü sürdürmenin işçilere vereceği hiçbir şey yoktur.** Hizmet-İş'in bu tavrını protesto eden İETT işçileri, 3 Ocak günü eylem yaptı. Aksaray'daki Belediye-İş binası önünde toplanan yaklaşık 600 işçi Hizmet-İş binasına doğru yürüyüşe geçti. Yer yer polislerce önü kesilen işçiler, sendikacıların araya girmesiyle yürüyüşe devam etti. Yürüyüş sırasında "Toplu sözleşme hakkımız engellenemez", "İETT işçisi köle değildir", "Hizmet-İş elini yakamızdan çek" sloganları atan işçiler binanın önünde açıklama yaptılar. Açıklamanın yapıldığı sırada bir grup Hizmet-İş'li sloganlarla provokasyon yaratmaya çalıştı. İşçiler bir süre slogan attıktan sonra dağıldılar.

Yoğun kar yağışı "tasfiye"si düşünülen Köy

Hizmetleri'nin gerekliliğini bir kez daha kanıtladı

İnsanların alım güçlerinin her geçen gün daha da küçüldüğü, açlığın, soğukun bir karabasan gibi yoksulların korkulu rüyası haline geldiği bir ülkede insan olmak, insanca yaşamak, ağır bedeller isterken yoksul insan olmanın bedeli de evsizlik, açlık ve soğuktan ölüm oluyor şu günlerde.

İşte bu gerçeklik ayan-beyan ortadayken siyasetçilerin çizdikleri pembe tablolara artık çocuklar bile inanmayarak kendilerine yönelen kameraları fırsat bilip bağıyorlar; "hükümet istifa", "bizi bu hale getirenler utansın" diye.

Bir pembe tablo da ANAP Genel Başkan Yardımcısı Cengiz Altınkaya'dan. Altınkaya, yaşanan gerçekliği hiçe sayarak 2001 Ekim ve Kasım aylarında "umutların yeşerdiğini, morallerin düzeldiğini ve insanların geleceğe umutla baktığını" söylüyor. Altınkaya'nın bahsini ettiği döneme şöyle bir göz attığımızda, yaşanan krizle bunalıma girip intihar edenler, yardım kuyruklarında ezilenler, Başbakanlık önünde kendini zincirleyenler vb. geliyor aklımıza.

Aslında hükümette oldukları sürece ortaya koydukları vaatlerle çelişen ülke gerçekliği karşısında teşhir olmuşluklarını örtbas eder-

cesine yapılan bu açıklamalar, 57. Hükümet ortaklarından ANAP'ın bir dahaki seçimi, kaybetme telaşının feryatlarıdır.

Hatırlanacağı üzere ANAP'ın yapısal uyum politikaları doğrultusunda projelendirilmeye çalışıldığı önerilerden biri de "ekonomiyeye nefes aldiracak" düzenlemelerdi. Bu noktada Köy Hizmetleri'nin ne kadar "işlevsiz", "fu-

zuli" bir kurum olduğunu bangır bangır bağırdığını ve bu "işlevsiz" kurumu tasfiye etmek gerektiğini vurguladığını biliyoruz.

"Ekonomik krizi atlama" adına yine pençeyi emekçilere atan ANAP bu kez de Köy

Hizmetleri'nde çalışan onca işçinin, memurun üç kuruşluk maaşına, köy hizmetlerine ayrılan cüzi paraya dikmiştir gözünü.

Tam bu sırada bastırarak kapanan, buzlanan yollar derken işlevsiz olduğu iddia edilen Köy Hizmetleri işçileri çıktı karlı yollara. Ve onlar biraz da olsun rahatlatı kapanan yolları.

Durum böyle olunca Köy Hizmetleri'nin tasfiyesini savunan ANAP'a söz hakkı doğdu. Yine ANAP Genel Başkan Yardımcısı Cengiz Altınkaya; kurumun tasfiyesini savunmadıklarını, yönetim şeklinin değişmesini istediklerini belirtti.

"Niyet, köyleri hizmetsiz bırakmak değil, Köy Hizmetleri'nin daha verimli çalışmasını sağlamaktır. Bu kurumun yerinden yönetilmesi ihtiyaç haline gelmiştir (...)" diyen Altınkaya şahsında partisinin, meclisten geçen, tarımı ve köylülüğü tasfiye edecek yasalara onay verirken köylüleri ne kadar "düşündüğünü" gördük. Böylece şu gerçeklik yeniden su yüzüne çıkmıştır;

Patron-ağa devletinin kukla hükümeti tıpkı öncekiler gibi hiç bir zaman halkın çıkarlarını düşünmemiştir. Onların her projesinin altında bir klik çatışması, bir puan toplama, makyaj tazeleme amacı vardır.

Patrona uyarı yürüyüşü

Gölcük'te Türk Harb-İş Sendikası'na üye Donanma Komutanlığı'na bağlı bine yakın tersane işçisi 9 Ocak 2002'de toplu sözleşme hükümlerini yerine getirmeyen patronu yürüyüşle protesto ettiler. Öğle tatilinde tersane önünde toplanan işçiler Anıt Park'a kadar yürüdü. Parkta işçiler adına konuşan Türk Harb-İş Sendikası Kocaeli Şube Başkanı Abdullah Erol hükümeti şiddet ve nefretle protesto ettiklerini, tepkilerinin önümüzdeki günlerde de devam edeceğini söyledi.

TÜMTİS'e saldırılar sürüyor

TÜMTİS Ankara Şube Başkanı Nurettin Kılıçdoğan'ın da içinde bulunduğu 21 sendikacı ve işçi 11 Ocak 2002'de Ankara Emniyet Müdürlüğü Güvenlik Şubesi polisleri tarafından gözaltına alındılar. Gözaltına alınan işçiler savcılık tarafından serbest bırakılırken, başka işçiler de polis tarafından gözaltına alındı. Gözaltına alınan işçiler polis otosunda keyfi olarak bekletildikten sonra serbest bırakıldı. Gözaltılar için TÜMTİS Genel Başkanı Sabri Topçu konfederasyonları, sendikaları ve emek örgütlerini duyarlı olmaya çağırırdı.

Kömür ocağına bir can daha

Kütahya'nın Gediz ilçesinde Gökler Kömür Havzası'nda bulunan Özpınar Madencilik A.Ş.'ye ait kömür ocağında 33 yaşındaki Erdoğan Karabacak isimli bir işçi elektrik çarpması sonucu yaşamını yitirdi. **Erdoğan Karabacak** çalıştığı bölümde biriken suları boşaltmakta kullandığı iş makinesinin kaçak yapması sonucu elektrik çarpmasıyla hayatını kaybetti.

Emeklilerden eylem

Emekli Sandığı Bölge Müdürlüğü'nün tasarruf tedbirleri kapsamında kapatılmasını, Tüm Emekli-Sen Adana Şubesi ile Büro-Sen'e bağlı emekliler 10 Ocak 2002'de Emekli Sandığı Bölge Müdürlüğü önünde yaptıkları basın açıklamasıyla protesto ettiler. Basın açıklamasını okuyan Tüm Emekli-Sen Adana Şube Sekreteri Nurtan Demirel "bu kurumun kapatılması halinde binlerce emeklinin mağdur olacağını" belirtti.

Tütüncülüğümüz emperyalist tekellere emanet edildi

Türkiye'deki tütün pazarlarını tamamen ele geçirmeye çalışan uluslararası tütün tekellerinin IMF aracılığıyla dayatmasıyla meclisten jet hızıyla onaylanan "Tütün Yasası" 500 bin tütün üreticisi ailenin yanında taşıma, pazarlama alanında ve TEKEL'de çalışanlarla birlikte yaklaşık 3 milyon civarında kitlenin yaşamını direkt etkileyecek.

Tütün, Türkiye açısından bakıldığında sosyo-ekonomik yönden oldukça önemli bir tarım ürünüdür. 300 bin hektarın üzerinde bir alanda 300 bin tona yakın bir miktarda tütün üretimi yapılmaktadır. Üretim Karadeniz, Marmara ve Ege'de yoğunlaşmakla birlikte Akdeniz ve Güneydoğu Anadolu bölgesinde de önemli bir yer tutmaktadır. 500 bin tütün üreticisi ailenin yanında taşıma, pazarlama alanında ve TEKEL'de çalışanlarla birlikte yaklaşık 3 milyon civarında bir kitle tütün üzerinde oynanan oyunlardan direkt etkilenmektedir. Emperyalist tütün tekellerinin (Philip&Morris, British American Tobacco) yoğun ısrarı ve pazarı tamamen denetimleri altına almaları amacıyla IMF aracılığıyla Türkiye'ye dayatıkları "Tütün Yasası" 14 Ocak 2002 tarihinde ABD ziyaretine çıkacak olan Ecevit'in Bush'a vereceği önemli hediyelerden biri olarak TBMM'de jet hızıyla onaylandı. Uzun bir dönemdir kamuoyunda tartışılan ve Cumhurbaşkanı Sezer'in göstermelik vetosunun ardından hiçbir değişikliğe uğramadan onaylanan yasanın en önemli maddelerini şöyle özetleyebiliriz;

*TEKEL KİT statüsünden çıkartılarak özelleştirilmesine zemin hazırlanmaktadır.

* Kurumun gelirleri bütçe

dışı sektör içi kaynaklara bağlanmaktadır. Bu kaynaklar tütün üreticilerine önemli yükler getirecektir.

* "Tütün üretimi belirlenen ilçelerde menşei ve tip yönetmeliklerle belirlenmek suretiyle bu kanun hükümleri çerçevesinde serbesttir" denilerek hem mekan hem tür sınırlamasına gidilirken "ekim belgesi" gibi idari müdahalelerle ayrıca alan ve miktar sınırlanmasına gidilmektedir.

*Tütünde kamu alımlarına son verilecek ve 2002 yılından itibaren kamu devreden çıkarak üretici tüccar arasındaki anlamalar uyarınca ya da açık

artırma yöntemi ile üretici tütünü satışa konulacaktır.

Tütün üretmeye 43 dolar

Devlet tütün üreticisini bitirmenin başka bir yolu olarak "alternatif ürün projesi"ni uygulamaya başladı. Özellikle T. Kürdistanı'ndaki yoksul tütün üreticileri bugüne kadar kota, haciz, destekleme alımlarının durdurulması vb. uygulamalarla ezilirken şimdi de "alternatif ürün projesiyle" yok edilmek isteniyor. Bölgede tütün üretimini bitirecek olan "alternatif ürün projesine" uymayanlar meclisten geçen "Tütün Yasası" gereğince para ve hapis cezalarıyla karşılaşmaktan kurtulamayacaktır. Yaşamı daha da zorlaştıracak olan alternatif ürünü tercih eden tütün üreticisine dekar başına 43 dolar aldatmacası dayatılıyor. Tarım İl Müdürü **Ahmet Güldal**'ın 10 Ocak Perşembe günü kamuoyuna duyurduğu alternatif ürün projesi ile 11 ilin tütün üreticisi bitiriliyor. Projeye Adıyaman, Batman, Bitlis, Bingöl, Diyarbakır, Hakkari, Mardin, Malatya, Siirt, Muş ve Van illeri dahil edilirken alternatif olarak da nohut, buğday, ayçiçeği, kırmızı mercimek, pamuk, fiğ, korunga, tıbbi bitkiler ve organik tarımsal ürünler sunuluyor.

*Ek vardiyada sigara için 2 milyon adet diğer tütün mamulleri için ise 1 milyon adet-

nin yürürlüğe girmesi durumunda mevcut tütün üretiminin bitme noktasına geleceği açıktır.

Zira; emperyalist sigara tekellerinin pazara egemen olması ve bu tekellerin ürettiği sigaraların %85 dolayında Virginia ve Burhey tütünlerinden oluşması, otomatik olarak Türkiye'de yetiştirilen Oriental tütüne ihtiyaç duyulmamasını beraberinde getirecektir. Yasada "ekim alanlarının sınırlanması" maddesinin yer alması bunun bir sonucudur. Dolayısıyla kıraç alanların ürünü olan ve bu alanlarda alternatif olarak başka bir ürünün yetiştirilmesinin bulunmaması tütün üretiminin bitme aşamasına gelmesine ve dolayısıyla tütün üreticisinin açlığa sürüklenmesine yol açacaktır. Aynı şekilde ülke ihracatında önemli yer tutan tütün dış satımının sıfırlanmasını ve yabancı tütün ithalatının yaygınlaşmasını sağlayacaktır.

Tütün yasasının olumsuz etkilerinden birisi de tütün alımlarında TEKEL'in büyük oranda devri dışı bırakılarak tefeci tüccar tayfasının tütün üreticileri üzerindeki sömürü ağının genişlemesini sağlayacaktır. Tütün fiyatını istedikleri şekilde belirleme olanağı bu yasa ile ele geçirecek olan sömürücü kesim, hem düşük fiyatlar aracılığıyla hem de köylülerin faiz borçlarının ağırlığı ile tütün alımlarını ucuz bir meblağla kapatma fırsatını bulacaktır.

ten az olmayan üretim kapasitesine sahip olmak, yeni teknoloji ile çalışmak gibi Türkiye'de "tütün mamülleri üretme şartlarını yerine getirenler ürettikleri tütün mamüllerini serbestçe satabilir, fiyatlandırabilir, dağıtabilir, ihraç edebilirler.

YASANIN OLASI ETKİLERİ

TBMM'den hızlı bir şekilde geçirilerek onaylanan "Tütün Yasası"nın kısa, orta ve uzun vadelere yaratacağı olası etkilerini şimdiden ortaya koymak ve özellikle tütün üreticileri ile TEKEL'in özelleştirilmesi durumunda işten atılmaları gündeme gelecek olan işçilerimizin bu yasaya yönelik öfke ve tepkilerini örgütleyerek harekete geçirmek açısından önem taşımaktadır. Öncelikle yasa-

"Artık bunları yaşamak istemiyoruz"

Malatya: Kendisini buraya getirenin hangi yasaların olduğundan haberi olmayan Batmanlı, Muşlu Kürt kadınları, sürgün geldikleri Malatya'da yaşadıklarını anlatıyor. Daha yasa onaylanmadan önce hayata geçirilen çeşitli bölgelerdeki işçilere yer değişikliği dayatması sonucu onlarca aile mağdur olmuş, yüzlerce yerleşik yaşamlarından koparılmıştır. Tekel fabrikası iş çıkışı beklediğimiz işçilerden yaşadıkları sorunları anlatmalarını istedik: Batman'dan buraya gönderilen **Mensure Evren:**

"Daha önce Batman'da çalışıyordum. Fabrika bizi buraya gönderdi. Dokuz çocuğum var ve eşim yok. Oğlumun biri de askerde. Biz perişan olduk. Ev bulamıyoruz kiralar çok pahalı, çocuklarımızı okullar kabul etmiyor, yer yok diyorlar. O kadar emeğimiz var bizi neden oraya gönderiyorlar? Bunu kabul etmiyoruz. Biz ne yaparız nasıl yaşarız?"

I. işçi: Ben daha önce Muş'ta çalışıyordum. Eşim de Tekel'de, memur tayini olmadığı için gelememi. Ben burada tek başıma yaşıyorum. Bunları yaşamayı hak etmiyoruz. Birileri birşey yapıyor, cezasını bizler çekiyoruz.

II. işçi: Ben de Muş'ta çalışıyordum. 47 yaşındayım ve yıllardır çalışıyorum. Şimdi de buraya gönderdiler. Bizi yerimizden, yurdumuzdan ettiler. Perişan olduk, çocuklarımız perişan oldu. Ne yapacaklar bilmiyoruz ama artık bunları yaşamak istemiyoruz.

IMF'nin istediği Tütün Yasası onaylandı

Malatya: Dünyanın önemli tütün üreticileri arasında yer alan ülkemizde sigara ve tütün pazarlarının yabancı tütün şirketleri tarafından ele geçirilmesine önemli bir halka olan Tütün Yasası mecliste ikinci kez onaylandı. Daha önce Cumhurbaşkanlığına veto edilen Tütün Yasası hiç-

bir değişiklik yapılmadan ivedilikle onaylandı. Tütün Yasası ve binlerce üreticinin çıkarılan yasadaki nasıl etkileeneceği konusunda Malatya Tek Gıda-İş Bölge Teşkilatlandırma Sekreteri **Servet Akbudak**'la yaptığımız röportajı yayınlıyoruz.

- Yasayı ve sonuçlarını nasıl değerlendiriyorsunuz?

Servet Akbudak: Bir hafta önce TBMM'den yeniden çıkarılan Tütün Yasası ve bu yasanın çıkarılış biçimine baktığımızda ülkemizin ne ölçüde ABD, IMF, DB ve ulus ötesi sigara tekellerinin oyuncağı haline getirildiğini açık bir şekilde görmekteyiz. Tütün Yasasının çıkarıldığı parlamentoda tütün bölgelerinden milletvekillerinin kendi seçmenlerine selam anlamında verdikleri yüzeysel ve masumane önerilerin dahi dikkate alınmadığı, Cumhurbaşkanının vetosuna rağmen yasa noktasına dahi dokunulmadan kutsal kitabın ayetleriymiş gibi kutsanarak çıkarıldı. Bu yasa ile önümüzdeki yıl Tekel, tütün desteklenmesinden çekileceği için, yoksul tütün üreticisi sefaletle itilecek, piyasaya tamamen PM BAT, Reynolds gibi

ABD ve Japon sigara tekelleri hakim olacaktır.

- Yasanın destekleme alımlarına son veren; ekim yasağı ve yaptırım şartları koyan maddesi ile amaçlanan nedir?

S.A.: Tütün üst kurulu tarafından belirlenecek olan ekim dışında tütün ekiminin yasaklanması ve bu konuyla ilgili verilecek ağır cezalarla yoksul tütün üreticisi hedeflenmektedir. Özellikle bölgemizde Doğu ve Güneydoğu Bölgesi'nde Adıyaman, Bitlis, Muş gibi illerdeki küçük kıraç topraklara sahip üreticilerin az miktarda ürettiği ürün kastedilmektedir. Bu yasa ve yasağı ihlal edenler hakkında ağır para ve hapis cezası öngörülmektedir. Tıpkı Osmanlı İmparatorluğu dönemindeki reji uygulaması gibi. Reji uygulamasıyla 25 bini aşkın insan katledilirken bu yasa ile sömürge pekiştirilmiştir.

- Yine yasanın maddelerinden olan üst kurul uygunluk belgesinden kastedilen nedir? Üst Kurul kimlerden oluşacak?

S.A.: Yasada tütün ve tütün mamulünün ithalatı ile ilgili Üst Kurulu Uygun-

luk Belgesinden söz edilen ulusal tütün sektörünü korunması ile ilgili olmayıp ulus ötesi ve işbirlikçi sigara tröstlerinin direkt ya da dolaylı olarak atayacağı ilişkilerden oluşacak. Kendi başına özerk, dokunulmaz, beş yıllığına seçilecek, parlamento üstü yetkilere sahip olacak. Kurumun vereceği uygunluk belgesi, adı geçen sigara tekellerinin çıkarına uygun olacaktır.

- Son olarak da yasada yer alan "marka bazında yıllık en az 2 milyar adet diğer tütün mamullerinde ise en az 15 ton üretim yaparlar" maddesiyle amaçlanan nedir?

S.A.: Önemli bir yatırım ve istihdam yaratmadan, başlangıçta küçük bir yatırım göstererek orta devirli bir makine ile bir vardiyada 4-5 işçinin çalışarak bu koşulu yerine getirebilecek bir atölyenin, yerine getirebileceği basit talancı şirketler için hazırlanmıştır. Burada koşulun ton-kilo olarak verilmeyip sigara tanesi olarak gösterilmiş olması çirkin bir illüzyonist numaradan ibarettir.

"Küreselleşmenin en yıkıcı etkileri tarım sektöründedir"

Ankara: TMMOB Ziraat Mühendisleri Odası (ZMO) tarafından "Tarım Haftası" nedeni ile düzenlenen "**Küreselleşme ve Türkiye Tarımı**" konulu sempozyuma Ziraat Mühendisleri Odası Başkanı **Gürol Engin**, Tarım ve Köyişleri Bakanı **Hüsnü Ziya Gökalg** katıldı. İki gün süren sempozyumun ilk gününde açılış konuşmaları yapıldı ve küreselleşmenin tarım üzerindeki etkileri tartışıldı. Sempozyumun ilk gününde söz alan Tarım ve Köyişleri Bakanı Hüsnü Ziya Gökalg geçtiğimiz hafta yapılan Tarım Kongresi'nde uyguladığı kaçış politikalarının aynısını uyguladı. Tarım sektörünün bugün içinde bulunduğu durumunu kendi sorumluluğu dışına çıkararak 1960'lı yıllarda yapılan uygulamalara bağlayarak IMF ve DB'nin politikalarını kabul etmediklerini iddia etti. Geçen haftaki kurultayda üreticilerle karşı karşıya olduğu için şeker ve tütün yasasını eleştiren Gökalg bu sempozyumda aslan kesilerek tarımın şeker ve tütünden ibaret olmadığını söyledi. Ve daha da ileriye giderek tütün kanununun bir an önce çıkarılması gerektiğini savundu. Yalanların birbirini izlediği konuşması boyunca Gökalg Türkiye tarımının hiçbir dönem kendine yetmediğini ve yeni çıkartılan yasalar ile üreticinin tefeci, tüccar elinden kurtarılacağını iddia etti.

Tarım bakanının ardından konuşan ZMO Başkanı Gürol Engin özellikle son 20 yılda IMF ve DB dayatmaları ile uygulanan politikalar sonucu açlık sınırının %8 oranına ulaştığını, 2001 yılında üreticinin eline geçen paranın %25 azaldığını söyledi.

TMMOB Başkanı Kaya Güvenç de konuşmasında yaşanan tüm sorunların küreselleşmenin birer sonucu olduğunu belirtti. Sempozyumun "**Türkiye Ekonomisinin Gelişimi**" başlıklı oturumunda Ankara Üniversitesi Dekanı **Prof. Dr. Yetkin Güngör**, Ankara Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesi Öğretim Üyesi **Prof. Dr. Bilsay Kuruç**, Araştırmacı Yazar **Tevfik Çavdar**, Ege Üniversitesi Öğretim Üyesi **Tayfun Özka-**

bilinçli politikalar ile bugünkü haline getirildiğini belirterek Türkiye tarımının üretimsizliğe mahkum edilmek istendiğini söylediler.

Yine sempozyum çerçevesinde düzenlenen "**İstikrar Programları ve Türkiye**" başlıklı bölümde **Doç. Dr. Birgül Ayman** konuştu. Ayman DB'nin 1985 yılında ortaya attığı projelerin tarım sektörünü çökertmeye yönelik olduğuna değinerek DB'nin verdiği tüm kredilerde tarımsal destekleri baskı altına alma koşulunun getirildiğini belirtti. Ayman'ın ardından başka bir oturumda da ZMO Yönetim Kurulu Üyesi **Baki Suçmez** ve Ankara Üniversitesi Ziraat Fakültesi Üyesi **Gülcan Eroktan** söz aldı.

Sempozyum, ikinci gününde yapılan "**Küreselleşme ve Türkiye Tarımı**" başlıklı bir oturumla sona erdi. Bu bölümün ilgi çekici olan yanı katılımcıların eleştirilerini TZOB'a yöneltmeleri oldu. Katılımcılar tek gücün üretici olmadığını, köylü örgütüllüklerinin önemli olduğunu söyleyerek TZOB üzerine önemli görevlerin düştüğü üzerinde durdular. Emek Platformu içerisinde neden yer alınmadığı ve üreticinin neden sokaklara dökülmediği sorusuna **Faruk Yücel**'in cevabı "EP'nun siyasal ve sosyal taleplerinin olmadığı" ve üreticinin sorunlarını dikkate almadığı yönü oldu. İkinci gün yapılan bu son oturuma Ankara Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesi Öğretim Üyesi **Prof. Dr. Korkut Boratav**, TZOB Başkanı **Faruk Yücel**, Ege Üniversitesi Öğretim Üyesi **Prof. Dr. Tayfun Özka-**

Çağlar katıldı. Oturumda ilk sözü Korkut Boratav aldı. Boratav Türkiye'nin her alanında olduğu gibi tarım alanında da teslim edildiğini vurguladı. Boratav'ın ardından Tayfun Özka-

Yücel'e bunun yapılmamasının nedenini sordu. Faruk Yücel'in Emek Platformu'nu eleştiren cevaplarının ardından bu bölüm de sona erdi.

KÜRESELLEŞME EMPERYALİZMİN YENİ ADIDIR

Sempozyumun bitmesini ardından "Küreselleşme ve Türkiye tarımı sempozyumu sonuç bildirgesi" başlığıyla bir sonuç bildirgesi yayınlandı. 5 ana maddeden ve son olarak da öneriler bölümünden oluşan sonuç bildirgesi yaptığı tespitler bakımından oldukça önemli. Örneğin bildirgenin birinci maddesi küreselleşmeyi şöyle tanımlıyor.

*Küreselleşme emperyalizmin yeni adıdır. Ve ideolojisi kapitalizmdir. Süreç 1970'lerde gelişmiş ülkelerde ortaya çıkan kriz ve bunalımın nedeni sayılan sosyal devletin tüm kazanımlarının "özeleştirme" politikaları ile yok edilmesi ve daraltılan kamusal alanın IMF, DB ve DTÖ kanalıyla ve küreselleşme söylemi ile dünya ölçeğine taşınma çabasıdır.

Bu maddelerden diğer bazıları da şöyle:
* Devletin küçültülmesi söylemi ile devletin ekonomik alanda doğrudan üretici, dağıtıcı ve düzenleyici rolü kaldırılmakta, devletin asli görevleri adalet ve güvenlik ile sınırlandırılmaktadır. Kamu kurumları işlevsiz ve işlemez kılınarak, kamu yönetimi özel sermayeye devredilmek istenmektedir.

* 1980'li yıllardan bu yana süregelen IMF'nin ve DB'nin planları sonucu KİT'ler sırayla özelleştirilerek yabancılaştırıldı; tüm kamusal hizmet alanlarına kar mantığı yerleştirildi, taşeronlaştırma yaygınlaştırılarak emek piyasası özelleştirildi.

Sonuç bildirgesinin daha sonraki bölümlerinde de bu uygulamaların tarım sektöründeki etkilerine değinilerek şöyle deniliyor.

* SEK, EBK ve Yem Sanayi A.Ş. eş zamanlı olarak özelleştirilerek hayvancılık sektörü çökertildi.

* Ziraat Bankasının özelleştirilmesi ve Tarım Kredi Kooperatiflerinin işlevsizleştirilmesi, çiftçinin tarımsal kredi kullanımını engelledi. Çiftçi tarlasını ekemez duruma geldi.

* TÜGSAŞ ve İGSAŞ'ın özelleştirme kapsamına alınması gübre sektörünü tümüyle özel teknelci sermayenin insafına bıraktı. Ve gübre fiyatları ile dışalım sürekli arttı.

* Devletin destekleme politikalarını bırakması, TMO'nun yeniden yapılandırılması, Türk çiftçisini "sözleşmeli üreticilik" modeline göre teknelci şirketlerle pazarlık masasında korumasız bıraktı. Oluşacak tepkileri azaltmak için yürürlüğe konulan, dünyanın hiçbir ülkesinde tek başına uygulanmayan ve yalnızca geçici bir sosyal yardım olan Doğrudan Gelir Desteği sistemi uygulanmaya başlamadan iflas etti.

* Tütün Yasası ile TEKEL, Şeker Yasası ile Türkiye Şeker Fabrikaları AŞ'nin özelleştirme kapsamına alınması ve uygulanan kotalarla şeker ve tütün üreticileri üretimden koparılmıştır.

* Kamu hizmetlerinin özel kesime ihale edilmesi ve fiyatlandırılması yoluyla tarımsal hizmet alanları özel kesime açılmaktadır.

Bildirgenin sonuç bölümünde de "önerilerimiz şunlardır" denilerek aşağıda bazıları verdiğimiz öneriler sunulmaktadır.

* Ülkemizi yıkıma götüren IMF ve DB eksenli politikaların geriletmesine ve tasfiyesine yönelik çabalar yoğunlaştırılmalı, hükümetin teslimiyetçi çizgisine dur denilmesi için tarım kesiminin haklı tepkisi geniş halk kesimleri ile buluşturulmalıdır.

* Ulusal çıkarlara dayalı "üretim, yatırım, verimlilik ve teknolojik gelişme öncelikli planlarla desteklenen ulusal politikalar, programlar hazırlanmalı, uzun ve kısa dönemli planlamalarla bu politikalar yaşama geçirilmelidir.

TUYAB'ın yapacağı halk konseri yasaklandı

Sisteme muhalif bir yaprağın dahi kımıldamasına tahammülü olmayan devlet, türkülerde yüreklerin birleşmesinden korkusuna kılıf aramaya çalışıyor. TUYAB'lı ailelerin "Duvarların Ardıyla Yüreğimizi Birleştirelim" adıyla gerçekleştirmek istedikleri Halk Konseri Şişli Emniyet Müdürlüğüne yasaklandı.

Yasaklamaya gerekçe olarak hava muhalefeti(!) ve konseri düzenleyenlerin sisteme muhalif örgütlerle diyalogta olduğu ileri sürüldü.

Anadolu TAYAD kapatıldı!

TAYAD, 27 Aralık 2001 tarihinde Anadolu TAYAD'ın binasının mühürlenmesiyle ilgili yazılı bir basın açıklaması yaptı. Basın açıklamasında "Anadolu TAYAD'ın kapatılmasına gösterilen gerekçelerin demokratik kurumların kapatılmasına gösterilen tüm gerekçeler gibi keyfi, hukuksuz ve yasadışı olduğu, sadece devlet gibi düşünenlere örgütlenme özgürlüğü olduğu" belirtilirken "Hukuktan, örgütlenme ve düşünce özgürlüğünden yanayım" diyen herkes duyarlı olmaya çağırıldı.

Devrimci basın çalışanlarına gözaltı

Devrimci Demokrasi ve Kızıl-bayrak gazetelerinin Kayseri büroları 23 Aralık 2001 tarihinde siyasi şube polisleri tarafından basıldı. Devrimci Demokrasi temsilcisi Nihal Gül ve Kızıl-bayrak temsilcisi Halil Akçadağ gözaltına alınırken bürodaki yayınlara yasak yayın olduğu gerekçesiyle el konuldu. Gözaltına alınan Gül ve Akçadağ ertesi gün çıkarıldıkları Kayseri Cumhuriyet Savcılığı tarafından serbest bırakıldılar.

Öğrencilerden protesto eylemi

Balıkesir'de Üniversite Öğrencileri 12 Ocak 2002'de YÖK'ün yasa tasarısını basın açıklamasıyla protesto ettiler. Basın açıklamasında YÖK'ün Yüksek Öğretim Kanunu ile bazı kanun ve Kanun Hükmünde Kararnemelerde değişiklik yapılmasına dair yasa tasarısıyla üniversitelerin ticarethaneye dönüştürülmek istendiği açıklanırken bütün üniversite öğrencilerine ortak mücadele vermeleri çağrısı da yapıldı.

"Diz çökerek yaşamaktansa ayakta ölmek yeğdir"

İstanbul: Devrimci tutsakların yaşamın hücreleştirilmesine karşı 2000'de başlattıkları zafer yürüyüşü yeni şehitlerle devam ediyor. Her anı direniş, kararlılık ve cüret olan bu yürüyüşte geçtikleri her köşe başında birer tohum bırakarak yürüyor devrimci tutsaklar. Her şehitle bir kez daha ispatlıyorlar devrimci iradenin asla tutsak edilemeyeceğini, asla teslim alınmayacağını. Her şehitle adımlarını daha da hızlandıran tutsaklar "diz çökerek yaşamaktansa ayakta ölmek yeğdir" şiarıyla halka sesleniyor: Devletin katliamına seyirci kalmak istemiyorsanız, gelin hep birlikte parçalayalım insanlığa dayatılan hücreleri...

ALİ ÇAMYAR ÖLÜMSÜZLÜĞE UĞURLANDI

2002 yılının ilk şehidi oldu Ali Çamyar. 1970 doğumlu olan Ali Çamyar Buca Hapishanesi'nde Mayıs 2001'de başladığı yürüyüşünü 2 Ocak 2002'de direnişinin 265. gününde İzmir Yeşilyurt Hastanesi'nde noktaladı. TİKB dava tutsağı olan Ali Çamyar'ın cenazesi İstanbul Ümraniye'de İnkalap Mahallesi'ndeki evine götürüldü. 4 Ocak 2002 tarihinde otobüslerle Sarıgazi Mezarlığı'na götürüldü. "Ölüm Orucu şehitleri ölümsüzdür ÖMP" pankartı ve "Ali Çamyar ölümsüzdür", "Yaşasın Ölüm Orucu direnişimiz" vb. dövizleri açan kitle mezarlık girişinde cenazeyi omuzlarına alarak "Ali yoldaş ölümsüzdür", "Devrimci tutsaklar teslim alınmaz", "Katil devlet hesap verecek", "Anaların öfkesi katilleri boğacak" vb. sloganlarını attı. TUYAB'lı ailelerin de katıldığı cenaze töreninde Ali Çamyar'ın mezarı başında devrim şehitleri için yapılan 1 dakikalık saygı duruşundan sonra ÖMP adına bir açıklama yapıldı. Yapılan açıklamada "Ali'yi sonsuzluğa uğurlarken onların sarsılmaz iradeleriyle birlikte hem kendi hücrelerimizi hem de F tipi hücreleri yıkmamız gerekiyor" dendi. Daha sonra konuşan Ali Çamyar'ın annesi, Ali'nin devlet tarafından öldürüldüğünü, tahliyesinin bilinçli olarak geciktirildiğini belirtip Ali'nin başkaları hücrelere girmesin diye Ölüm Orucu'na başladığını söyledi. Hava şartlarından dolayı yolların kapalı olmasından rağmen, yaklaşık 100 kişinin

katıldığı cenaze töreni sloganlarla sona erdi.

ÖLÜM ORUCU DESTEK EYLEMİNDEN ÖLÜM ORUCU ŞEHİTLİĞİNE

1977 Dersim doğumlu olan Zeynel Karataş, 19 Aralık katliamından önce Gazi Mahallesi'nde F Tipi Hapishaneleri protesto etmek amacıyla Çevik Kuvvet otusuna yapılan eylemin sorumlularından olduğu gerekçesiyle tutuklanarak Tekirdağ F Tipi Hapisha-

nesi'ne götürülmüştü. TKP(ML) dava tutsağı olan Zeynel Karataş Ölüm Orucu 4. ekibinde yer aldı. 5 Ocak'ta durumu ağırlaşan Zeynel Karataş 5 Ocak akşamı Ölüm Orucu'nun 240. gününde şehit düştü.

Zeynel Karataş'ın cenazesi ailesi tarafından İstanbul Adli Tıp Morgu'na getirildi. 6 Ocak'ta otopsi yapıldıktan sonra ailesi, yoldaşları ve dostları tarafından Gebze'de bulunan Darıca Cemevi'ne götürüldü. Cemevi'nin önünde toplanan yaklaşık 400 kişi tarafından yıkandıktan sonra omuzlara alınarak sloganlarla Gebze Belediye Mezarlığı'na götürüldü. Cenaze omuzlarda yapılan yürüyüş boyunca kitle, sık sık "Zeynel Karataş ölümsüzdür", "Devrim şehitleri ölümsüzdür", "Ağa-patron devletini yıkacağız, halk iktidarı kuracağız", "Yaşasın Ölüm Orucu direnişimiz" vb. sloganlarını attı. Polisin yoğun yığınak yaptığı tören mezar başında yapılan anmanın ardından sona erdi.

ÖLÜM SINIRINDA GELEN TAHLİYE

8 günde üç ölüm... Ali Çamyar, Zeynel Karataş ve ardından

Yılın ilk günlerinde peşpeşe gelen ölüm haberleri bunca suskunluğa, bunca gözyaşına karşı "artık yeter" dedirtiyor halka...

Lale Çolak... **Lale Çolak** 19 Aralık katliamının ardından götürüldüğü Kartal Hapishanesi'nde TİKB dava tutsağı olarak direnişe başlamıştı. 100 günü aşkın bir süre kitlesel Ölüm Orucu'nun ardından TİKB 2. ekibinde yer aldı. Ve 222. gününde ölüm sınırında kaldırıldığı Bayrampaşa Hastanesi'nden tahliye edildi. Vücudu tedaviye yanıt vermedi Lale'nin. 18 gün sonra 8 Ocak günü saat 02:00'da O da geleceğe köprü ol-

meler başlatılsın" yazan TUYAB pankartıyla tutsak yakınları ardından "Ölüm Orucu şehitleri ölümsüzdür" yazılı ÖMP pankartı, Ali Çamyar ve Lale Çolak'ın resimleri ile birlikte sloganlarla mezarlığa kadar yüründü. Yürüyüş boyunca Lale'nin annesi "benim kızım gururuyla öldü, şerefiyle öldü" sözlerini haykırıyordu.

Mezar başında Lale Çolak şahsında Ölüm Orucu şehitleri ve tüm devrim şehitleri için yapılan saygı duruşunun ardından anma törenine geçildi. Lale'nin vasiyeti üzerine mezar başında Rodrigo'nun gitar konçertosu eşliğinde İstanbul şiiiri okundu ve TİKB bayrağına sarılan Lale Çolak 96 SAG şehidi Osman Akgün'ün kendisine bıraktığı yelegeği ve atkısıyla birlikte karanfiller eşliğinde toprağa verildi.

ÖMP adına yapılan açıklamada Lale'nin kısaca yaşam öyküsü anlatılarak "gelecek sonsuz bir inanç ve sabırla örülecektir" denildi.

ÖLÜM ORUCU GAZİLERİ LALE'NİN YANI BAŞINDAYDI

Ölüm Orucu gazilerinden **Suzan Baran**, Osman Kaan, **Diren Kırkoç**, Abbas Kahraman da cenaze töreninde birbirlerine kenetlenerek Lale'yi birlikte uğurladılar sonsuzluğa. Kurtuluş'ta bulunan Yaşamevi'ndeki Ölüm Orucu gazileri de ilettikleri mesajlarıyla "merhaba" dediler yoldaşlarına.

Lale'nin siper dostu **Diren Kırkoç** ona verdiği sözü yerine getirecek onun için bir türküyü söyledi.

TUYAB adına konuşan İsmail Karagöz de "hepimizin başı sağ olsun" diyerek başladığı sözlerini "artık yeter, yeter, yeter; bu gözyaşı, bu vahşet yeter. Bütün insanları çağırıyorum. Herkes bu ölümlere karşı dursun yoksa bu sistem değirmen gibi halkı öğütüyor" şeklinde sürdürerek Baroların önerdiği "üç kapı üç kilit" formülünün çözüm olduğunu ve herkesin desteklemesini istedi.

TİKB andı içildikten sonra tören sloganlarla sona erdi.

“Üç kapı üç kilit” önerisine destekler büyüyor

F tipi zindanlarda bir yılı aşkın bir süredir devrimci ve komünist tutsakların can bedeli sürdürdükleri direniş yeni şehitler verilerek ilerliyor. Yeni bir yıla evrilen direniş üç direnç çığrını daha ölümsüzlüğe uğurlayarak görkemini, anlamını daha da büyütüyor. Başegmezliği, teslimiyete ve onursuzluğa karşı duruşu, fedakarlığı, halk sevgisini, inanç ve kararlılığı ve daha sayabileceğimiz insanlığa ait onlarca güzel değeri direniş kilitlenmenin, politik ve siyasi kazanımlar elde etmenin gerekçesi haline getiren devrimci ve komünist tutsaklar faşizmin F tipi işkencehanelerinde onuru temsil etmeye devam ediyorlar.

Gelinen noktada ise yeni bir mücadele yılına evrilen direniş İstanbul, Ankara, İzmir ve Antalya barolarının “üç kapı üç kilit” çözüm önerileriyle yeni bir aşamayı kaydediyor. Aynı koridora bakan üç kişilik üç hücrenin kapılarının açılarak 9 kişinin günün belli saatlerinde birarada olmasını içeren ve devrimci, komünist tutsaklar tarafından tecritin kaldırılması yönünde atılan bir adım olarak değerlendirilen öneri; tutsak avukatları ve aileleri, demokratik kitle örgütleri, sendikalar, aydınlar ve kimi siyasi partiler tarafından da desteklenmektedir. Demokratik bir “çözüm” önerisi olarak gündemleştirilen “üç kapı üç kilit” formülüne karşı

Adalet Bakanı H. Sami Türk ise koşu sisteminin yeniden canlanacağı iddiasıyla öneriyi kabul etmeyeceğini açıkladı. Bir ayı aşkın süredir öneriyi yanıtızsız bırakan Adalet Bakanı'nın son on gün içerisinde yaptığı üç açıklamayla “üç kapı üç kilit” önerisini kabul etmeyeceğini yinelemesi ve **“haftada bir-gün beş saat süreyle belirli şartlara bağlı kalarak tutsakların birbirleriyle görüşmesi önerisini getirmesi”** F tipi tecrit uygulamasını ve devletin bu noktadaki ısrarını yansıtmaktadır.

Geniş bir yelpazede destek bulan bu öneriyi tutsakların tarihsel öneme sahip direnişlerinin ve mücadelelerinin somut kazanımlara dönüşmesini koşullayan bir çerçevede ele almak ve değerlendirmek durumundayız. Devleti “çözüm” ekseninde sıkıştırarak harekete geçecek ilericiler, demokratik kamuoyuyla birlikte pratik eylemlilikler sürecini örgütlemeli ve mücadelenin daha geniş kesimlerde yankısını bulmasını sağlamalıyız.

“Ölümlerin durması için üç kilit yeterli”

Ölüm Orucunu sürdüren tutsakların avukatları **Zeynel Polat**, Kemal Yılmaz ve **Behiç Aşçı** 11 Ocak günü ÇHD İstanbul Şubesi'nde düzenledikleri basın toplantısıyla müvekkillerinin “üç kapı, üç kilit” önerisini kabul ettiklerini bir kez daha yinelediler. Avukatlar müvekkillerinin “hiçbir ön koşul ve tretmana bağlı olmaksızın, aynı koridora açılan üç kişilik üç hücrenin kapılarının sürekli açık tutulması ve bu şekilde oluşacak 9'ar kişilik grupların günün belli saatlerinde sportif ve kültürel etkinliklerle biraraya gelmelerinin sağlanması halinde bunu tecritin kaldırılması yönünde bir adım olarak göreceklərini ve Ölüm Orucu eylemini sona erdireceklerini” açıklarak “Kimse müvekkillerimizi uzlaşmazlıkla, ‘ölümü sevmekle’, ‘öldürerek politika yapmakla’ suçlayamaz. Müvekkillerimiz gereken hassasiyeti göstermişlerdir. Daha fazlasını kimse beklememelidir. Çünkü söz konusu olan tecrittir. Bir insan sesine, bir insan yüzüne hasret bırakan tecrittir” dediler. Ayrıca tutuklu avukatları önümüzdeki günlerde önerinin hayata geçirilmesi için girişimlerde bulunacaklarını ve kamuoyunun desteğiyle Bakan Türk'le görüşme talep edeceklerini duyurdular.

Basın toplantısına TMMOB İstanbul İl Koordinasyon Kurulu adına katılan **Hasan Kıvrık**

çık da bu önerinin “F tipi cezaevinin şu andaki yapısı içinde herhangi bir değişikliğe gidilmeksizin sadece bir koridora bakan üç adet, üç kişilik hücrelerin kapısının açık tutulması ve bu yolla 9 kişinin biraraya gelmesine imkan verilmesiyle gerçekleştirilebilir” olduğunu söyleyerek “F tipi cezaevinin mimari kurgusu, yapı-insan ilişkilerinde duyduğumuz kaygılar ve eleştiriler şimdilik saklı kalmak üzere, **tamamen insani** bir temele dayandırılarak öne sürülen görüşleri çok önemli bulduklarını ve kolayca yapılabilir olduğu için desteklediklerini” ifade etti. Öneriye karşı H. Sami Türk'ün bunun mimari olarak mümkün olmadığını iddiasına karşı Kıvrık, şema üzerinde uygulamanın nasıl hayata geçirilebileceğini de anlattı.

“Üç kapı üç kilit” önerisine İzmir'den destek

İzmir: İHD İzmir Şubesinde 11 Ocak günü düzenlenen basın açıklamasına **İHD, TİHV, İzmir Tabip Odası, EMO, ÇHD, Eğitim-Der** Bornova Şubesi, **TAYD-DER, HADEP, TKP, EMEP, TUYAB, TAYAD, Kristal İş, Limter İş, BES, TÜM** Bel Sen 2 No'lu Şube, **Genel İş 3 No'lu Şube** temsilcileri katıldı. Basın açıklaması metnini okuyan İHD İzmir Şube Başkanı **Günseli Kaya**, dört baronun formüle ettiği “üç

kapı, üç kilit” önerisinin tecritin kaldırılması yönünde bir adım olduğunu söyledi. Kaya çözüm yönünde somut ve ivmeli bir adım atılması için Adalet Bakanı'nı ve Başbakanı baroların önerisine yapıcı davranmaya çağırıyor.

“Tecrit koşulsuz olarak kaldırılmalıdır”

Ankara: F tipi hapisanelerdeki tecritin kalkması için biraraya gelen **İHD, ÇHD, PSAKD, Genel-İş, TÜMTİS** Ankara Şubeleri, **TKP, ÖDP, HADEP, EMEP, DBP** Ankara İl Başkanlıkları, **Aydın ve Sanatçı Girişimi**, Tutuklu Hükümlü Aileleri Yardımlaşma ve Dayanışma Derneği, **Halkevleri** ve **KESK** Ankara Şubeler Platformu 12 Ocak 2002'de Genel-İş Bölge Başkanlığı'nda ortak bir basın toplantısı yaptılar.

Saat 11:30'da başlayan basın toplantısının metnini İHD Ankara Şubesi Başkanı **Av. Ender Büyükçulha** okudu. Büyükçulha “tecrit koşulsuz olarak kaldırılmalıdır. Yeni ölümler istemiyoruz! Siyasi iktidarı adım atmaya çağırıyoruz” dedi.

Öneriye yanıt hukuki değil siyasi

İstanbul: Tecrite karşı oluşturulan Sanatçı Girişimi adına **Edip Akbayram**, Orhan Akkaya, **Rutkay Aziz**, Atıl Behramoğlu, **Dilek Gökçin**, Erdal Öz, **Zeynep Tanbay**, Suavi, **Veddi Sayar** ve **Üstün Akman** 10 Ocak 2002 tarihinde İstanbul Barosunu ziyaret ettiler. Sanatçıların görüştüğü İstanbul Baro Başkanı **Yücel Sayman**, “Üç kapının üç kilidinin açılmasının Adalet Bakanlığı'nın iddiasının aksine yasalara aykırı olmadığını” söyleyerek, Türk'ün

iddiasının hukuki değil siyasi olduğunu dile getirdi. Sanatçı Girişimi de öneriyi desteklediklerini bir kez daha açıkladılar.

“Üç kapı üç kilit” ölümlerin sonunun başlangıcı

H. Merkezi: Ankara, Antalya, İzmir ve İstanbul Baroları 3 Ocak 2002 tarihinde eskiden Sultanahmet Hapishanesi olan Four Seasons Otelinde basın kuruluşu yöneticileri ve köşe yazarlarıyla yemekli bir toplantı düzenleyerek “üç kapı, üç kilit” önerisini grafiklerle anlattılar. Baro başkanları önerilerinin basında yeterince yer almadığını söyleyerek öneriyle ilgili bilgilendirmede bulundular.

İstanbul Barosu Başkanı **Yücel Sayman** önerinin ne F tipi mimarisinde ne alt yapısında ne de güvenlik sisteminde bir değişiklik yaratmayacağını ifade ederek, “yasal düzenleme yapılmasına gerek yok ve Bakan Türk'ün ileri sürdüğü gibi koşu sistemine dönüş de yok. Sadece 9 kişi birarada bulunacak” diyerek önerinin ölümlerin sonunun başlangıcı olacağını vurguladı. Amaçların koşu sistemine dönüş olmadığını söyleyen baro başkanları ölümleri durdurmak istediklerine dikkat çektiler.

Açılım Hukuk Bürosu'ndan açıklama

Açılım Hukuk Bürosu'nun Ocak 2002 tarihli Basın Bülteni'nde “üç kapı üç kilit açılışın, ölümler durdurulsun” önerisine “hayır” diyen Bakan Türk'ün 20 kişinin açlık grevi, 154 kişinin Ölüm Orucu'nu sürdürdüğünden bahisle sayıdaki azalmayı direnişin sonra ereceği yönünde bir “umut ışığı” olarak gördüğü dile getirilerek, bakanın bu tavırla 80'i aşkın kişinin yaşamını yitirdiği ve yüzlerce kişinin de sakat kaldığı gerçeğini görmezden gelerek “yeni ölümlere ve sakatlanmalara evet” dediği belirtiliyor.

“Üç kapı üç kilit” önerisi hayata geçirilsin

Mersin'de de İHD Mersin Şubesi, Mersin Ticaret ve Sanayi Odası'nda 14 Ocak 2002'de “Cezaevleri ve F tipi” konulu panel düzenledi. Panelde konuşmacı olarak İHD Genel Başkanı **Hüsnü Öndül**, SP Milletvekili ve TBMM İnsan Hakları İnceleme Komisyonu Üyesi **Mehmet Bekaroğlu** ve TTB 2. Başkanı **Metin Bakkalçı** katıldı. Katılımcılar yaptıkları konuşmalarda devlet bu sorunu çözmesi için “üç kapı, üç kilit” önerisinin hayata geçirilmesini istedikler.

PEN de “üç kapı, üç kilit” dedi

Uluslararası Yazarlar Birliği'nin (PEN) Türkiye Birimi Başkanı **Üstün Akmen**, “üç kapı, üç kilit” önerisini, Ölüm Oruçları konusunda belki de son şans olarak değerlendirdiklerini açıklayarak “Adalet Bakanlığı sağduyulu davranırsa, neredeyse bir buçuk yıldır sürdürülen Ölüm Oruçları sona erebilir” dedi.

Ankara'da kart atma eylemi başlatıldı

Ankara: 2002 yılında taleplerin kabul edilmesi, tecritin kalkması, ölümlerin durması için İHD Ankara Şubesi, yeni eylemlerle girdi. Daha önce de birçok yerde yapılan Adalet Bakanlığı'na kart gönderme eylemi Ankara'da İHD tarafından yeniden başlatıldı.

5 Ocak 2002'de ilki yapılan kart eylemine İHD, çeşitli kurumlar ve tutsak yakınları katıldı. Saat 12:30'da Kızılay Postanesi önünde bulunan insan hakları savunucuları bir basın açıklaması yaparak, “Hikmet Sami Türk'e sesleniyoruz. Yeni ölümler istemiyoruz. Tecrit kalk-

sın, ölümler dursun” dedikten sonra 80 kişilik kitle alkışlarla postaneye girip, Hikmet Sami Türk'e kartları gönderip taleplerin kabul edilmesini istedikler.

12 Ocak 2002'de de tekrarlanan eylem alkış ve zılgıtlarla sona erdi.

İHD'den bakana üç anahtar

İzmir: İHD İzmir Şubesi 5 Ocak günü Cumhuriyet Postanesi önünde yaptığı eylemde dört baronun “üç kapı, üç kilit” önerisine destek vermek için Adalet Bakanı'na temsili olarak üç anahtar gönderdi. Eylem öncesi postane önünde yapılan basın açıklamasında konuşan İHD Yönetim Kurulu Üyesi **Mihriban Dilşen**, hapisanelerde devam eden Ölüm Oruçlarında ölüm haberlerinin ardı arkasının kesilmediğini hatırlatarak, bu sürecin tecritin devam etmesiyle hala devam ettiğini söyledi. Dilşen, “üç tane üç kişilik hücrenin kapılarının açılarak tutukluların ortak mekanlardan faydalanması ve sosyal ortama kavuşması yönündeki bu talebin kabul edilmesini istiyoruz” dedi. Daha sonra insan hakları savunucuları postaneye girerek Adalet Bakanlığı'na üç tane anahtar gönderdi.

Sonucu belli dava

Avcılar'da “dur” ihtarına uymadığı iddiasıyla İsmail Karaman'ı katleden polis Nihat Çulhaoğlu ve Ali Erşan hakkında Halkın Hukuk Bürosu tarafından Bakırköy Ağır Ceza Mahkemesi'nde dava açıldı. Halkın Hukuk Bürosu tarafından yapılan açıklamada sanık polislerin daha önce de birçok infaz davasından yargılandıkları ancak “meşru müdafaa” halinden beraat ettikleri belirtildi.

Katliam protestosunda tutuklama

Antakya'da **Partizan**, Atılım, **Kızılbayrak** ve Vatan okurlarının da içinde bulunduğu 150'ye yakın kitlenin 19 Aralık katliamını protesto eyleminde polis saldırısında 25 kişi gözaltına alındı. Gözaltına alınanlardan ertesi gün çıkarıldıkları mahkemede Kızılbayrak çalışkanı **Oktay Rende**, Atılım çalışkanı **Soydan Dadök**, Asi Gazetesi çalışkanı **Hasan Kutlu** tutuklanarak hapisaneye götürülürken, diğerleri serbest bırakıldı.

Üniversitede baskı kısılcı

Trakya Üniversitesi'nden 54 öğrenci hakkında YÖK'ü protesto edip “Savaş Hayır” dedikleri gerekçesiyle soruşturma açıldı. Açılan soruşturmayı öğrenciler Üniversite'nin Ayşekadın Yerleşkesi önünde yaptıkları açıklamalarla protesto etti. Ayrıca Trakya Üniversitesi'nde “Kürtçe eğitim” konusunda eylem yönlendirdikleri gerekçesiyle 10 kişi evlerinden gözaltına alındı. Gözaltına alınanlar ertesi gün Cumhuriyet Savcılığına ifade verdikten sonra serbest bırakıldılar.

Anılar da yasak

Yazar Ayşe Zarakolu'nun Belge Yayınlarından çıkan “Özgürlük Türküsü” adlı anı kitabı hakkında Terörle Mücadele Kanununun 8. maddesini ihlal ettiği iddiasıyla İstanbul DGM'de dava açıldı. Zarakolu 1998'de Dünya Yayıncılar Birliği'nin “Düşünce Özgürlüğü” ödülünü almıştı.

Kürt Araştırma Vakfı'na baskın

Kürt Kültür ve Araştırma Vakfı Yönetim Kurulu Genel Başkanı Hanifi Amaç ile Yönetim Kurulu'ndan 11 kişi, 4 Ocak 2002 tarihinde İstanbul Emniyet Müdürlüğüne bağlı siyasi şube polisleri tarafından gözaltına alındılar. Araştırma Vakfı'nın yaptığı açıklamada Hanifi Amaç ve yönetim kurulundan 11 kişinin Bahçelievler'deki Vakıf da toplantı halindeyken siyasi şube polisleri tarafından gözaltına alındıkları, şimdiye kadar da kendilerinden bir haber alamadıkları söylendi. Daha sonra gözaltına alınanlardan 5 kişi serbest bırakıldı.

Aydınlar da Kürtçe Eğitim dedi

Aydınlar ve İnsan Hakları Savunucuları 8 Ocak 2002'de İHD İstanbul Şubesi'nde Kürtçe'nin seçmeli ders olarak okutulmasını destekleyen basın açıklaması düzenlediler. Basın açıklamasını okuyan İHD İstanbul Şube Başkanı Eren Keskin "Anadil Öğrenme" hakkını garanti altına alan Kopenhag Siyasi Kriterlerinin dikkate alınmadığını söyledi. Açıklamadan sonra **Celal Başlangıç**, **Cezmi Ersöz**, **Ragıp Zarakolu**, **Faki Hüseyin Sağrıç**, **Sevil Erol** kampanyayı desteklediklerini açıkladı. Marmara Üniversitesi öğrencilerinden Harun Ece isimli öğrenci de dilekçe verdikten sonra yaşadıklarını anlattı.

Kadınlardan

Kürtçe Eğitime destek

İHD Kadın Masası Komisyonu, Yeni Demokrat Kadın, **Emekçi Kadınlar Birliği**, ÖDP'li Kadınlar, **Halkevlerinden Kadınlar**, Özgür Kadın, Kürtçe'nin seçmeli ders olarak kabul edilmesi için 12 Ocak 2002'de Sirkeci Postanesi'nden Milli Eğitim Bakanlığı, Cumhurbaşkanlığı ve TBMM'ye metin gönderdiler. Kadınların postane önünde yapmak istedikleri basın açıklaması metnini polis zorla alırken kadınları da tartaklayarak uzaklaştırdı.

HADEP'e gözaltı ve tutuklamalar sürüyor

Adana Emniyet Müdürlüğü'ne bağlı siyasi şube polisleri tarafından gözaltına alınan HADEP Adana İl Başkanı Fatih Şanlı ve parti yöneticileri Şemsettin Aydın, Ömer Çınar, Mehmet Akşun, Reşit Gültekin, Ahmet Yıldız, Hasan Beliren, Fatih Demir, Mahmut Bayram, Gençlik Kolları Başkanı Leyla Deniz ve Kadın Kolları Sekreteri Fadile Bayram çıkarıldıkları Adana Devlet Güvenlik Mahkemesi tarafından tutuklandılar.

Devlet, T. Kürdistanı'nda koruculuğu dağıtma telaşında

PKK'nin ulusal bağımsızlık için başlattığı mücadelede bugün devlet, elindeki tüm silahlarla bu haklı mücadeleyi bastırmaya ve yok etmeye çalışıyor. T. Kürdistanı'nda büyüyen ve yaygınlaşan mücadele, sistem açısından büyük bir korkuydu. Bu mücadelenin bastırılması için gerekli olan her türlü yol ve yöntem kullanılmalıydı. Devlet T. Kürdistanı'na en iyi eğitilmiş adamlarını, askeri birliklerini ve binlerce askerini gönderdi. Ancak bununla yetinmedi ve kurulduğu günden beri kullandığı Kürdü Kürde kırdırması politikasına yeniden başvurdu. Bu politikayı en iyi koruculaştırma yöntemiyle hayata geçirebilmeyi planlıyordu.

T. Kürdistanı'nda yaygın

eroin ve silah ticaretinin korucular tarafından örgütlenmeye başlaması TC tarafından hoşgörüle karşılanacak bir durum değildi. Çünkü TC kaçakçılık yoluyla ekonomisini rahatlatmaya çalışıyordu. Korucuların buna ortak olması bu anlamıyla hoş karşılanacak bir durum değildi. TC oluşan bu duruma müdahale etti ve bir kısmının ölüm fermanını hazırlayıp cezalandırırken, belli bölgelerde korucuları dağıttı.

PKK'nin İmralı sürecinden sonra girmiş olduğu siyasal rotayla birlikte koruculuk devletin elinde hepten fazlalık olma durumuna düştü. Bu anlamda devletin korucularla işi bitmişti artık. Üstelik korucuların barınma, beslenme gibi ihtiyaçlarını da devlet karşılıyor. Bu ek

olan aşiret örgütlenmesinden yararlanan TC yürüttüğü haksız savaştan elde ettiği rantın bir bölümünü aşiretlere vererek silahlandırmış ve bunları kendi ulusuna mensup halkı katletmek için kullanmıştır. Bu caka aşireti bunun en somut örneğidir. TC'nin T. Kürdistanı'nda yürüttüğü haksız savaşta koruculuk önemli bir rol oynamıştır. Halka karşı silah kullanmaktan, zorla göç ettirmekten, evlerinin yakılıp yıkılmasından, 14-15'indeki çocuk yaşta kızıllara, kadınlara tecavüze varan birçok suçu işlemiştir korucular. Halkı, koruculaştırmak ajanlaştırıp gerillaya karşı kullanmak için yoğun baskılar yapan TC'ye karşı Kürt ulusu yıllarca onuruyla direnmiştir. Topraklarına geri dönüşün koşulu olarak koruculuğun dayatılmasına karşılık, halk sefalet içinde yaşamayı tercih etmiştir. Devletin gerillaya ve halka karşı kullandığı koruculuk ileriye süreçte artık devletin denetiminden çıkmış, bir anlamda sistemin başını ağrıtan bir duruma bürünmüştür. Yapılan

külfetten kurtulmanın zamanı gelmişti.

İşte TC, uzun zamandan beridir bu ek külfetten kurtulmanın yollarını arıyor. Önce koruculara yaptığı desteği kesiti. Bir kısmını yerlerinden kovarak belli bölgelerde toplama çalıştı. Ancak sayısı binleri bulan ve T. Kürdistanı'nın her tarafında olan bu örgütlülüğü dağıtmayı başaramadı. Şimdi korucuları yeni isimler altında toplayarak farklı işlerde kullanmaya çalışıyor.

T. Kürdistanı'nda koruculuğun şu anki durumu ve yürütülen haksız savaşta rolleri 100. Yıl Üniversitesi sosyoloji bölümü öğretim görevlisi **Ca-hit Bağcı** tarafından şöyle ifadelendirilmiş. Geçtiğimiz günlerde hazırlanan raporda "koruculuk sistemi, bölge insanlarının örgütle bağını azaltıp, yok etmeye çalışmış, bireyin disipline edilmesini sağlamış, örgüt-devlet arası çatışma ortamında kalan birey ve yapıları koruma altına alarak bunların devletle iletişimini güçlendirmiştir." Korucuların artık iş-

levlerini kaybettiklerinin vurgulandığı raporda korucuların ücretli işçi biçiminde konumlandırılması gerektiği vurgulanıyor. Ve çözüm önerilerine devam edilerek şöyle deniliyor.

"Birincisi, halihazırda bitki örtüsü bakımından çıplak vaziyetteki dağ ve tepelerin ağaçlandırılmasında ve uzun dönemde bir kısmı bu doğal ve sürdürülebilir kaynağın korunmasında kullanılabilirler.

İkinci olarak, başka bölgelerdeki kamu kuruluşlarının niteliksiz iş gücü ihtiyacını çözmek üzere sevk edilebilirler.

Üçüncü olarak da, başka yerleşimlerde istihdam olanakları sunulması yerleşik düzenlerini bozacağından kendi istekleriyle silahlarını teslim edip, ayrılmalarına neden olacaktır. Bu da (gönüllü azaltma stratejisine) işlerlik ve uygulanabilirlik kazandıracaktır."

TC'nin bir zamanlar haksız savaşta dizginsizce kullandığı korucular için şimdi bu tarz çözüm yöntemleri düşünülüyor. TC nasıl ki T. Kürdistanı'nda yapılan birçok "faili meçhul" cinayette zaten kendi kurdukları Hizbullahı kullanıp, sonra da yok etmeye çalıştıysa şimdi de koruculuğu yok etme telaşında. Bizzat kendi eliyle besleyip büyüttüğü bu tarz yapılanmalar TC tarafından işi bittiğinde çöplüğe atılıyor. Yurtlarından sürülen Kürt köylülerinin evlerine ve topraklarına el koyan korucuların elinden devlet tarafından alınacak bütün bunlar.

Yıllardır T. Kürdistanı'nda

halka yaptıkları zulümle büyük bir tepki duyulan korucuları bugün hiçbir şey olmamış gibi dağıtılmaya çalışılsa da halkın belleğine ve tarihe yaptıkları suçlarla, işkencelerle geçmiştir. Faşist TC ile elele halkına zulüm uygulayan bu unsurlar Kürt halkına mutlak hesap vereceklerdir. Bugün PKK'nin girdiği yönelim karşısında devlet, baskı ve zorbalığına ara vermeksizin devam ediyor. Kürt halkının içinde taşıdığı diri dinamikleri tamamen öldürmeye, halkı tamamen sindirmeye çalışıyor. T. Kürdistanı'na yapılan ekonomik yatırımlarla halkı mücadeleden tamamen uzaklaştırmaya çalışıyorlar. Gençliği fuhuş, eroin ticaretine bizzat kendi elleriyle sürükleyerek bu bataklığın içinde öldürme uğraşındalar. Kurulan TV'lerle Kürt halkına bir yandan şirin görünmeye çalışırken bir yandan da halkı manipüle etmek istiyorlar. Yurdundan sürülen halk büyük şehirlerde büyük bir sefalet içinde yaşıyor. Karnını doyuracak ekmek bulamayan insanlar sokaklarda yaşıyor. Bugün sokakta yaşayanların çoğunluğunu T. Kürdistanı'ndan göç eden insanların oluşturması bir tesadüf değil, yaşananların yalın bir göstergesidir sadece. Kürt halkının gerçek bağımsızlığını ve özgürlüğünü sağlayacak mücadele içinde örgütlemek, halkın yıllardır yürüttüğü savaştan öğrenerek yaratılan değerleri küçümsemeyen halkı örgütlemek, savaşmak dün olduğu gibi bugün de önümüzde duran görevlerden biridir.

Basın açıklamasına polis engeli

Bursa: Yurtsever gençliğin başlattığı ve çalışmalarını sürdürdüğü "ana dilde eğitim" kampanyası doğrultusunda, Bursa Uludağ Üniversitesi öğrencilerinin oluşturduğu "Kürtçe Eğitim ve Öğretim İçin Öğrenci Girişimi" 9 Ocak günü topladığı 125 adet dilekçeyi Uludağ Üniversitesi rektörlüğüne toplu olarak vermek istedi. Ancak rektörlük dilekçeleri toplu olarak kabul etmeyeceğini söyleyerek, başvuruların bireysel olarak yapılmasını istedi. Bunun üzerine **Zafer Balcı** adlı öğrenci kendi dilekçesini bireysel olarak rektörlüğe verdi.

Ancak Balcı Rektörlük çıkışında jandarma tarafından gözaltına alınarak ve çıkarıldığı mahkemede tutuklandı.

Bu tutuklamayı protesto etmek için İHD Bursa Şube binasında basın açıklaması yapmak isteyen "Kürtçe Eğitim ve Öğretim İçin Öğrenci Girişimi" yine polis engeliyle karşılaştı. İHD binasına gelen polisin açıklamayı kameraya almak istemesine İHD yöneticilerinin karşı çıkmasına rağmen polisin terörist tavrının devam etmesi üzerine öğrenciler basın metnini dağıtarak alkışlarla "Baskılar bizi yıldırılmaz" sloganı atarak polisin tutumunu kınadılar.

Devletin doğalgaz krizi halkın öfkesiyle patladı

"Konforlu", "daha ucuz", "daha temiz" gibi söylemlerle Türk halkına "yakışanın" doğalgaz olduğunun pohpohlanmasıyla başlayan ve uzun yıllardır pratiğe geçirilerek daha çok büyük illerde yaygınlaştırılan doğalgazla ilgili belediyelerle-bakanlık arasındaki çekişmeler derinleşerek büyüyor. Özellikle yoğun geçen kış koşullarıyla birlikte daha çok artan doğalgaz tüketimi ve buna paralel olarak belediyelerin keyfi fiyat artışı halkın tepkisiyle karşılaşırken; tepkilerin frenlenmesi adına yapılan "doğalgaz zirvesi" ile birlikte büyükşehir belediye başkanlarıyla Enerji ve Tabii Kaynaklardan Sorumlu Bakan Zeki Çakan geçtiğimiz günlerde bir araya geldi. Zirvenin olmasına neden olan gelişmelere ise şöyle bir göz atacak olursak zirve diye dönen dolapları daha bütünlüklü olarak kavrarız.

Bilindiği üzere doğalgaz, lüks tüketim malı olarak kabul edilen ve bu özelliğinden dolayı %18 KDV'si alınan maddeler grubu içine girer. Doğalgaz santrallerinin yapımının sürmesi ile birlikte, 2005 yılına kadar bitirilmesi planlanan yeraltı doğalgaz depolarının inşaatı sürdürüldüğünden alınan gazın hemen tüketilmek gibi bir zorunluluğu var. Rusya'dan ve geçtiğimiz aylardan itibaren İran'dan satın alınan doğalgazı ithal eden firmaların başındaysa BOTAŞ gelirken,

BOTAŞ alınan gazı belediyelere %33 kar ile satmaktadır. Bu doğrultuda belediyelere ise %45 sınırlı olarak kar marjı verilmektedir. Bu kar, Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığı'nın tebliği uyarınca Büyükşehir Belediyelerine tanınan "hak" ile doğalgazın gittiği belediyelerin keyfi tutumu altında istenilen orana yükseltilmektedir. Örnek verecek olursak İstanbul Büyükşehir Belediyesi'nde bu oran %39, Ankara'da %45, İzmir'te %40 oranındadır. Bu doğrultuda belediyelere tanınan bu hak ile birlikte,

lanarak tüketiciye ulaştığından fiyatı geçen yıla oranla iki kat artmış oldu. İşte tüm bunlar, soygun düzenini iliklerine kadar hisseden emekçi-yoksul halkın artık canına tak etmesiyle hükümetin gündemine girdi. Önce belediye başkanları ekranlara çıkıp topu Enerji Bakanlığı'na, bakanlık da başbakanlığa attı. Rant tezgahını halkın sırtına kuran bu koalisyon, kendini aklamının yolunu, sonunda bir "doğalgaz zirvesi" yapmakta buldu. Zirve öncesi ise, özellikle "doğalgaz borcunu ödemeyen kim olursa kese-

derken, Enerji Bakanı, olmayan yetkisiyle %20'lere varan bir indirim yapılacağını belirtti. Böylece, sadece belediye zamlarının bir bölümü geriye alındı. BOTAŞ ve maliyenin zamları duruyor. Halka yapılan bu kadar iyilik(!) karşısında bir iyilik de yine M. Gökçek'ten geldi. "Yüzde 5 indirim de benden" diyerek belediyelerin rant içindeki yerini gözler önüne seren Gökçek, anlaşılan gelecek seçimlerin hesabını daha şimdiden yapıyordu. Üstelik, ne kadar indirim yapılırsa yapılsın doğalgazın %50'si elektrikle kullanıldığından, bu demektir ki elektrik fiyatlarında yeni bir artışla karşılaşacağız.

Evet, IMF'nin dediklerine harfiyen uyan hükümet tam da Ecevit'in 16 Ocak ABD gezisi(!) öncesi tüm peşkeşlikleri yerine getirerek, doğalgaz kanununun da çıkmasını gönül rahatlığıyla efendilerine rapor etmenin hazırlığındadır. Bugün doğalgazda, yarın elektrik, su...vb'lerde aynı senaryolar ve hatta aynı kelimelerle belirlenen oyunun bir başka sahnesinde halka izletilecek. Unutmayalım ki, "sosyal patlama" öfkesinden korkanların eli yüreğinde. Yeter ki, çektiğimiz acılara, dönen yolsuzluklara dur deme cesaretini kendimizde bulalım.

Ve bu cesaret bizde öteden beri var.

2001'in Ocak ayında 182.624 olan bir metreküp doğalgaz, Mart'ta 235.577 lira, Temmuz'da 348.837 lira, Aralık'ta 407.052 lira olmuştur. Yani %122.9 oranında fiyatlarda bir artış gözlenmiştir. Tüm bu fiyat artışları üzerine bir de "ek gelir kaynağı" yaratmak amacıyla doğalgaza metreküp başına 5 bin lira Akaryakıt Tüketim Vergisi (ATV) getirme kararı alındı. Böylece doğalgaz iki kez zam-

ceğiz" diyerek demec veren Ankara Büyükşehir Belediye Başkanı Melih Gökçek, zirve sonrası doğalgazı 335 binden satacaklarını söyleyerek halka "büyük hizmetler" verme imajına bürünmeye çalıştı. Oysa ki az evvel halkı nasıl "düşündüğünü" kendi sözcüklerinden aktardı.

Zirve sonrası ise değişen bir şey olmadı. BOTAŞ, kur farkından indirim yaparak karını korumaya devam

Felaket rüzgarları, soğuk havalardan değil, geleceğimizi donduran devletten esiyor

Soğuk... adamın iflahını kesen, bir çırpıda sobanın etrafında toplanan ve bütünüyle alt yapısı bozuk olan bir sistemi vuran yoğun kar yağışı... ve ardında kalanlar.

Yılbaşının hemen ertesinde başlayan ve hafta boyunca kimi yerde yağmurla karışık kimi yerde tipiyle birlikte yağın kar yağışı ve soğuk hava birçok yerde yaşamın akışını geriletirken, sokakları mesken eyleyen çok sayıda insanın da canını aldı. Kimi kuytu bir köşede, kimi varacağı yere ulaşmadan, kimi de termometreleri bile çatlatan dondurucu soğukta öylece kala kalarak, üzerlerine örtü olan karın altında donup yaşamlarını yitirdi. Ve bir doğa olayını bile tıpkı deprem sonrası felakete dönüştürmekte, yaptığı icraatlarla üstüne "yok böyle başka bir hükümet" dediyecek kadar usta(!) olan devletin; taşan seller, kapanan yollar ve soğuktan ölen onca insan için çözüm(süz-lük) arayışları yine de halkın öfkelerini dindirmeye yetmedi. Çünkü göstermelik bir iki yardıma değil, kalıcı çözümlere ihtiyacı olan halkın nedense felaketler sonrası hep yanında oluyor devlet(!) Çünkü halktan alınan paralarla ancak kendi karınları-

nı şişiren, halka ise açlığı reva gören devlet; halkın sorunları bir yana dursun, alt yapısı bozuk olan yerlere karşı kulağını tıkayıp, gözünü kapamıştı. Sonucunda ise "taşan dereceler değil, sabrımız" diyerek öfkesini sokaklara akıtan kimi esnaf, selzede ya da işsiz insanların protestolarına tanık olurken olan yine yoksul-emekçi halka oldu; fatura ağırlaştı.

Sofrasına koyacak 3-5 parça ekmeği bile çöplerden kar-

şılamanın olduğu bir ülkede, biralım boğazından aşığıya bir kuru lokma inmesini, artan soğuk karşısında başlarını sokacakları bir ev ya da içini ısıtmaya yarayacak odun-kömürleri dahi olmayanlar ne yapacaklarını şaşırır duruma geldi.

Yüzlerce köy yolunun kapandığı, hava-deniz ulaşımının iptal edildiği, tren ve araba kazalarının meydana geldiği, elektriklerin verilme-

diği, okulların günlerce tatil edildiği birçok ilde; kriz nedeniyle, artan işsizlikle birlikte karın da ulaşımı engellemesiyle esnafın %20'si kepenk indirdi. Dondurucu soğuktan etkilenen sebze-meyve fiyatlarında ise üç katı kadar artış oldu. Çiftçinin ürünüyse don tehlikesiyle karşı karşıya kalırken, ürünlerin çoğu soğuk havadan yanarak çürüdü.

Halkın malından canına kadar, her koşul altında kendi rahatı ve rantını sağlamaya çalışan devlet, donarak ölenlerin basında ve kamuoyunda işlenmesinin ardından sokaklarda yaşayan bazı insanları geçici olarak Sosyal Hizmetler ya da yardım kuruluşları ve spor salonlarına topladı. Elbette ki yapılan bu yardımlar da kısa vadeli ve misafirlik boyutunda.

Karlar eriyince herkes kendi evine (sokaklara). Ve yine açlık, soğuk ile verilecek bir mücadelenin başlangıcı. Belki de birkaç gün sonra yine aynı sahnenin tekrarı. Depremde evi yıkılan binlerce insanı bile daha henüz bir yerlerde barındırmayan devlet, nedensiz yere(!) sokakta yaşayan binlerce insana mı sahip çıkacaktı.

Haberini yaptığımız sıralar, soğuk havanın etkisiyle donarak ölenlerin sayısı 10'un üzerindeydi. **Balıkesir, Kastamonu, İstanbul, Samsun, Or-**

du... vb. illerde birçok insan donarak ölürken, birçoğu da yetersiz tıbbi müdahale sonucu yaşamını yitirdi. Bunlardan en çarpıcıları; Kütahya'nın Simav ilçesinde yaşayan yaşlı bir çiftçinin soğuktan donmamak için yakacak toplamak üzere gittiği Alaoluk mevkiinde yaşamını donarak yitirmesi, İzmir'de bir kamyonet kasasında kalan 70 yaşındaki bir amcanın ve İstanbul'da sokaklarda kalan 15 yaşındaki Sefa'nın donarak ölmesi olaylarıdır. Özellikle Sefa'nın ölümü "gençlik gelecektir" diyen ve üzerlerine yatırım yaptıklarını söyleyen politikacılara iyi bir "yatırım" olmuş olmalı. Peki ya yaşlı amca? O da başına geleceklerden habersizce bir kaç parça odun toplamak için gittiği yolda donarak kalacağını hiç düşünür müydü?

Evet, bütçenin büyük bir bölümünü savaş hazırlıklarına ayıran, alt yapısı bozukmuş, insanlar ölüyor-muş umurunda olmayan devletin zar zor belediyelere ayırdığı fonlar da çıkar amaçlı olarak kullanılınca, sistemin bir çıkmazını yansıtan ve felakete dönüşen doğa olaylarının zararlarıyla daha çok karşılaşacağı benziyoruz. Yoksulluğun bedelini bir sokağın tenhasında yer edinerek ödeyen yersiz-yurtsuz insanların kaderi değil bu yaşananlar. Kader diye yazılmak istenen bu kara tabloyu dağıtarak, felaketleri saçan devletin oyunlarını pazara çıkaralım. Yoksa bütün ömrümüz dondurucu aldatmacalarla uyuşturulacak.

Ümit Cihan Tarho unutulmadı

Malatya: Gençliğin gelecek olduğunu bilen faşizm; gençliği ve beraberinde toplumu sindirmek için birçok yöntemle başvurmakta. Bunlardan biri de sivil faşistleri aracılığıyla devrimci yurtsever gençlere saldırarak, katlederek, baskı politikası 7 Ocak 1998'de İnönü Üniversitesi'nde Ümit Cihan Tarho'nun öldürülmesi de bunun bir örneğidir. Tarho'nun katledilmesinin 4. yılında arkadaşları ve dostları Tarho'yu mezarı başında andı. Saat 13:30'da yapılan mezar ziyaretinde saygı duruşu ve yapılan konuşmanın ardından ailesi ziyaret edildi. Mezarlıkta ve evin etrafındaki jandarma ve polis yığınakları da dikkat çekti. Yine HADEP saat 15:00'da yaptığı bir basın açıklamasıyla, ÖDP ve EMEP de yaptıkları yazılı basın açıklamalarıyla katılımı kınadılar.

Kadınlar İsrail işgalini kınadı

Ankara: "Barış İçin Sürekli Kadın Platformu" ve İsraili kadınların oluşturduğu "Barış İçin Kadın Koalisyonu" uluslararası olarak sürdürülen "Filistin'in işgaline son kampanyası" çerçevesinde bir basın açıklaması yaptılar. Kadınlar; 28 Aralık 2001 tarihinde Yüksel Caddesi'nde saat 18:30'da yaptıkları basın açıklamasıyla kampanyayı desteklediklerini duyurdular.

Açıklamada basın metnini İHD Genel Sekreter Yardımcısı **Feray Salman** okudu. Salman "dünya'da yaşanan savaşlara biz karar vermiyoruz. Kararı emperyalistler veriyor. Ama bedeli biz kadınlar ödüyoruz. İsrail, işgal ettiği topraklardan çekilirse her iki halk arasında dostluk oluşur. Biz ancak o zaman eşitlikçi ve adil bir toplum kurabiliriz" dedi.

Eyleme katılan kadınlar "işgal sona ererse, umut yeşerir" vb. dövizler açtılar. Son olarak yanlarında getirdikleri mumları yakıp insan hakları anıtı önüne koyan kadınlar alkışlarla dağıldılar.

Polisle tartışmak ölüm

Salih Hacısüleymanoğlu adlı polis 1 Ocak 2002'de Otogar Metro İstasyonu'nda kendisiyle tartışan Yüksel Aktaş ile Zeki Kaya isimli 2 kişiyi kurşun yağmuruna tuttu. Ağır yaralanan Aktaş ve Kaya İstanbul Tıp Fakültesi Hastanesi'ne kaldırıldı. Buna rağmen Zeki Kaya hayatını kaybetti. Polis Hacısüleymanoğlu Eyüp Adliyesi'nde savcılığa ifade verdikten sonra tutuklanarak Metris Hapishanesi'ne gönderildi.

Dövünmek, sızlanmak küçük burjuvazinin işi dövüşüp değiştirmekse devrimci ve komünistlerin işidir!

Bir partiye niteliğini veren, başta o partinin programı-siyaseti iken giderek daha da belirleyici olarak onun eyleminin (pratik) özüdür. Yaşamı dönüştürmeye karşı hangi tavrı koyduğudur. Toplumunu hangi doğrultuda dönüştürdüğünün pratiğidir vb... Pratiğiyle mevcut durumda değişmelere, devrimci etkilenime neden olamayan bir parti KP olarak anılmaya hak kazanamaz. İsmi KP olması da, programı da, politikalarının kağıtlardaki mükemmelliği de bu durumu değiştiremez.

“Doğru siyaset bir kere tespit edildi mi, sonra belirleyici olan kadrolardır” der Stalin. Evet, işin temeli doğru bir siyasete sahip olmaktan geçer. Ama o bir kere ortaya konduğu zaman, geriye onu yaşama geçirecek olan, kadroların belirleyiciliği kalır. Stalin’in bahsettiği, doğruların kendini dayatacağı, yanlışlara karşı iradesini koyacağı bir pratiğin ürünüdür.

Marks, bu durumu; “ileri doğru atılan her adım, her gerçek ilerleme, bir dizi program oluşturmaktan daha önemlidir” diye açıklar. Sınıf savaşımında proletaryayı iktidar yapacak olan işte bu “gerçek ilerlemelerdir”. Bir yığın plan-program ve bir yığın parlak tasarımla böyle bir ilerlemenin yanında sönük kalır. Sönük kalır çünkü, tüm bunların da amacı ileriye doğru atılımı gerçekleştirmektir. Eğer ilerleyemiyorsan tüm bunların ne anlamı olabilir ki? İlerlemenin tek yolu ise pratik doğru hattır.

Pratikten anlaşılması gereken geniş anlamda, tüm devrimci çalışmaları bütünlüklü olarak gerçekleştirme faaliyetidir. Ajitasyon/propaganda çalışmalarıdır. Örgütlenme çalışmalarıdır. Gösterilerdir, mitinglerdir ve bunların örgütlenmesidir. Askeri tarzda yapılan eylemlerdir ve sergilenen savaş pratiğidir. Bir KP için tüm bunların toplamıdır. Bunlarla da sınırlanamaz. Yayın çalışmalarıdır. Teorik ve siyasal çalışmalar parti okullarında verilen komünist eğitimidir vb. vb... Tüm bu pratik görevlerin üstesinden gelecek olanlar KP'nin başta kadroları olmak üzere, tüm üyeleri ve örgütlü fonksiyonerleridir. Bütünlüklü devrimci bir çalışma tüm bu bireylerin çalışmalarının toplamından oluşur. **Sergilenen parti pratiği, kadro, üye ve tüm diğer fonksiyonerlerin pratiği demektir. Bu nedenle, devrimci çalışmalarında üretken olan bir partinin, tüm bu çalışmalarını yönetecek yeterlilikle elemana ihtiyacı vardır.** Tüm bu çalışmalar devrimin “işleri”dir ve bu işlerin altından kalkabilecek “işçiler”e ihtiyaç vardır. Partinin ve devrimin böylesi kalifiye elemanlara ihtiyacı vardır. Ve bu ihtiyaç çalışmaların gelişmesiyle birlikte sürekli büyüyerek devam edecektir. Bu ise yığınla nitelikli elemanın hızla yetiştirilmesi demektir. Partinin kadrolaşması ve kadro eğitimi demektir. **Böylesi elemanlar seralardaki süs bitkilerinin yetiştirilmesi gibi yetiştirilemezler. Bunların yetişmesi fırtınalı bir doğayı gerektirir.** Bu fırtına sınıf mücadelesinin canlı pratiğidir. Zorluklara ve güçlüklerle dirençli olmayanlara bu fırtına canlılık verir. Kavganın örsü ile çekici arasında çelikleşir kadrolar. Bu fırtınalı pratik olgunlaşma ve işlevli duruma gelme sürecidir. Yetenek ve deneyim kazanma sürecidir. Kavgada dirençli ve azimli

olmayı öğrenme evresidir. Kendi ayakları üzerinde dimdik durabilmeyi, esintilere kapılmamayı ve en olumsuz koşullarda yaratılmayı başarmak, fırtınalı havalarda sallantıya kapılmamayı öğrenmek demektir. Düşmanını tanıma ve onu nasıl mağlup edeceğini bilmek demektir. Onun saldırılarından kendini ve partiyi korumak demektir. Devrimci sınıf kininde yoğunlaşmıştır bu. Coşkudur, atılganlıktır. Cüretkarlıktır ve hücum ruhudur. Tüm bu değerler kavgada kazanılır; devrimci militan bir çalışma ile (pratik) gerçekleşir. Kitap sayfalarından ve donuk politik yaşamdan gelmesi mümkün değildir bu yetilerin.

Devrime karşı ciddiyetle yaklaşan bir parti, tasvir ettiğimiz canlı pratiği örgütleyen bir parti olmak durumundadır. Her gerçek devrimci ilerleme ancak böyle mümkün olacaktır. Başka türlü bir yaklaşım bir KP'nin devrimci ciddiyetiyle bağdaşmaz. Devrime ciddi yaklaşmadığını gösterir. Parti bunun sorumluluğunu duymak zorundadır. Aksi halde parti toplumda dönüşümlere yol açamayacağı gibi, kendi bünyesini bile dönüştürmekten aciz kalacaktır. Böyle bir parti kötürümleşir, işlevsizleşir. Kendini her daim geriden tekrar etmeye mahkumdur. Sınıf mücadelesinin dinamiklerini kucaklayamaz ve bu nesnellığın peşinden sürüklenmek onun kaderidir. Bu durumdaki parti yozlaşır. Nitelik olarak erezyona uğrar ve kendini yeniden üretmediği zaman ise başka bir niteliğe dönüşür.

Bir partiye niteliğini veren, başta o partinin programı-siyaseti iken giderek daha da belirleyici olarak onun eyleminin (pratik) özüdür. Yaşamı dönüştürmeye karşı hangi tavrı koyduğudur. Toplumunu hangi doğrultuda dönüştürdüğünün pratiğidir vb... Pratiğiyle mevcut durumda değişmelere, devrimci etkilenime neden olamayan bir parti KP olarak anılmaya hak kazanamaz. İsmi KP olması da, programı da, politikalarının kağıtlardaki mükemmelliği de bu durumu değiştiremez.

Kadro için de, üyeler için de durum böyledir. Pratiği üretmeyen, devrimci çalışmalarında değiştiricilik-dönüştürücülük misyonlarını yerine getiremeyen kişiler kadro ve üye olamazlar. Kadro ve üyelik yaratıcılık demektir. Savaşmak ve savaşmaktır demektir. Yoktan var etmek demektir. Olanaksızlıklar içinden olanaklar yaratmaktır. Örgütlemek, sevk ve idare etmek demektir. Yığınlarla kurulan devrimci sıkı bağlar ve bu yığınların öncülüğü demektir. Bu yığınların hareketlendirilmesi demektir. Sorunlara kafa yormak ve çözümler sunmak demektir. Aktivitedir. Canlılıktır. Eylemdir. Pratikdir. Kısaca siyasetin canlandırılması, maddileşmesidir ve hareketlilik. Devrimin inşa edilmesinin yapı ustalığıdır. **Sınıf savaşımındaki yaşamda bu iradeyi gösterenlerle gösteremeyenler, iyi ayrıştırılmalıdır.** Devrime inanmayan, partiye güvenmeyen, yoldaşa bağlılık duymayanlar sınıf savaşımının canlı pratiğinde görev almazlar. Kendilerini üretmeye ve dönüştürmeye ihtiyaç duymayan sıradan kişilerdir. Böylesinin pratik adına yaptıkları; sürekli politika adına partili yoldaşları yıpratma, devrime inancı sarsma ve partiye karşı güveni kırmanın objektif çabaları olarak karşımıza çıkmaktadır. Bunun en yalın ifadesi dedikoduculuktur. Böylesi komünizm adına ne verebilirler? Partiye ne katabilirler? Sınıfa nereye taşıyabilirler? Savaşıp-savaşırabilirler mi? Komünizm ülküsü adına taş üstüne taş koyma basiretinden yoksun bulunan böylesinin eğitilmesi ve kendilerini yeniden üretmesi elzemdir. Aksi takdirde hem var olanı hem de kendilerini tüketirler. Böylesi fırtınalı havalarda savrulurlar. Zorluklar ve güçlükler dermansızlaştırır onları. Böylesi fırtınalı hava-

larda telaş ve sınıhlık gösterirler. Ellerin titremesini ve bakışlarına sinen ürpertiye “sol” atışlarla gizleme ustalığına başvururlar. Sağcılığın ve pasifizmin amansız düşmanı kesilirler. Herkese verip veritirirler, herkesten yakınırlar. İşlerin yürümemesinin nedeni kendileri dışında herkestdir. Politikadır, sistemdir. Örgütlenmedeki bozukluklardır, kişilerdir, nesnel koşullardır vb. vb... Sızlanmaların, hayıflanmaların biri bin paradır. Her şeyi sorgular gözükürler. Tıkanıklıkları aşmak için gayretli bir çaba görüntüsü çizerler. Oysa dürüst değillerdir. **Bilimsel sorgulama onlarda şekilsiz bir arabeske yapıyla eşdeğerdir.** Tıkanıklığın temellerine inmeyi, esas halkayı yakalamayı beceremezler. Gerçeklerden kaçarlar. Çünkü gerçeklik onların hiçliğidir. Bunu kabule ve teslimine yanaşmazlar. Sorgulama adına, bilimsellik adına durumlarını meşru gösterme aczi içindedirler. Kendilerini ortaya koyma tavrını göstermek onlar için dehşet vericidir. Başlarını önlerine eğip, elleriyle yüzünü kaparken, kasketlerini ters çevirip öyle düşünme onurunu bir türlü gösteremezler böylesi. Hayır bunlar “bulunmazdır”. Onlardan vazgeçilemez! Ve onlarsız hayat durur! Evet böyleleri devrimin kamburlarıdır. Partinin asalaklarıdır. Sağcılığın, pasifliğin, menşevizmin ve küçük burjuva devrimciliğinin yağız delikanlılarıdır bunlar. **Parti bu tür unsurlara vazgeçilemez olup olmadığını gösterecektir.** Ve tüm yoldaşlar bu parti dışı unsurlara karşı, anlayışlara karşı önderliğin belirle-

önemle ve amansız mücadele.

Ben merkezçiliğe karşı önemle ve amansız mücadele.

Kavga ateşinin orta yerinde yanmayı onur olarak görmeyenlere karşı önemle ve amansız mücadele.

Herşeyden yakınlarla uzlaşanlar kadro değildir. Kadroların partiden yakınmaya hakkı yoktur. Gerçek kadro partideki sorunlardan yakınan değil, örgüt disiplini, işlerliği ve kültürüne uygun davranmak, düzeltmek ve yaratmak için çaba sarf edendir. Zaaflarını görmeyenler, başkalarına yıkıma çalışan burjuvazileşmiş kadro, üye ve fonksiyonerlerimize karşı bu çerçevede mücadele yürütmek kaçınılmazdır.

Bu, dönüştürecek olanların da dönüştürülme mücadelesidir. KP'nin yapması gereken bu sloganlara hayat vermektir. Tüm zaafaların kökünü kazımak boynumuzun borcu olmalıdır ve her onurlu kavga insanı kendini bu kavgada ispatlamalıdır.

Bugün insanlarımız çalışıyor, koşutuyorlar. Dürüsttür, namusludurlar. Devrime karşı samimilaşıyorlar. Fakat bu arkadaşlar deneyimsiz ve tecrübesizdir. Bu arkadaşlar, tecrübesizlikten doğan yetersizliklerini, atılganlık ve coşkularıyla telafi edebilir. Kavga içinde demlenirler. Oysa yüreğinde derman kalmamış unsurları canlandırmaya çalışmak zaman kaybı olacaktır. Bunun için de genç yoldaşlara inisiyatif verilerek, çalışmalar derhal canlılığa kavuşturulmalı ve tüm kadro ve üye-

miş olduğu politikalar doğrultusunda müdahale etmelidir ve buna zorunludurlar. Çünkü burjuva özel mülkiyetin yıkılması içimizdeki çevremizdeki burjuva anlayışların yıkılmasıyla mümkündür.

Bunun için; Parti ve devrim asalaklarına karşı önemle ve amansız mücadele.

Gevezelik ve lafazanlığa karşı önemle ve amansız mücadele.

Kendi köhnemiş küçük burjuva ruh hallerini parti saflarında yayan, dedikodularla yoldaşlara karşı güvensizlik oluşturanlara karşı önemle ve amansız mücadele.

Ahbab-çavuş ilişkisine karşı önemle ve amansız bir mücadele.

İş yapmayan, devrimciliği meşgale görenlere karşı önemle ve amansız mücadele.

Mücadele yürütmeyi apoletlerinin tılsımıyla sınırlı tutanlara karşı önemle ve amansız mücadele.

Kendini beğenmişliğe, pozculuğa karşı

aktif olarak bu çalışmanın işçileri ve örgütleyicileri olarak görev almalıdırlar. Yüreğinde derman olmayanlar da kendi gerçekliklerine uygun davranarak kendisini partiye sunmalı, pratiğiyle partiye layık bir eleman olduğunu yeniden ispat etmelidir. 10 yıl, 15 yıl öncesinin mirasından devrimcilik yapmaya, yapıyor görünmeye kimse kalkışmamalıdır. Kendini partiye sunma noktasında geçmişe sığınan, geçmiş “parlak” günlerinin hesabıyla işi geçiştirmeye çalışan “bulunmazlara” aman verilmemelidir. **Kavga canlılık ister, coşku ister, kendini her daim yeniden üretmeyi dayatır kişiye.** Bunun olmadığı yerlerde burjuva davranış biçimleri çıkar karşımıza, hem de bin bir türlü. Bundan hiç kimsenin şüphesi olmasın.

Tüm dünya halklarına yönelmiş bulunan emperyalist saldırıların içimizdeki tezahürleri burjuva davranış biçimleridir. Bizleri bu saldırılar karşısında yetersiz ve güçsüz bırakan

burjuva davranış biçimlerinin üstesinden gelmek için bu gerçeği kavramak zorundayız. Bizlerin emperyalist saldırılara karşı güçlü bir direniş gerçekleştirmesi kendini her bakımdan silahlandırması ile mümkün olabilir. Komünistlerin varlık sebebi ve var olma gerçekliği tamamen halk iradesi üzerine kuruludur. Devrimin halkın eseri olacağı tezi bunun özlü anlatımıdır. **Dedikoduculuk, gevezelik, kendini beğenmişlik, ahbap-çavuş ilişkisi halk iradesinin önemsenmemesi, bunun yerine bireyciliğin geçirilmesi.** Emperyalizmin yerli uşakları aracılığıyla yoğunlaştırdığı saldırıların karşısına bireyselliğimizle karşı koyamayız. Halk büyük karşı koyuşların tek öznesidir. Hiç kimse kendini onun yerine koymaz. Komünistler bu anlamda mütevezidir. Komünistleri mütevazi yapan tam da politik çizgileridir. Kendimizi bireysel yeteneklerimizle, inisiyatifimizle sınırladığımız zaman karşımıza burjuva davranışların cazibesi çıkar. Bu da bizi büyük davamızda ve iddiamızda geri bırakır.

İçimizdeki tüm burjuva davranış biçimlerine karşı etkili ve güçlü bir bayrak çekelim. Emperyalizmin saldırılarına karşı etkili bir örgütlenme için bu zorunludur. Kendimizi bütünüyle halk gerçekliğini kavramaya, Leninist Parti anlayışını uygulamaya vermeliyiz. En basit burjuva davranışlara karşı dahi tavizsiz olmalıyız. Bunu kendi dar çabalarımızla değil, bütünüyle Parti ve örgüt bilinciyle yapmalıyız. İçimizdeki burjuva anlayışlara karşı zafer kazanmanın yolu Parti olarak hareket etmektir. Burjuvazinin tüm dünyada kaçınılmaz kılma istediği bireyciliğe ilkin kendi bünyemizde son vermeliyiz. Bütün burjuva davranışların kökeninde bireyciliğin bulundu-

daha var, bu çırpınışa ancak komünistlerin önderliğindeki halk hareketleri son verebilir. Savaş çığırkanlığına, kapitalist ekonominin tüm dünya halklarına çektiği yoksulluğa karşı devrim için mücadeleye ağırlık verelim. Sınıf mücadelesinin üzerindeki kalın örtüleri kaldıralım ve ideolojik hastalık ve zaafaların etkisini sıfırlayalım. Sınıf mücadelesi her alanda olduğu gibi Komünist Partisi'nde de sürmektedir. Sol ve sağ tasfiyeciliğin bu sınıf mücadelesini örtüleyen burjuva çizgi olduğunu unutmayalım. Devrimci teorinin önündeki bu engelleri yine ve ancak devrimci teori ile alt edeceğiz. Bütün teorik sorunlarda faaliyetçiler olarak bilinçleneceğiz. Komünist Partisi'ni feodal ve burjuva tüm davranışlardan arıtacağız. Bunun için mücadele ve halkı bilinçlendirme faaliyetini yoğunlaştıracacağız. Bizim başka işlere ayıracak vaktimiz yok ve olmamalıdır.

Bu nedenle yazımızda bahsini ettiğimiz konular özgünlükteki somutlanma görevlerimiz ışığında, sınıf mücadelesine önderlik etmek ve sınıf mücadelesinin seyrini (ideolojik, siyasal ve örgütsel görevlerimiz ışığında) sıkıca takip etmek, Marksist-Leninist-Maoist teori ile önümüzü sürekli aydınlatmak, bunun için Marksizm-Leninizm-Maoizm'i, netleşmiş görüşlerimizi ve politikalarımızı kitleler arasında yoğunlaştırmak, parti ve kitle örgütleri saflarını sağlamak ve güçlü bir şekilde sıkılaştırmak, partinin güvenliğini çeliktan bir zırhla sarmak olacaktır. Bu gerçekleştirilebildiği oranda örgütte ideolojik bir canlılığı oluşturarak, kadro, üye ve tüm militanların pratik-siyaset ilişkisi noktasındaki kavrayışları geliştirilecektir. Bugün birçok insanımızın bu noktada doğru bir bakış açısından

mut adımlar üzerinde şekillenen bir çalışmadır. Hedefleri ve sınırları nettir. Çalışmada tüm güçler, bu hedeflere ulaşmak için tüm olanaklar hesap edilerek seferber edilir. Dağınıklıktan, bürokrasiden uzak bir çalışmanın yaratıldığı bir örgüttür bu. Dört bir yana amaçsızca saldırarak enerjiler heba edilmez bu çalışmada. Öncelikli ve tali işlerin tesbiti yapılır. Güçler ve olanaklar bu doğrultuda seferber olur. İşbölümü buna göre şekillenir. Merkezi görevle tüm çalışmaların diyalektik bütünlüğü kurulur. Tüm çalışmalar bu stratejik genel plan doğrultusunda yürütülür. Bolşevik bir demir disipline sahiptir. Herkesin işi ve görevi bellidir. Bu doğrultuda militan bir kavga herkesin görevidir. Herkesin bunu üretmesi beklenir.

Yığınla Bolşevik kadro böyle yetişir. Sınıf mücadelesinin dolaysız pratiğinde böyle tava gelinir. Kavganın sorunlarına böyle bir çalışmadan süzülerek gelenler vakıf olabilir ve kavga böylesi kadroların omuzlarında yükselir.

Uluslararası proleter devrim cephesinin güçsüzlüğü ve yaşadığı dağınıklığın ülkeye yansımaları doğrudandır. Dünya çapında diplerde dolaşan devrimci dalga yeniden bir yükselişin başlangıcındadır. Geri seviyedeki bu durumun ülkede de geri ve dağınık biçimde bulunmuş kuşkusuz kadro, üye ve militanlarımızı da etkilemesi kaçınılmazdır. Ne ki, tüm bu olumsuzluğa karşın yeniden yükseliş yoluna gidiş ülkemizde de devrimci bir coşku yaratmak, insanlarımız ve halkımız üzerinde yeni coşkular, yeni sevinçler ve kavga-yakınlık duyguları yaratmak biz komünistlerin işidir. Bunu komünist irademizle ve çizdiğimiz pratik eylem hattımızla biz başaraca-

İşçiler, memurlar, köylüler ekonomik temelde bile olsa yoğun bir hak arama eylemliliğindedir. Artık bu koşullarda yaşamaya hayır demektedirler. Toplumun tüm emekçi katmanları da bu sese destek veriyor. Henüz fiiliyata dökülme se deride bu muhalefetin belirginleşeceği muhakkaktır. Emekçiler burjuva düzenden ve burjuva siyasal oluşumlarından hızla uzaklaşma eğilimindedir. Sisteme karşı köktenci ve radikal sloganların çekiciliği gündemdedir. Yasa dışı kayma gözlenmektedir halk hareketinde. Egemen sınıfların hiçbir önemi, yasası ve terörü gelişen bu muhalefeti engelleyemeyecektir.

Türkiye ve Türkiye Kürdistanı'ndaki devrimci dinamikler fevkaladedir. Kürt Ulusal Hareketinin içinde bulunduğu teslimiyet rotasına rağmen, kitlelerin arayışı, hızla gelişmekte, olgunlaşmakta ve belirginleşmektedir. Kitleler değişim istiyorlar ve bu isteklerini her fırsatta dillendiriyorlar. Değişimin kaçınılmazlığına olan inanç her zamankinden yüksektir. Ölüm Orucu direnişinin zaferi kazanma yolunu gösterişi orta yerdedir.

Bu nesnellik devrimin önüne muazzam fırsatlar sunmaktadır. Komünistler kavgayı yükseltmek, kalıcı mevziler ele geçirmek için her zamankinden daha uygun koşullar içerisinde bulunmaktadır. Diğer devrimci örgütler henüz dağınıklıklarını aşabilmiş değildir. Örgütsüzlük ve etkisizlik hepsinin içinde bulunduğu durumun bir özelliğidir. Ortaya çıkan bu tarihsel fırsatı değerlendirecek, devrimin dinamiklerini kucaklayıp yönlendirebilecek durumdan oldukça uzaktırlar. Toparlanmaları kısa sürede de mümkün değildir. Tüm eksikliklerine karşın bu basireti gösterebilecek yegane güç yine Komünist Partisidir.

Devrime inanmayan, partiye güvenmeyen, yoldaşa bağlılık duymayanlar sınıf savaşımının canlı pratiğinde görev alanlar, bu iradeyi göstermeyenler, sahte partililerdir. Kendilerini üretmeye ve dönüştürmeye ihtiyaç duymayan sıradan kişilerdir. Böylelerinin pratik adına yaptıkları; sürekli politika adına partili yoldaşları yıpratma, devrime inancı sarsma ve partiye karşı güveni kırmanın objektif çabaları olarak karşımıza çıkmaktadır

ğunu unutmadan, örgüt olma bilincinin esas olarak politik bilinçlenme ile mümkün olduğunu bilerek ufkumuzu aydınlatmalıyız. Kimse, bu burjuva davranışların bireysel çabalarla yok olacağını düşünmemelidir. Mücadeleyi bu eksene çekenler baştan teslim olmuş olurlar. Bütün mesele örgüt bilincinin geliştirilmesidir. Bunun da yolu devrimci teorinin bize ışık olmasını sağlamaktır, politik bilinçlenmedir. Komünist politik bilincin geliştiği durumda örgüt olmanın şartları olgunlaşır ve gerçeklik halini alır. Kendimizi geçmişin karanlık mücadelelerinden, sonucu yenilgi olan hareket tarzlarından, eski dünya görüşlerinin lafzından kurtarmadığımız sürece düşmandan hesap sormanın, düşmana yönelmenin mümkün olmayacağını herkes kafasına yazmalıdır. Tüm aylıklıklara, tüm bireyci davranışlara, tüm belirsizliklere son vermeliyiz. Partimizi zaafa uğratan, düşmana karşı mücadeleden alıkoyan, halk gerçekliğine gözümüzü kapatan darlaşmalardan kurtarmak zorundayız. Dedikodu, gevezelik, ahbap-çavuşluk suçtur. Önünü kesmediğimiz oranda bu suçun Komünist Partisine yönelmiş düşman darbeleri olacağını bilmeliyiz. Komünist Partisini korumak için bu burjuva davranışlara karşı düşmanla mücadele eder gibi ideolojik olarak kavga etmeliyiz.

Tüm dünyanın yeni bir süreci tartıştığını görüyoruz. Emperyalistler ve tüm dünyadaki uşakları gelişen sınıf mücadelelerini, halk hareketlerini ve Ulusal Kurtuluş hareketlerini "terörizm" yaftasıyla damgalamakta. ABD boğulmakta olan kapitalist ekonomiyi kurtarmak için ortalıkta savaş çığırkanlığı yapmakta ve bu mücadelelerin geliştiği ve gelişebileceği alanlara saldırmakta veya saldırmanın zeminini hazırlamaya çalışmaktadır. Bunun çırpınıştan başka bir şey olmadığını biliyoruz. Bunun yeni bir süreç olmadığını da çok iyi biliyoruz. Ama bildiğimiz bir şey

uzak olduğunu üzülenek kabullenmek gerekir. Bu yanılgılar sonucudur ki, yoğun bir devrimci pratiğin kadrolaşma sürecindeki kazandırdıkları kavranamamaktadır. Birçok arkadaş pratiğe yabancı durumdadır. Yönlendirme ve çekip çevirmeyle sınırlıdır adeta. **Pratikten ve onun ateşinden süzülüp gemenlerin pratiğin yönlendirilmesindeki iradeleri fazlaca etkin olamaz. Yönlendiremezler, sevk ve idare edemezler. Pratikte oluşan tıkanıklıklara vakıf olamazlar, çözümler üretmezler.** Tüm bu meseleler kadro, üye ve tüm militanlara kavratılmalı ve tüm örgüt böylesi bir şekillenmeyle doğrulmalıdır.

Yığınla yeni kadronun aktif militan bir örgütlenme, ajitasyon-propaganda ve esasta ülkemizin özgün yapısından dolayı-savaş pratiğinde yetişecekleri bilincinin kavranması sonucudur. Böylesi militan kadrolar, militan bir devrimci çalışmanın garantisidir. Bunları yaratmak ve elde olanları bu biçimde yenden şekillendirmek ise bir program sorunudur. Kısa vadede gerçekleşecek bir şey değildir. Orta vadede olabilir ancak. Her şey canlılığın yaratılmasına pratiğin üretilmesine bağlıdır. Siyasal ve ideolojik eğitime bağlıdır. Doğru Bolşevik bir örgütlenmenin ve militan bir çalışma tarzının oluşturulmasına bağlıdır. Tüm bunlar bu süreçte gerçekleşebilir. **Kısa sürede sonuçlar elde etme isteği ve nitel sıçramalara ulaşmak arzuları yalnızca parlak ütopyalar olabilir.**

Diğer bir sorun ise ihtisaslaşmaya, işbölümüne dayalı bir çalışmanın zorunluluğudur. Bu kurumlaşmak demektir. Uzmanlaşmadır. Devrimi, partiyi profesyonel bir anlayışla ele almaktır. Amatörlüğün reddidir. Plan ve programlar üzerinde yürümektir ve el yordamıyla gece yürümenin reddedilmesidir. Yürütülen güzergahı aydınlatan doğru bir politika doğrultusunda hareket etmektir. So-

ğuz. Bu coşku ve şevki kendiliğinden yakalamak olanağı mevcut değildir. Bunu umamlar yanlılığı içindedir. Her ne kadar devrimci durum sürekli ivme kazansa da bu böyledir. Çünkü devrimci hareket geliştirilemediği müddetçe, gelişen devrimci durum hiçbir şeydir. Gelişen devrimci durumda, kavgada konulacak komünist irade ve yaratıcılık sonucu gelişir devrim. Devrimci, militan bir pratik hatır bu. Sosyal yaşamda sergilenen bu pratik, devrimci coşkuyu geliştirir. Devrime olan bağlılığı geliştirir. KP'ye olan güveni ve inancı zirveye çıkarır. Feda ruhu dalga dalga yayılır o zaman. KP saflarından dalga dalga emekçi yığınlarına geçer bu ruh. Evet, tüm bunlar biz komünistlere bağlıdır. Devrimci durum yükselmektedir. Egemen sınıf yönetenlerin altındaki toprak hızla kayıyor. Ülke iktisadi çöküşte ve düzeltilmesi neredeyse olanaksız hale gelmiştir. Maliye hızla sıfırlanma eğilimindedir. Bu durumun yarattığı panik ve telaş egemenler arasında yoğun bir hırlaşmayla gösteriyor kendisini. Her ne kadar halk üzerinde denetim kurmak için bir milli mutabakat sağlanmış olsa da, ekonomik buhran doğrudan siyasal buhrana dönüşmüştür. Tek çareleri dizginsiz bir terör rejimidir ve mutabakatları da zaten bu temelde gelişmektedir. **Buna rağmen "yönetilemeyi" başaramıyorlar.** Toplumdaki iktisadi çöküntünün yarattığı homurdanma egemenler için dehşet vericidir. Uykuları kaçmaktadır. Geleceklerine ilişkin karanlık kabuslar görmekte. Parlak ve güzel günlerinin hayalini bile kurmak güçtür komprador patron ağalar için. Korkunç bir gelecek endişesi içinde kıvrılıyorlar. Çığ gibi büyüyen işsizler ordusu, iç ve dış borçların ödenememesi, yeni krediler bulunamaması vb. onları bitap düşürmüştür. Sistem kendini tıkamıştır. Bunu en yetkili temsilcileri bile artık açıkça itiraf etmektedirler.

Eksik olan pratiktir. Ülkenin bu müsait şartlarında konulacak doğru bir pratikle, devrim ateşini harlandırmak mümkündür. Gerçek bir öncü durumuna gelmek mümkündür. Bu pratiği sergileyecek dinamiklere sahiptir parti. Devrim bu atılımı bekliyor partiden. Tarih bu sorumluluğu yüklüyor. Kitleler umutla bekliyorlar... KP bu sorumluluğu yüklenmektedir.

Partinin tüm kadro, üye ve militanları bu sorumluluğu duymalıdır. Devrimin sorumluluğu onlara kavganın ateşini körüklemeyi yüklüyor. Atılmalı ve özveriyle her zamankinden daha üst boyutta gerçekleştirmeyi istiyor kavga. Azim ve coşku istiyor. Tarihin kahramanları olma onurunu yüksek bir çalışma temposuyla yakalamayı emrediyor. Kendini fedayı, ateşi kanla tutuşturmayı buyuruyor. Durmak yok. Dövmek ve sızmanmak bizim işimiz olamaz. Bırakalım onu umudunu tüketmiş küçük burjuvalar yapısın.

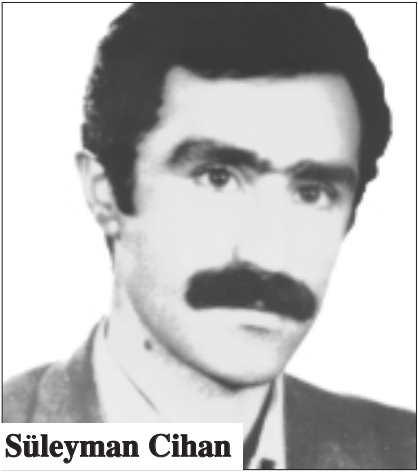
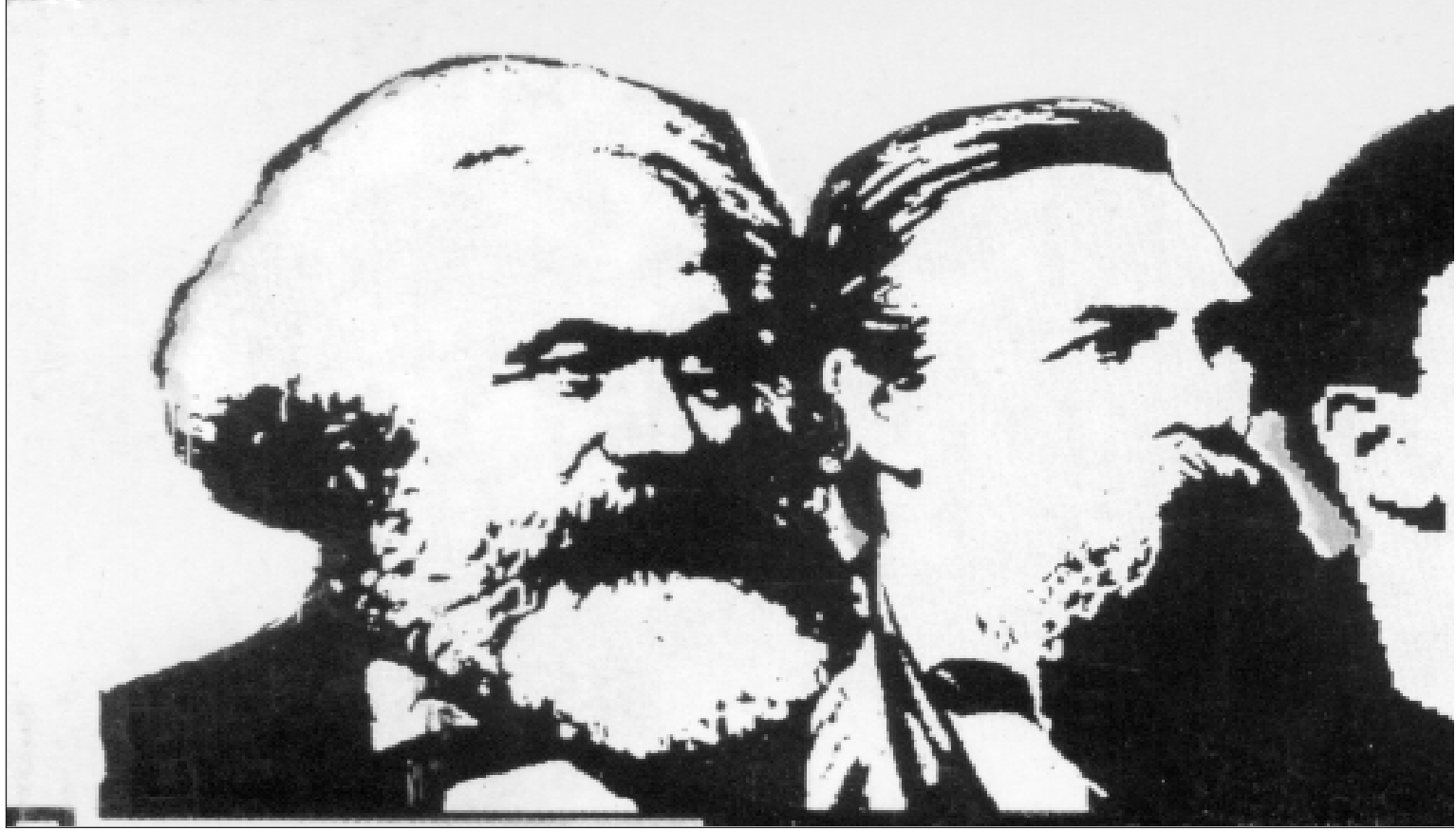
Sorgulayalım ama arabeske kaçmadan. Rahatsız olalım ama ilkin kendi edilgenliğimizden. Kimiz biz? Neden görev? Yanıtlayalım. Yaşamımızı bu sorulara verdiğimiz bilimsel yanıtlarla biçimlendirelim. Yırtalım suskunluğu. Çıkalım durağanlığın dipsiz kuyularından. Çekelim pimini kavganın, bitirelim işini uyumsuzluğun, ikircikliğin ve eylemsizliğin. Yürüyelim, uygun adımlarımızdan çıkan kavga uğultusu göğü titretsin. Sağcılığın, pasifizmin ve durağanlığın tozları tabanlarımızın vuruşunda savrulsun gökyüzüne.

Kadro ve üyeler bu işlevin öncüsüdür. Savaşandır. Savaşırandır. Canlılığı, hareketi yaratandır. Öncüyü öncü yapacak mimarlarımızdır. Bu onuru taşımaya hazır olalım, değilsek hazırlanalım. Değilsek kendimizi inka-ra hazır olalım.

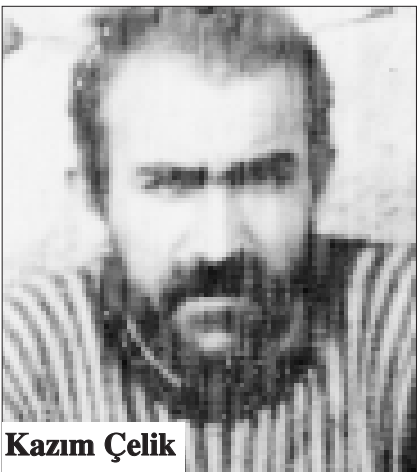
Gücümüz halkın devrimci hareketinde, güçsüzlüğümüz ise kendimizde, bilinç ve inisiyatif yetersizliğimizdedir...

Kavgaya ve parti varoldukça şehit

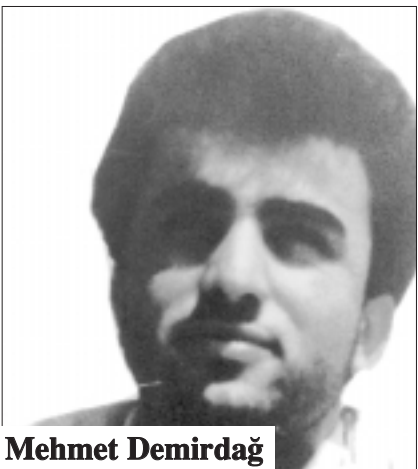
Burjuvazinin onca şatafatla, milyonlarca lira harcayarak girdiği, açlık ve sefalet getiren yasalarını birer birer meclisten geçirdiği yeni bir yıla tüm ezilenlerin direnişi ve sesi şanlı Ölüm Orucu direnişinde üç şehit vererek girdik. **Ali Çamyar, Zeynel Karataş, Lale Çolak** siperdaşlarımızı yılın ilk ayında ölümsüzlüğe uğurladık. Onlar, faşizmin halka dayattığı sefalete, yoksulluğa, geleceksizliğe, F tipi tecrit ve izolasyona karşı baş eğmeden, hücre hücre çarpışanlarımız. Onlar, Proletarya Partisi'nin başeğmez komünist savaşçıları **Nergiz**'imiz, **Muharrem**'imiz. Onlar direnme geleneğini ileri taşıyan devrimci dostlarımız; **Sevgi Erdoğan, Tuncay Günel, Sibel Sürücü** ve adını burada yazamadığımız nice kahramanımız. Onlar, Türkiye topraklarında kök salan mücadele geleneğini eriyen bedenlerinde büyüten ve geleceğe büyük bir miras, büyük bir deneyim bırakanlarımız. Onlar, faşizmin 19 Aralık'ta gerçekleştirdiği büyük katliam karşısında direnen **"ölürüz ama asla teslim ol-**

Süleyman Cihan

Kazım Çelik

Mehmet Demirdağ

mayız" diyen ve o günden bugüne 85 şehit vererek yürünen zorlu, çetin ama direniş ve kararlılık, umut dolu bir yolda yürüyenlerimiz. Yol uzun, ama yolun sonundaki ışık, ulaşılabilecek günü belirleyecek kadar aydınlık... Ve inançlı yürüyenler... çünkü hedef belli, çünkü o hedefe yürüten güç belli. Ve bu güç aldığı onca darbe ve ağır kayıplara rağmen köklerine bağlı, sabırla, inançla yürüyor/yürüyecek. Ve bu direniş sürecinde ve zindan muharebesinde şehit verdiğimiz yoldaşlarımızı ve dostlarımızı "Parti ve Devrim Şehitlerini Anma Haftası" vesilesiyle birkez daha saygıyla anıyoruz.

Parti ve devrim şehitlerini anmak, içinden geçmekte olduğumuz süreçte birlikte düşündüğümüzde daha bir anlam ve önem kazanacaktır. Geride bıraktığımız yılda bunu önceki yıllardan bağımsız düşünmeyecek emperyalizm ve uşakları halkın büyük bir kesiminin yoksullaşmasını ifade eden ekonomik talan politikalarını daha da pervasızlaştırarak uygulamaya devam etti. IMF'nin sistemin içinde bulunduğu krizi aşmak adına uyguladığı politikalar işçi sınıfına özelleştirme, sendikasılaştırma gibi saldırıların yoğunlaşması olarak yansırken köylülük üzerinde "tarımın tasfiye" edilmesi yönlü uygulamalar şeklinde yansımıştır. Sistem her dönem olduğu gibi süreklileşen krizinin faturasını yine işçi sınıfına, köylülüğe ve memura en ağır biçimde ödetmeye devam ediyor. Halkın büyük bir kesiminin yaşadığı yoksullaşma karşısında MGK'nın gündeminden düşmeyen "sosyal patlama tehlikesi" ise egemenlerin devam eden korkusu. TC hakim sınıflarının kabusu olan bu durum genel anlamda dünyadaki bir avuç azınlığın korkulu rüyası. Halktaki patlama zemininin farkında olan sistem bu patlamayı bastırmak için tüm gücüyle saldırıyor. İdeolojik, politik, askeri açıdan elinde bulundurduğu silahların tü-

münü devreye sokmuş durumda. Halkın cılız da olsa gösterdiği tepki karşısında faşizm azgınca saldırıyor. İşçi sınıfının uygulamalara gösterdiği tepki sistemle bütünlüğe yolunda hızlı adımlar atan sendikaların Ankara yürüyüşleriyle söndürülüyor. İşçi sınıfının alanlarda atılan sloganlarla, sendika ağalarının yaptığı "ajitatif" konuşmalarla öfkesi boşaltılıyor. Köylüler ise bir yandan tarımın tasfiyesine alternatif ürün uygulamasına tepki duyarken, bu tepkisini örgütlü bir tarzda ortaya koyamamaktadır. Geçtiğimiz günlerde Ankara'da Türkiye Ziraatçılar Derneğinin girişimi ve üreticilerin katılımıyla düzenlenen Tarım Kongresi'nde bugün köylünün örgütlenebileceği örgütlülüklerinin gerçek yüzünün ne olduğu ortaya çıkmıştır. Hakların sokağa çıkarak alınmayacağı gibi bir anlayışı ortaya koyan Ziraatçılar Derneği'nin köylünün IMF'nin uyguladığı politikalarla karşı nasıl "ses" çıkarması gerektiğinin de sinyallerini vermektedir. Egemen sınıflar köylülüğe dayattığı doğrudan gelir desteğini uygulamaya sokuyor. Tarıma yönelik politikaların tarımın tasfiye edilmesi ve emperyalizme bağımlılık temelinde köylülüğün yok edilmesi anlamına gelen bu uygulamanın bütünlüklü bir saldırının parçası olduğunu görerek bu uygulamaları teşhir etmeliyiz.

Gençlik ise eğitimin özelleştirilmesi saldırısıyla dün olduğundan daha fazla yüzyüze. Özelleştirme adımlarının eğitimde yaygınlaştırıldığı bu süreçte halk çocuklarının eğitim hakkı elinden alınmaktadır. Üniversite mezunu olan gençler çalışabilecek iş alanı bulamamakta, bu durum diplomalı işsizlerin sayısının daha da artmasını beraberinde getirmektedir.

ABD 11 Eylül'de kendisine yapılan saldırıya da bahane göstererek Afganistan'a saldırmış bu saldırıda yoksul Afgan halkının üzerine yağdırdığı bombaların Afganistan'la sınırlı kalmayacağı görülmüş-

tür. Saldırının başlatıldığı ilk günden belli olan bu durum şimdi Somali, Filipinler ve Asya ülkelerinin gündeme gelmesiyle birlikte iyice ayyuka çıkmış durumda. Emperyalistler özellikle de ABD emperyalizmi pazarlarını genişletme amacıyla başlattıkları bu saldırıyı "terörizmle mücadele" maskesiyle devam ettirmeye çalışacaklardır. Kendi teröristliklerini halktan gizlemek için 11 Eylül saldırılarını bahane eden ABD, dünyayı kan gölüne dönüştürmeye devam edecektir.

Dünya ekonomisinin genel anlamda içinde bulunduğu ekonomik krizin yansımaları en çok ülkemiz gibi yarı-sömürge, yarı-feodal ülkelerde görülmektedir. Arjantin'de yaşanan patlama bunun en somut örneğidir. IMF ve DB'nin bu tip ülkelere sunduğu reçetelerin ve politikaların iflasının göstergesidir. Yukarıda ülkemiz açısından vurguladığımız saldırılar krizin bir sonucu olan topyekün saldırının bir parçasıdır.

Bu topyekün saldırının en önemli ayaklarından biri de F tipi zindan saldırısıdır. Ve bu saldırıya karşı bir yılı aşkın süredir devam eden Ölüm Orucu direnişi egemenlerin direnişi kırmak için gerçekleştirdiği onca saldırıya, yok sayma çabalarına karşı varlığını koruyarak devam eden zindan direnişi....

Kararlılık ve ödenen büyük bedellerle devam eden direniş, sadece tutsakların direnişi değil tüm ezilenlerin, saldırıya maruz kalan tüm kesimlerin direnişi ve sesi. Tutsaklar onca saldırıya rağmen teslim alınmadılar. Onların teslim alınması demek egemenlerin topyekün saldırısının önemli bir ayağının hayat bulması anlamına gelecektir. Bunu bilen tutsaklar ödenen onca bedelle direnmeye devam ediyorlar.

Bu önemli direnişin dışarı ayağının yeterince örülemediği açık bir gerçek. Sürecin başında oluşturulan kamuoyu, tutsakla-

Herşeyimizin şiarlarını haykıracağız

rı sahiplenme bilinci, 19 Aralık katliamıyla birlikte estirilen devlet terörü karşısında korunamadı. Sendikalar ve çeşitli kitle örgütleri Ölüm Orucu direnişinin toplumsal açıdan önemini yeterince kavrayamadıkları için sahiplenmeyi yaygınlaştırma ve koruma pratiğini gerçekleştiremediler.

Parti ve Devrim şehitlerini anacağımız bu ay ve hafta içerisindeki etkinliklerimizi zindanlarda devam eden Ölüm Orucu direnişiyle bütünleştirmek, direnişi sahiplenme bilincini ve pratiğini hayata geçirmek durumundayız. Nergiz ve Muharrem yoldaşlar ve şehit düşen devrimci tutsakları anarak **"Herşey Parti ve Direniş İçin"** şiarının pratik anlamını mutlaka görmek durumundayız. Bizim için şehitleri anmak bu olmalıdır. Hapishanelerde süren muazzam direnişin dışarıda toplumla bütünleşmesi sistemin en büyük korkularından biri. Çünkü biliyorlar ki bu güçlü irade ezilen milyonlarla bütünleşirse sonuçları dün olduğundan daha yakın ve daha hızlı olacaktır. Bugün Proletarya Partisi'nin militanları, şehitlerimizi anacağımız bu süreç içerisinde direnişin şiarıyla donanmalı ve tüm enerjisini ve gücünü buna seferber etmelidir. Nergiz ve Muharrem yoldaşlar ve yürüttüğümüz kavgada şehit verdiğimiz yoldaşlarımız bizden bunu istiyor, bunu bekliyorlar. Onlar, **inandıkları dava uğruna çekinmeden, sırası geldiğinde daha büyük yaşamlar için ölümü kucaklayanlar, bedeller ödeyenlerden bugün öğrenmemiz gereken önemli noktalardan biri de partinin ortaya koyduğu şiarlar karşısında ki duruşları, onları kavrama ve anlama çabalarıdır.** Sürecin bizlere yüklediği misyonun ifadesidir şiarlarımız. Onlar, içinden geçmekte olduğumuz sürecin en yalın ifadesidir. Şehitlerimiz partinin ortaya koyduğu bu ve buna benzer şiarları kendilerine rehber olarak yürümüşlerdir. Önerilerine çıkan engelleri bu şiarları kavra-

arak, örgütlü militanına kavratarak aşma çabası ve mücadelesi içinde olmuşlardır. Çok örneği vardır bunun, ancak '97 Ekim'inde Amasya Taşova'da şehit verdiğimiz **Özgür Kemal Karabulut** yoldaşın yaşamı ve mücadelesi yeniden irdelenmesi, öğrenilmesi gereken yığınla deneyimle doludur. O partinin 2. OPK sonrası girdiği yönelimi "Partiyi yeniden inşa etmek" şiarı ve sürecin kadrosu, sürecin komutanı olma yolunda adımlar atmıştır. Yaptığı işlerin tümünü bu anlayışla ele almış, Partinin verdiği her görevi bu şiarın hayat bulması anlayışıyla yerine getirmiştir. Karadeniz'in PP açısından önemi, sürdürülen gerilla savaşının önemi, savaşın burada yaygınlaşması ve partinin yönelimi doğrultusunda önüne koyduğu görevler. Bunların tümünü büyük bir fedakarlık, özveriyle, yakınlardan, böbürlenmeden yapıyordu. Şimdi Özgürce yürümek demek "Herşey Parti ve Direniş İçin" şiarını kavramak demektir. Şimdi **Cihan**'ca, **Mehmet**'ce yürümek demek bu büyük zindan muharebesinde ödediğimiz her bir bedelin hesabını sorma bilincini kuşanmak demektir. Şimdi **Sinan**'ca yürümek demek yaşadığımız zaaf ve yetmezliklerimize rağmen Parti ilkelerine sarılarak düştüğümüzde kalkmasını bilerek, yılmadan, yorulmadan bu direnişi halkın direnişi haline getirmek demektir.

Şimdi **Nergiz**'ce yürümek demek, emperyalizmin ve onun yerli işbirlikçilerinin ideolojik, politik, askeri tüm saldırılarına karşı inançla yürümek demektir. Şimdi **Muharrem**'ce yürümek demek, sürecin bizlere yüklediği misyonu kavrayarak, çekinmeden, büyük bir özveri ve kararlılıkla yılmadan, yorulmadan coşkuyla yürümek demektir. Şimdi **On'larla** yürümek demek onların sesini, milyonların sesiyle bütünleştirerek şanlı Ölüm Orucu direnişinin önemini kavrayarak, direnişe kilitlenerek yürümek demektir.

"Yüreklere gönderine/ çelik bir yıldız olan/ yolculara sözümüz var./ Acıların gözbebekleri/ üzerine andımız var/ direceğiz özgürlüğe olan hasreti/ zulmün olduğu her noktaya/ tırnaklarımızla kazıya- cağız zaferi/ biz partinin yıldızı/ genç yapıcılar / cüceleştirirken ölümü/ aydınlık düşlere/ sere serpe koyverdik bilincimizi/ Geçti artık boyun eğme dönemi/ yazgımız / KAZANMAKTIR"

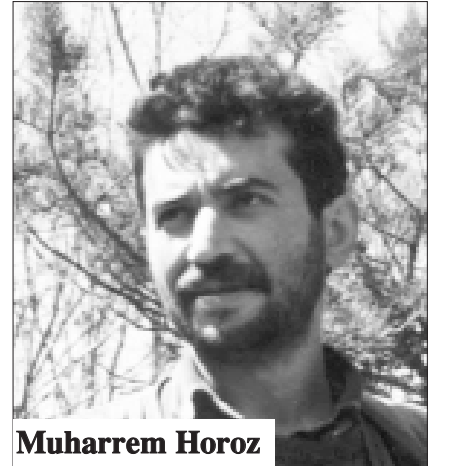
Sınırsız, sömürsüz bir dünya yaratmak için yürüttüğümüz bu kavgada onbinlercimiz öldük, çarmıha, ipe gerildik, en olmaz işkencelere maruz kaldık, işkencehanelerde katledildik. Dağ başlarında son mermimize kadar çarpıştık ve son nefesimizde partimizin sloganlarını haykırdık. Ve her gidenimizin ardından hesabının sorulacağı sözünü verdik. Verdiğimiz sözü tuttuk. Yoldaşlarımızın katledilmesine neden olan ihbarcılara cezalandırdık. Verdiğimiz sözü Demokratik Halk Devrimi, Sosyalizm, Komünizm mücadelesi uğruna ödediğimiz bedellere bu kavgayı büyütme mücadelesine sarılarak tutmaya devam ediyoruz. Kavgamızda şehit verdiğimiz yoldaşlarımızı ölüm yıldönümlerinde anmamızın yanında bunu kampanya biçiminde ele alarak onları anmak, onları tanımak, tanıtmak ve onlardan öğrenmeye yoğunlaştığımız bir tarih var; Ocak ayının son haftası. Türkiye proletaryasının öncü müfrezesi PP, bu mantık ve anlayışla Ocak ayının son haftasını "Parti ve Devrim Şehitlerini Anma Haftası" ilan etmiştir.

Neden Ocak ayının son haftası? Enternasyonal proletaryanın ve ezilen dünya halklarının, Türkiye proletaryasının ve ezilen halklarının, ustalarının, komünist önderlerinin birçoğunun ölüm yıldönümleri Ocak ayının son haftasına rastlamaktadır.

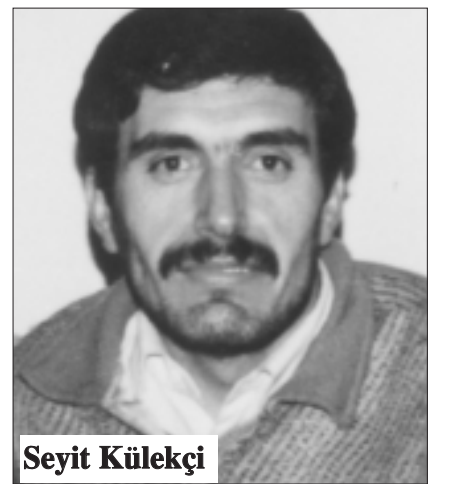
24 Ocak 1924 tarihinde, enternasyonal proletaryanın ve ezilen dünya halklarının büyük ustalarından, emperyalizm ve prole-

ter devrimler çağının usta marksisti ve büyük Ekim Devriminin mimarı **V. İlyiç Lenin**, 15 Ocak 1919 tarihinde Alman proletaryasının komünist önderlerinden **Rosa Lüxemburg** ve **Karl Liebknecht** aramızdan ayrılmıştır.

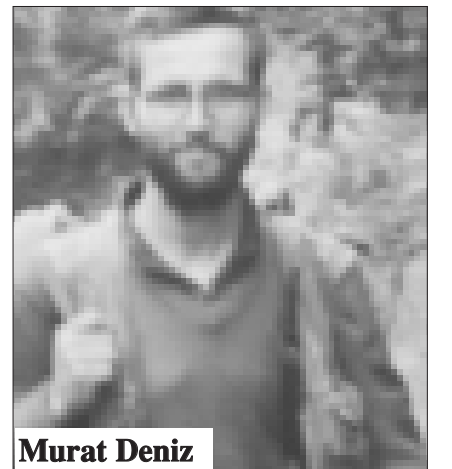
Çeşitli milliyetlerden Türkiye proletaryası açısından da Ocak ayının son haftası büyük kayıpların yaşandığı bir dönem olmuştur. Türkiye proletaryasının ilk komünist önderi, TKP'nin kurucusu ve genel sekreteri **Mustafa Suphi** ve 14 yoldaşı 29 Ocak 1921'de faşist Kemalist iktidar tarafından katledilmiştir. TKP'nin devamı ve mirasçısı, enternasyonal proletaryanın Türkiye toprağındaki kolu olan TKP/ML'nin kurucusu ve önderi **İbrahim Kaypakka- ya**'nın işkencede katledilmesiyle sonuçlanan düşmana esir düşüşü 29 Ocak 1973'tür. TKP/ML'nin ilk şehidi **Meral Yakar** işkencede 22 Ocak 1973'te katledilmiştir. Yine TKP/ML kurucularından ve TKP/ML'nin önderliğindeki TİKKO'nun ilk komutanı **Ali Haydar Yıldız** da 24 Ocak 1973 tarihinde girdiği çatışmada şe-

Muharrem Horoz

Seyit Külekçi

Murat Deniz

Mustafa Suphi

hit düşmüştür. Yine 18 Ocak 1976'da **Atilla Özkan**, faşist kolluk güçleri tarafından katledilmiştir.

Ocak ayının son haftasında şehit düşen daha sayfalar dolusu isim yazabiliriz. Ancak bu kadarı bile neden ocak ayının son haftasının "Parti ve Devrim Şehitlerini Anma Haftası" olduğunu anlatmaya yeter.

Proletarya Partisi daha sonraki yıllarda da yine önemli kayıpları verdi. İşkencede katledilen ikinci Genel Sekreteri **Süleyman Cihan**'dan sonra Üçüncü Genel Sekreteri **Kazım Çelik** de 20 Mayıs 1987'de kavganın tam da ortasında Elazığ, Palu'da silah elde toprağa düştü. 20 Ocak 1993'de **Ali Demirdağ**, Ali İhsan Yalçın, **Barbara Anna Kistler**, Zeki Peker, **Erkan Fener**, Ali Ekber Batasul, **Erkan Şenyurt** yoldaşlar; Munzur'da Yel dağında donma sonucu şehit düştüler. Partimizin değerli kadrolarından dağların Dr. Hü'sü Demirdağ yoldaş Munzur'da düşmanın attığı hain pusu sonucu yoldaşlarıyla birlikte savaşarak şehit düştü. Tam üç gün, üç gece Munzur'un o amansız soğuğuyla birlikte çarpışanlara tanık olmuştu Munzur Dağları. Yanlarında yaralıları ve şehitleriyle birlikte pusuyu aşmaya çalışan bir grup gerillaya tanık oldu Kürt halkı. Ve bu zorlu yürüyüşte ölümsüzlüğe uğurladığımız Enternasyonalin kızıl gülü Barbara. Dünya halklarının kurtuluşunu sağlamak mücadelesinde daha aktif olmak için ülke topraklarına geldi. Yürütmüş olduğu devrimci faaliyet sonucu tutuklandı O, faşizmin mahkemelerinde haykırdığı "beni siz değil ancak enternasyonal proletarya yargılayabilir" sözüyle duruşunu en yalın biçimde ifade etmiştir.

Ve onların bıraktığı bayrağı taşıyan ardılları devam etti o büyük yürüyüşe. Devraldıkları bayrağı kanlarıyla sahip çıktı. **Fehiman Bozğurt**, Hasan Akyol, **Yusuf Ayata**, Umut İl, **Mustafa Toptaş**, Fikret

Vural, **Zeynel Erdoğan** Munzur'un Mercan Vadisi'nde ölümsüzlüğe uğurladığımız bu yoldaşlarımız. "Kavga ve Parti varoldukça ben ölmem" diyen yine PP'nin de-

ğerli kadrolarından **Polat İyit** yoldaşımızı 15 Ocak 1997'de uğurladık ölümsüzlüğe.

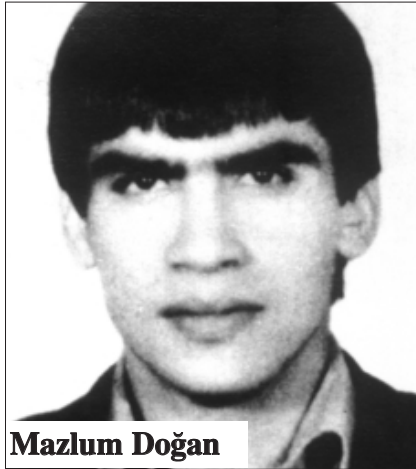
Ve daha nicelerini uğurladık o tarihten bugüne güneşe; Ayferler, Münireler, Fethiler, Cihan'lar ve PP'nin şehit düşen 4. Genel Sekreteri Komünist Önder **Mehmet Demirdağ** yoldaşımızla birlikte, **Ümitlerimiz**, Dileklerimiz, **Duranlarımızı** uğurladık ölümsüzler kervanına. Öyle coşkun, öyle öfkeli, öyle hüznü. Ama yaşlı değil, umutsuz değil. Herbirinin gidişinde daha fazla kinlendik, öfkelenedik. Mehmet yoldaşın genç yaşına rağmen bilgeliğine, partiyi ideolojik saldırılardan koruma, Marksizm-Leninizm ve Maoizm'i tüm parti düşmanlarına karşı güçlü bir biçimde kullanma, onu yaşamla bütünleştirme pratiğinden öğreniyoruz. Partinin ve sınıf mücadelesinin içinde bulunduğu süreci kavrama ve değiştirme özverisinden ve ortaya koyduğu somut perspektiflerinden öğreniyoruz.

Onun ve onların birçok savaşçı, militan yoldaşımızın yaşamlarından, olumluluklarından, olumsuzluklarından öğreniyoruz. Öğreniyor, yürüyoruz. Bu zorlu, çetin yolda yürümek için dört dörtlük olmayı beklemek değil önce kendimizi geliştirip sonra mücadeleye etmek anlayışını değil, iyi bir devrimci olmanın, militan olmanın, kadro olmanın ancak sınıf mücadelesinin engin denizine atılarak olunacağını göstermiştir. Biz onların bu yürüyüşünden öğrenerek yürüyoruz.

Bugün şehitlerimizi anmanın pratik anlamı "Parti inşasında derinleş, kitle faaliyetinde yoğunlaş" şiarını sabırla, inançla adım adım hayata geçirmektir.

Bu yönelimi bütün parti militanlarının

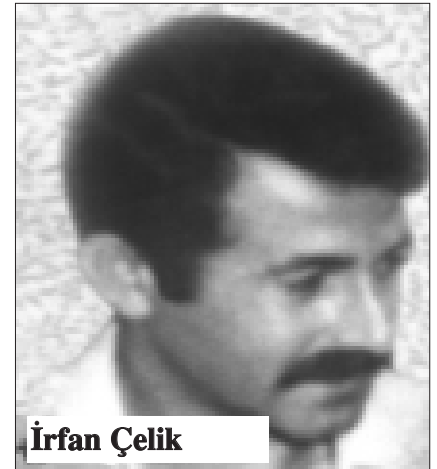
çok iyi kavraması gerekir. Devrim kavgasının olmazsa olmaz iki bileşeni olan kitleler ve KP'nin hayati önemi ve bunların diyalektik birlikteliği yeterince bilince çıkarılmazsa sınıf savaşımının başarıyla sürdürülmesi ve zaferle taçlandırılması mümkün olmaz. Devrimimizin yol göstericisi önderimiz Kaypakkaya'nın; "Devrim, çok iyi hazırlanmayı gerektiren, büyük özveriler isteyen ciddi bir iştir. Eğer bir komünist hareketin taşıması gereken niteliklere sahip olur ve bunları sürekli olarak korursak hareketimizin hızla gelişip büyüyeceğine, halk kitleleri arasında dal budak salıp köleşeceğine derinden inanıyoruz. Çünkü halk toprak gibidir, bizler de sağlam ve yerşermeye hazır tohumlar olmalıyız" yönündeki belirlemesi geçtiğimiz süreç açısından büyük bir önem taşımaktadır. Gerek dünyadaki gerekse ülkemizdeki ekonomik ve siyasi gelişmeler gözönüne alındığında bu gerçeklik daha rahat görülecektir. Emperyalist sistemin içinde bulunduğu kriz ve bu krizin tüm dünya halkları üzerindeki etkileri devrim kavgasının objektif koşullarını daha da olgunlaştırmaktadır. Halk kitlelerinin neler yaratabileceği ise son olarak Arjantin halkının pratiği ile gözler önüne serilmiştir. Bu gerçeklik orta yerde dururken kitlelerin bu kahredici gücünün örgütlü güce dönüştürülmesini sağlayacak ve siyasi iktidara yönlendirecek KP'nin olmazsa olmaz olduğu bir başka gerçekliktir. Eğer Proletarya Partisi'nin ortaya koyduğu "kitle faaliyetinde yoğunlaş, parti siyasetinde derinleş" yönelimi bu gerçeklikler ışığında ele alınıp doğru araç ve yöntemlerle pratiğe geçirilirse yaşadığımız topraklarda sürdürdüğümüz ve bu uğurda 30 yıllık şanlı

Mazlum Doğan

Fatih Öktülmüş

İrfan Çelik

Münire Sağdıç ve Nergis Gülmez

yürüyüşümüzde güneşe uğurladığımız şehitlerimizin ivme kazandırdığı devrim mücadelesini daha ileriye taşımamız hiç de zor olmayacaktır. Tüm şehitlerimizin bizlerden istediği tam da bu perspektif ışığında hareket etmemizdir.

Bugün Proletarya Partisi'nin içinde bulunduğu nesnel durumu kavrayarak, örgütlü militan olarak kendi gerçekliğimizi göreyerek, bunu örgütlülüğe sunarak zaaflarımızın üzerine yürümek durumundayız. Sınıf mücadelesinin ihtiyaçlarına göre düşünmek ve şekillenmek Bolşevik Parti ilkelerine bağlı kalarak parti örgütlülüklerini var etmek ve düzenlemek. Partiye bağlılığın anlamı bizim açımızdan böyle kavranmalıdır. Halil Çakıroğlu yoldaşın şehit düşerken yoldaşlarını söylediği **"Partiyi geliştirin, güçlendirin, size güveniyorum. Tüm yoldaşlara selam"** sözleri onun son nefesine kadar partiyi güçlendirmek için zor koşullarda gösterdiği fedakarlık, çaba ve inançtan öğrenmek ve bugüne o bilinçle sarılmak durumundayız. Partinin zor bir süreci olan KÖK sürecinde Halil yoldaşın ortaya koyduğu ideolojik duruş ve pratiği yeniden inceleyip öğrenerek bugün Proletarya Partisi'nin örgütlü militanları olarak istenilen Bolşevik Parti örgütlenmelerinin düzenlenmesi görevini kavramak ve bunun pratik ayaklarını oluşturmak durumundayız.

Devrim müdahale demekse müdahaleci olmak durumundayız. Mekanikliğe düşmeden nesnel durumu kavrayarak doğru yöntemleri bu pratiğin içinden çıkararak müdahale etmeliyiz. Hem kendimizde değişimler yaratabilmek yenilenebilmek için müdahale etmeliyiz. Şehitlerimiz bunu öğretir bize. Bunun bugün daha önemli bir

görev olarak karşımıza çıkmasının anlamını ise yine partinin içinden geçtiği süreç ve yönelimle birlikte düşünmeliyiz.

Bugün şehitlerimizi anlamak demek, Proletarya Partisi'nin belirlediği ideolojik zaaflarımızın üzerine örgütlü bir tarzda müdahalede bulunmak demektir.

Sınıflı toplumun bir ürünü olarak Proletarya Partisi'nin saflarında hepimiz zaaflarımızla birlikte varız. Bu normaldir, normal olmayan bir şey varsa o da zaaflarımızla mücadele etmemektir. Bugün saflarımızda var olan en önemli zaaflarımızın başında sıradanlık, boşvermişlik, ahbap çavuş ilişkisi, kendimizi olduğumuzdan farklı, abartılı gösterme çabası, dedikoduculuk, müdahalesizlik vb. gelmektedir. Neden bugün bu zaaflarımız üzerinde özellikle duruyoruz? Birçok zaafımızla birlikte taşıdığımız bu zaaf, sınıf mücadelesinde partiyi inşa etme perspektifimizin önünde en fazla engeller çıkaran zaaflarımızdır. Bu zaaf, bizim partiyle daha fazla bütünleşmemizin önündeki önemli engellerdendir. Partiyi, kitlelerle bütünleştirmenin yol ve yöntemlerini geliştirmeyi, pratik yönelimimizi zorlaştıran zaaflardır...

"O devrimci bir partide yönetici olmanın ayrıcalık olmadığını daha fazla emekçilik olduğunu, TKP/ML temsilcisiyken koltuğunun altında gazete dağıtarak gösteriyordu. İşte yenilgiden zafere yürüyüşün sırrını ben bu ayrıntılardan öğreniyordum" (Seyit Kürekçi için yazılan bir yazıdan) Sadece **Seyit** yoldaşımızda değil, şehit düşen birçok yoldaşımızda vurguladığımız alçakgönüllülük ve emekçilik belki de bugün en çok yakalamamız gereken noktalar. Kendimizde varetmemiz gereken olumlu-

İbrahim Kaypakkaya

luklar, şehitlerimiz bugün bizden bunu istiyor. Neden zaafliyiz sorusu yerine kendimizdeki zaafların bilincine vararak bunları sorgulamalı ve örgütlü yapıyla birlikte

bunları aşmalıyız.

Bugün şehitlerimizi anmak demek kitlelerle daha sıkı bağlar kurmak demektir. Vurguladığımız Parti inşasını gerçekleştirmek, zaaflarımızı aşmanın en önemli silahı kitleleşmektir. Kitle faaliyetindeki yoğunlaşmamız bize kendi gerçekliğimizi daha çıplak gösterecektir. Kitlelerden kopuk, onlardan uzak kalarak partiyi inşa edemeyeceğimizi görmek durumundayız. Bu noktada Komünist Önder Mehmet Demirdağ yoldaşın yaptığı çözümler ve koyduğu perspektifi bir kez daha inceleyerek kitlelerle sıkı, canlı bağlar kurmak durumundayız. Kitlelerin deneyimlerinden öğrenme, onların öğrencisi ve öğretmeni olabilme ustalığını göstermek durumundayız. Ve tüm bunlarla birlikte sonuç yerine;

"Durum iyidir. Durum iyidir; çünkü, gerçekler devrimcidir, bizim için kötü olan gerçekler değil, gerçekleri keşfedememektir.

Durum iyidir; çünkü, hayallerle değil, gerçeklerle uğraşıyoruz. Kısır çekişmelerde değil, gerçek sorunlarımızda yoğunlaşıyoruz.

Durum iyidir; çünkü bize ışık tutan teorimiz ve stratejimizden güç alarak tüm bu yetmezliklerimizi aşacağımızı biliyoruz.

Durum iyidir; çünkü, ne kadar sorumlu ve yetersiz olursa olsun üzerinde yükseleceğimiz gelişime açık ve hiç de küçümsemeyecek bir örgütsel güç mevcuttur.

Durum iyidir; çünkü, yaşadığımız topraklardaki sınıf mücadelesinin gelişimi teori ve stratejimizin ışığında atacağımız her adıma, yapacağımız her müdahaleye karşılığını kat kat verecek bir yödedir.

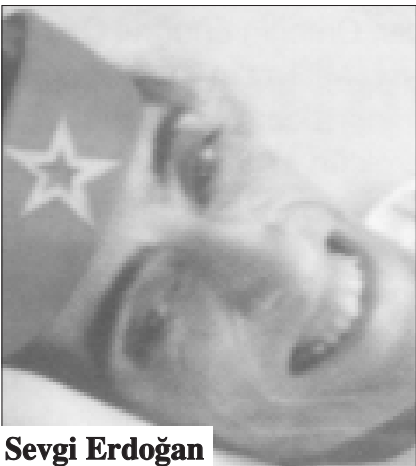
Durum iyidir; çünkü, çözümsüzlüğün değil, çözümün, dağılmanın değil birleşmenin, karamsarlığın değil umudun yolundayız."

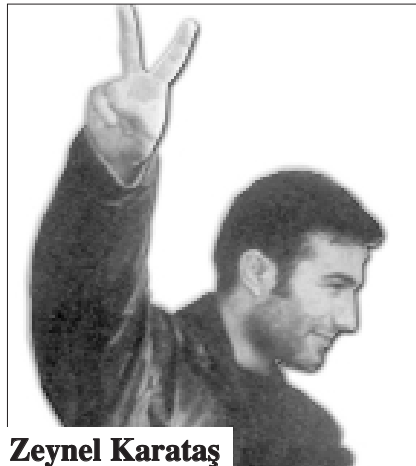
Deniz Gezmiş

Mahir Çayan

Sevgi Erdoğan

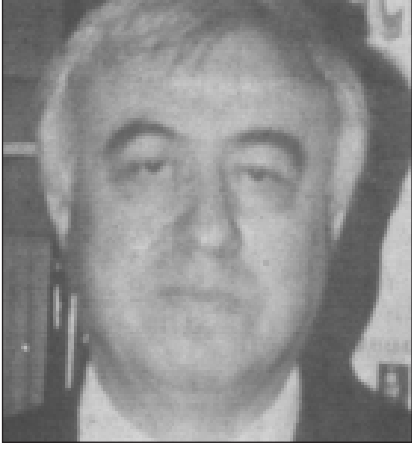
Zeynel Karataş

Lale Çolak

“Üç kapı üç kilit açılsın, tecrit kaldırılsın”

Geçtiğimiz haftalarda İstanbul, Ankara, İzmir baroları tarafından önerilen ve Antalya Barosu'nun da katılımı ile genişletilen “üç kapı üç kilit” üzerine Ankara Baro Başkanı Sadık Erdoğan ile yaptığımız söyleşiyi sunuyoruz.

- “Üç kapı üç kilit” önerisinin nasıl oluştuğu hakkında bizi bilgilendirir misiniz?

-Biliyorsunuz Ölüm Oruçları geçen yıl alevlendi. Hatta 2000 yılında bir alevlenme söz konusu. Hapishanelerde yaşanan bir takım olaylardan sonra alevli günler başladı. O günlerde Baro Başkanı olarak ben ve diğer arkadaşlarım hapishanelerde Ölüm Orucuna başlayan insanlara gidip görüşmeler yaptık. Ancak o görüşmelerden bir sonuç alınmadı. Daha sonra 2001 Nisan ayında yine üç baro başkanını biraraya geldik. İzmir Baro Başkanı Noyan Özkan, İstanbul Baro Başkanı Yücel Sayman ve Ankara Baro Başkanı olarak ben biraraya geldik. Dedik ki bu artık öyle bir hal aldı ki insan hayatı çok değerlidir ama değerliliğini yitirdi. Ne yapabiliriz diye düşündük ve “Aslı olan hayattır. İnsanın yaşamasıdır” diye bir bildiri kaleme aldık. Ve üç baro başkanı olarak bu bildiriye yayınladık. Türkiye’de çok büyük destek gördü. Tüm basında, köşe yazarlarında, görsel ve yazılı basında yer aldı. Ama bu bildirimiz de bir sonuç meydana getirmede. O sırada Terörle Mücadele Yasası’nın değişikliği ile ilgili

çalışmalar sürüyordu. Ve bir zaman sonra bu çalışmalar sona erdi. Ve Terörle Mücadele Yasası’nın 16. maddesi değiştirildi. Bu durumda içerideki insanların belli olanaklara kavuşması söz konusu oldu. Ancak hapishanelerdeki insanlar; “bir takım olanaklara kavuştuk. Ama bu F tipi hapishanelerdeki düzenleme yetersizdir, insan gibi yaşamak istiyoruz” dediler. Bizim incelemelerimiz sonucu bakanlık da bu önerilere yaklaşmayınca biz de yeni bir öneri için çalıştık. Ve bu aşamadan sonra “üç kapı üç kilit açılsın” önerisini topluma sunduk. Şimdi üç baro yanına dördüncü bir baro daha Antalya Barosu Başkanı Gürkut Acar da katıldı.

-“Üç kapı üç kilit” önerisini biraz anlatır mısınız?

- Oluşturduğumuz bu öneriye göre aslı olan hayattır. Ama onun yanında tecritten uzaklaşılabilir bir yaşam da hapishanelerdeki insanlara verilmelidir. Çünkü orada bir bina içinde üç kişinin bulunması da bir yerde tecrit olmuştur. Ve bundan da vazgeçilmelidir diye düşündük ve sonuçta bir koridora açılan 3 kapının açılması ile bir sonuca ulaşabiliriz dedik. Adalet Bakanı’na bir ziyaretimizde bu düşünce-mizi dile getirdik. Orada konuştuk. Olabilir mi, olamaz mı diye. Bir yazılı öneri olarak vermedik, ancak öyle bir konuşma yaptık. Daha sonra da basına bir bildiri ile bunu ulaştırdık. Bu basın bildirimiz İstanbul’da yapılan bir basın toplantısı ile oldu. Bu da çok önemli etkiler doğurdu yazılı ve görsel basında.

-Öneri karşısında Adalet Bakanlığı’nın tutumunu nasıl değerlendiriyorsunuz?

- Adalet Bakanlığı’nın son yaklaşımı buradan bir sonuç alacağımız umudunu bende uyandırdı. Çünkü biliyorsunuz “bu olamaz” dedi Adalet Bakanlığı. Bu öneri

karşısında şu öneriyi getirdi. 5 saat boyunca bu 3 kapının yani 9 kişinin bir arada olabilecekleri Bakanlık tarafından ifade edildi. Bu da bir umut ışığıdır. Bugünlerdeki konuşmalarda belki de bir sona doğru yaklaşacağız. Bakanlığın önerisine göre deniyor ki koridoru açmayalım ama binadaki üç kilidi açalım bu kişiler 5 saat boyunca belirli şartlara bakılarak birarada olsunlar. Yani yeni bir öneri önümüze geldi. Dört baro başkanı ve sayın bakan ile beraber bir ortam bulursak ki bugünlerde deneyeceğiz bu konuda görüşmelerde bulunacağız. En azından yaklaşım sağlandı için yeni bir sonuca gitmenin olması olup olmadığını göreceğiz.

-Bakan televizyon açıklamasında önerinin kendisine gelmediğini ve 16. maddeye aykırı olduğunu açıkladı. Bu konuda ne diyeceksiniz?

- Evet bakan “bana söylenmedi” diyor. Tabi ona direkt böyle bir öneri gitmedi. Böyle bir öneri ile karşı karşıya kalmadı. Ama biz ne olabilir düşündük hep beraber. Ve bu öneri kendine yapıldı. Öneri gibi değildi belki ama olay orada tartışıldı. Zaten bu olayın birkaç gün sonrasında yayınladığımız bir bildiri ile somut olarak önerdik bunu. Ve açlık grevi yapanlar da bizim bu önerimizi daha sonra duymuşlar. Onların da değerlendirmesi “olabilir” şeklinde. Oradan da böyle bir yanıt gelince ve Adalet Bakanlığı da yeni bir öneri, formül öne sürünce harekete geçtik. Biz hukuk adına hareket ediyoruz. Hukukun sadece uğraşması gereken devam eden davalar değildir. Hukuk öyle alanı kapsamalıdır ki içeride yatan kişiler de bu toplumun insanları olmalıdır. Gerek mahkum olsunlar gerek soruşturuluyor olsunlar. Herkes için baroların uğraşması gerekmektedir. Onun için biz hukukla uğraşıyoruz, insan hakları ile uğra-

şıyoruz. Kabul edilebilir olması bizim istemimizdir. Bunun sonucunda atılacak adımlar bizi mutlu edecektir.

- Adalet Bakanlığı bir de 16. maddeye aykırı olduğunu söylüyor. Bu konuda ne düşünüyorsunuz?

- Önerimizdeki şartları için 16. maddeye aykırıdır diyor Adalet Bakanı. Ben aykırı olmadığını söylüyorum. Çünkü biliyorsunuz. 16. madde değiştirildikten sonra günün muayyen saatlerinde- ki bir gün boyudur bu- içeride kalan tüm bir koğuş oradan çıkıyor, yine o koridordan geçiyor, yine o belirli alanlarda yemekhanede, işlik salonlarında birarada oluyorlar. Bir koğuş açılıyor başka bir yere gidiyorlar. Orada toplu olarak bulunuyorlar zaten. Biz de diyoruz ki bir koğuş yanında iki koğuş daha açılsın. Ve bu insanlar koridorda beraber olsunlar. Yani bizim önerimiz aslında 16. maddenin de daraltılmış bir biçimi oluyor. Yani Bakanlık 16. maddeye aykırıdır diyor. Ama aykırı olmasının ötesinde Bakanlığın önerdiği, kabul ettiği yasa ile garanti altına aldığı hakların bile bir yerde daralmasını biz söylüyoruz. Bir kapı yerine üç kapı koridora açılsın. Bunlar daha sonra dışarıya gidip orada daha değişik olanaklar içinde bir arada olsunlar. Yani bunda bir sakınca yok. Bizce bunun hukuka aykırı bir yönü yok. İstanbul barosu ve diğer baro başkanları arkadaşlarımız da böyle düşünüyorlar.

-Bunlardan sonra neler yapmayı düşünüyorsunuz?

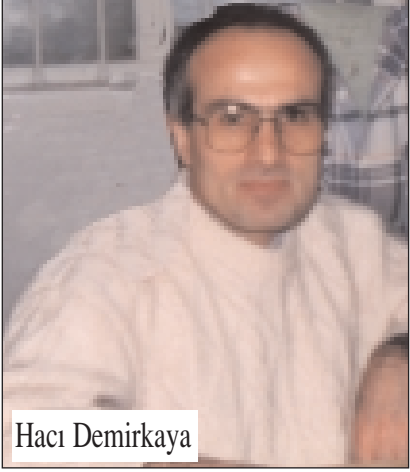
-Çok kısa bir zaman içinde diğer baro başkanı arkadaşlarla görüşüp Bakan’dan randevu alacağız ve gidip ve vakit geçirmeden konuşacağız. Çünkü ölümler devam ediyor. En kısa zamanda tekrar bir araya gelip adım atacağız.

Bir kapı yerine üç kapı koridora açılsın. Bunlar daha sonra dışarıya gidip orada daha değişik olanaklar içinde bir arada olsunlar. Yani bunda bir sakınca yok. Bizce bunun hukuka aykırı bir yönü yok.

“Sorun Ölüm Oruçlarının değil, nedenlerinin ortadan kaldırılmasıdır”

Çözüm olarak öneri Barolardan geldi. Öneriyi Ölüm Orucu direnişini sürdüren tutsaklar olumlu yanıtladılar. Bunun yaşama geçtiği takdirde “tecriti kırma iradesi” olarak değerlendireceklerini, eylemlerini bu yönüyle bitireceklerini açıkladılar. Ancak Adalet Bakanı yine aynı tavrını sürdürerek buna karşılık yine tedmanı ön koşul olarak getirdi. Bu konularda bir süre önce 6 aylık “ceza” ertelemesiyle tahliye edilen Hacı Demirkaya’nın süreci bizzat yaşayan biri olarak görüşlerine başvurduk ve sizlere aktarıyoruz.

Hacı Demirkaya

“Ölüm Oruçlarında gelinen süreçte 4 Baro başkanının ‘Üç kapı, üç kilit’ şeklinde formüle ettikleri çözüm önerilerini nasıl değerlendiriyorsunuz?”

Ölüm Oruçları bir yılı aşkın bir süreden beri devam ediyor. Ölüm Oruçlarının belirli talepleri vardı, bunlar kamuoyu tarafından da biliniyor. Ama gelinen noktada bu sorun çözülmüş değildir hala. Zaten tutsaklar cephesinden yapılması gerekenler yapıldı. Sorunun çözülmemesinden dolayı, ki çözecek olan Adalet Bakanındır, Barolar gelinen noktada böyle bir öneride bulundu. Bu da tutsaklar tarafından da kabul edilmiş durumdadır. Bir tarafta da tabii devlet ve Adalat Bakanlığı sorunu çözme yerine bir sürü demagojilere sürekli başvurdu. Bu demagojilerden ön planda olanlar da “sırf örgütsel varlığını sürdürmek için bu eylemi sürdürüyorlar” ya da “propaganda için eylemi sürdürüyorlar”dı. Tutsaklar bu demagojileri de ortaya çıkarmış oluyor. Bunlar tamamen yalan ve demagojydı. Sorunun temelinde tecrit ve izolasyon vardı. Şu anda bir kaç kelimeyle veya çok akıcı bir şekilde anlatılamayacak kadar çok kapsamlı olan ağır koşullardır tecrit koşulları. Bu koşulları kamuoyu çok geniş bir biçimde ayrıntılarıyla bilmiyor. Bu açıdan bir ve üç kişilik yerlerin bulunması sadece tecrit olarak algılanıyor ama tecritin diğer faktörleri o kadar fazla düşünülüyor. Ama tabii bu yönüyle de olsa karşı çıkmak

Gelinen noktada, bu eylem hangi türde sonuçlanırsa sonuçlansın bugün başlangıç taleplerini tabii ki kazanmış değildir ama en azından belirli noktalarda geriletme durumundadır.

olumlu bir şeydir.

“Gelinen bu süreçte sorunun bu kadar çözümsüzlüğe gelmesinin sebepleri neydi?”

Bugüne kadar sorunun çözülmemesinin sorumlusu tutsaklar değildir. Sorumlusu tamamen devlet ve Adalat Bakanındır. Elbette ki tutsakların da belli eksikleri vardır, bu farklı bir zeminde tartışılabilir, ama bu eksiklikler taktik üretimde ya da zamanında manevra yapmaya ilişkin olabilir ama direnme ya da tavır alma konusunda değildir. Ayrıca esas olarak dışarının biraz örgütsüzlüğü de sözkonusudur, küçümsenemeyecek dere-

cede bir tepki vardı ama bu F tipi tecrit sorunu tam bilince çıkarılmış değildi, böyle olmadığı için de ciddi bir güçle sokağa dökülerek devlet üzerinde bir basınç oluşturamadı. Devlet de bunu bildiğinden dolayı zaten 19 Aralık katliamını göze alabildi, F tiplerine daha rahat geçebildi. Demokratik tepkiyi aşacak eylemlilikler örgütlü bir gücü gerektirir. Bu örgütlülük ve bilinç olmazsa sokakta bu gücü gösteremez, bu durumda yazılı gösterecektir, ki bu da devlet üzerinde yeterince etkili olmaz. Devleti caydıracak olan, fiili olarak onbinlerin, yüzbinlerin tepkisidir. Böyle bir tepki sokağa dökülmezse devleti bu yönden geriletemez/geriletememiştir. Sorunun çözülmemesinin bir yönü de budur ama esas etmeni de devletin bu konuda uluslararası burjuvaziye göre kendini biçimlendirmesi, uluslararası burjuvazinin ihtiyaçlarıdır. Yani sınıf hareketini ve toplumsal hareketi ezme için zindan cephesini de ezme sorunudur. Bu onlar için son derece önemlidir. Bu ezme girişiminin önünde ancak örgütlü kitlesel bir güç durabilir. Karşısında bu örgütlü gücü göremediğinden bu kadar katı ve cesaretsiz olabiliyor. Çözülmemesinin asıl nedeni budur.

“Baroların yaptığı öneriye bir süre önce tutsaklar cephesinden olumlu yanıt geldi. Bu öneri talepleri karşılıyor mu?”

Gelinen noktada, bu eylem hangi türde sonuçlanırsa sonuçlansın bugün başlangıç taleplerini tabii ki kazanmış değildir ama en azından belirli noktalarda geriletme durumundadır, zaten öyle olmaksızın da bu sorun çözülmür. Bu eylem hangi taleplerle bitirse bitsin hapishanelerde direniş bitmeyecektir. Bu hapishanelerin koşulları mimari yapıda değişiklik yapılmaksızın, tecrit ve izolasyon mantığı ortadan kaldırılmaksızın, devletin özellikle tedman mantığında, yani düşünce ve ideallerinden vazgeçirme, bunun için de sindirme mantığından vazgeçmediği müddetçe hapishanelerde direniş bitmez. Ölüm Oruçlarına belki son verilebilir ama bu fiili direnişlerle sürdürülmek durumundadır. Bu öneri tabii sorunu çözmez. Çünkü bunun dışında aynı dosyada yargılanan insanlar bir

lepler bile olsa devlet politik tutsakları teslim almaya çalışıyor ve bu bir yıllık süreç de şunu göstermiştir, ölümler de olsa teslim almayacaklardır. İzolasyona tabii tutabilir, tecrit edebilir ama beyinleri teslim alamayacaktır.

• Ölüm Oruçları hiçbir talep yerine getirilmeden dahi bitirilmiş olsa sorun çözülmüş olmuyor. Bazıları şöyle düşünebilir, Ölüm Oruçlarına son versinler de ölmesinler de ne olursa olsun, son vermek problem değil ama son vermekle sorun bitmiyor. Çünkü sorun ortada; Sorun; Ölüm Orucu değil Ölüm Oruçlarının talepleridir, nedenleridir. Sorun Ölüm Oruçlarının değil nedenlerinin ortadan kaldırılmasıdır. Bunu ortadan kaldıracak olan politik tutsaklar değil devlet ve onun Adalet Bakanındır.

“Ancak öneriye Adalet Bakanlığı’ndan

Tecrit ve izolasyon mantığı ortadan kaldırılmaksızın, devletin özellikle tedman mantığında, yani düşünce ve ideallerinden vazgeçirme, bunun için de sindirme mantığından vazgeçmediği müddetçe hapishanelerde direniş bitmez.

olumsuz yanıt geldi. Bunu nasıl değerlendiriyorsunuz?”

Adalet bakanı yine her zaman yaptığı gibi demagoji yapmaya çalışıyor. Yani sorunu bilmeyen insanları farklı yönlere yönlendirmeye çalışıyor. Şu gerekçeleri ortaya koyuyor Adalet Bakanı. “Herşeyden evvel yasalar buna engeldir” diyor. Oysa yasaları koyanlar bunları rahatlıkla değiştirebilir. Çözmek isteyen yasalarını da değiştirebilir. Kaldı ki mevcut 16. madde tecriti kaldırmaya yine engel değildir. Madem yasal bir engeldir, çözmek istiyorsa o zaman yasanı değiştirmek zorundadır.

İkincisi şöyle bir gerekçe var. “Zaten üç kapının açılmasının uygulanması fiziken olanaksız deniyor. Öneride ne vardır? Üçlü yerlerde üç hücrenin kapısının açılarak 9 kişinin birarada olması. Dolayısıyla bu tekli hücrelerin de kapatılması demektir. Her blokta 10-12 tane hücre vardır. Onlar kullanıma kapatılarak 3’lü yerlerde 3 kapının açılması. Üç hücrenin kapısı da aynı ara koridora açılır. Bu anlamda üç kapının açılması üç hücrede kalan insanların biraraya gelmesini sağlıyor. Bunun sabah sayımından en azından akşam 12’ye kadar açık kalması çok zor değildir. Mimari olarak da son derece buna uygundur.

Diğer taraftan da bu öneri kabul edildiği durumda verilen birçok hizmeti aksatacağı diyor. Birincisi zaten doğru düzgün bir hizmet yok. Muhtemelen kastedilen şudur. Yemekler verilecektir, sayım alınacaktır. Zaten kapıları açarken herkesi hücrelerinde sayabilecektir. Yemek dağıtımında da engel teşkil etmeyecektir. Üstelik kendi işlerini de kolaylaştıracağıdır. Ara koridora girmeden ana koridorun başındaki kapıda yemeklerini tek tek hücrelere veriyordu, bu durumda 3 hücrenin birden yemeğini vermek daha da pratik olur.

Yine güvenliğin tehlikeye gireceği de-

magojisidir. 3 kapının açılması hiçbir güvenliği tehlikeye sokmaz. Koridorlar kameralar altındadır zaten. İkincisi koridor kapılarında zaten içeri girmesine gerek yoktur. Bu açıdan bu da gerçek dışı bir gerekçedir.

Bir diğer gerekçesi de hapishanenin güvenliğini sağlama imkanı ortadan kalkar deniliyor. Bu da doğru değildir. Çünkü bu ara koridorun üstünde bir kat daha vardır, üzeri kapalıdır, sağı solu kapalı olan yaklaşık 1,5 metre eninde 25-30 metre boyunda bir koridordur. Her iki ucunda kamera vardır, ana koridora açılan yerde de çift kilitli bir şebeke vardır. Güvenliğini tehlikeye atacak en ufak bir yön de yoktur. Bu gerekçe de gerçek dışı. Adalet Bakanı yalan söylüyor. Sorunu çözmeye değil sorunu çözmemek için baha-

ne uydurmaya çalışıyorlar.

“Baroların önerisinin karşısında Adalat

Bakanı’nın kendisinin de bir ‘önerisi’ var. Bunu nasıl değerlendiriyorsunuz?”

Karşılığın getirdiği öneri de gazeteden izlediğim kadarıyla birincisi şunu diyor; “eylem sona erdiği takdirde bizim de bir genelgemiz vardır” diyor. Burada bir koşul koyuyor, “eylemi bırakma halinde diyor. Eylemi bırakırsan işte biz genelgeyi çıkartıp uyguluyoruz” diyor. Şimdi öncelikle bunun bir garantisizliği yok. Eğer gerçekten bir sorunu çözmeye çalışıyorsa ondan önce bunun uygulamasına girer. İkinci nokta da çözüm önerisi dediğimiz genelgede neyi getiriyor? Belli bir tedman koşulunu arıyor. Yani “Seçici Kurul tarafından uygun görülmesi haftanın 5 gününde 5 saat biraraya getiririz” diyor. Yani 10 kişiyi biraraya getirebiliriz diyor. Ama ondan önce şu koşul, **bir**, eylemi bırakırsınlar, **iki**, biraraya getirmede Seçici Kurul belirlemesi. Yani **bir hak olarak değil yani tedmana yanıt verenler biraraya getirilecek. Hak olarak getirirse Seçici Kurul şartını koymaz.** Bir başka koşulu daha var, hapishanenin iyileştirme eğitim programlarından en az birine katılması koşulu konuyor. Bu koşuldan da anlaşılıyor ki bazı uygulamalara uyması, yanıt vermesi halinde, tedman koşullarına uyulması halinde haftanın 5 günü 5 saat yararlanılabilir. Bu 5 gün 5 saati de bazılarını yanlış kavrayabiliyor. Baroların önerisinin 5 saatle sınırlandırılması olarak algılanabilir, bu yanlış bir algılamadır. Bakanlığın söylediği şudur; işgünlerinde, muhtemelen cumartesi, pazar hariç ama her halükarda haftanın 5 gününde 5 saat diyor yani günde 1 saat demektir. Onu da biraz önce saydığımız koşullara bağlamaktadır. Bu anlamıyla **Bakanlığın getirdiği bu genelge sorunu çözmeye yanıt değildir**, tecrit ve izolasyonu ortadan kaldırmaya yönelik bir plan ve program da değildir. Baroların açıklamasına bir yanıt da değildir.

PUSULA

Parti ve Devrim Şehitlerini

Anarken

HERŞEY PARTİ VE DİRENİŞ İÇİN

“Binlerce, onbinlerce şehit bizden önce halk için canlarını kahramanca verdiler. Onların bayrağını yukarı kaldıralım, kanlarıyla çizilen yolda ilerleyelim”. Mao

Parti ve devrim şehitlerini anarken mistik dervişleri, idealize uluları ve pratiksiz filozofları anmıyoruz. Biz militanları, devrimimizin savaşanlarını anıyoruz. Biz inançlarını lekeleyip, bencil bir bitiş olarak çürüyüp niteliksel bir ölüme boyun bükmekten; biyolojik ölümden tereddüt duymaksızın ideolojik bir zafer kazanan; ezilen, sömürülen sınıflara, emekçi ve yoksul halka uyanma, örgütlenme, savaşma ve silahı ve bilinci olsun diye yaşamlarını kar fırtınalarında çiçeğe duran bir kardelen gibi koparıp davaya veren; devrimci ve komünistlerin bize öğretmenlik yapan bu tutumlarındaki ideolojik ve siyasi özü her yeni koşulda bilinçlerimize aktararak, onların ulaşmaya çalıştıkları zirveye ulaşma müjdesini duyuracak bir faaliyeti benimsiyoruz. Onları böyle anıyor, meseleyle böyle yaklaşıyoruz.

Hiç kuşku yok ki şehitlerimizi anmak; sonuçla sebebi vurmak, cesaretle korkuyu vurmak, eylemle eylem yaratmak, ölümlerini azaltmaktır. **Ancak bununla yetinmiyoruz. Biz iktidar istiyoruz. Demokratik Halk İktidarı ve oradan da Komünizm sonuçlu bir dünya istiyoruz.** Maddenin beşbin yıllık önlenemez yürüyüşünü yerine getiriyoruz. Bunu vura-vurula, dağ başlarında pususu atarak-pusuya düşerek, savaşın parıldayan siperlerinde açlığa yatarak, barikat başlarında kurşunlara göğüs gererek, işkencehanelerde

kızıl direnme ruhunu yaşatarak, şehirlerde, yeraltı faaliyetinde, fabrikalarda, okullarda, gecekondu mahallelerinde, açık alanlarda, kısacası yaşamın olduğu her alanda yapıyoruz.

Şehitlerimizi anmak bin laf yerine bir gerçekliği gerçek olanla olmayanın ayrımını yapmak yetisindeki insana, ezilen sömürülen ve özgürlüğe sevdalanıp işçi sınıfı ve ezilen halka döne döne bir temel yasayı anımsatmaktadır. Her yeni sistem kan revan içinde doğar. Kötü bir durumdan iyi bir duruma; kölelikten özgürlüğe; bağımlılıktan bağımsızlığa; açlıktan tokluğa; eşitsizlikten eşitliğe; sınıf egemenliğinden özgürlüğün alışkanlık evresine; özel mülkiyetten kirlenmişlikten arınarak ve kardeşlik bilinciyle temizlenme nihai evresine giderken, en nadide bedeli yaşam olan bedeli vermeyi göze almaksızın gidilemeyeceğini; her biri tartışmasız gerçeklik olan şehitler gerçekliğiyle anımsatmak, sömürücü tarafından durmaksızın bilinçlere pompalanmış rehaveti ve boş umudu vurmak, davamızın kolaycılığa itibar etmediğini bilince çıkarmaktır.

Devrimci faaliyetimizin özgün bir biçimi olan parti ve devrim şehitlerini anma etkinliklerimiz; aynı zamanda tarih bilincimizi döne döne yoklama, unutkanlığa varma tehlikesi onun hayati tecrübelerini ve zayıflama riskiyle yüz yüze kalmış ilkelerini canlı tutmak ve savaş meydanında sürekli kılıç sallayan bir savaşçının kılıcını bileylemesi gibi ilkelere bilinç parlaklığı kazandırma faaliyetidir. Demokratik Halk

Devrimi asgari hedefli ve komünizm azami hedefli mücadelenin her koşula uygun şekillenmesi, her mücadele stratejisi ve taktiği, ona önderlik etmekte olan kurmayın ideolojik, siyasal ve örgütsel ihtiyaçlarına uygun yoğunlaşma; Proletarya Partisi'nin genel yönelimine uygun bir pratiği sergilemeye götürür ve gerektirir. Bugün bunun somut anlamı ortaya konulan örgütsel şekillenisten hareketle herşeyin parti ve direniş için feda edilmesidir. Fedadan kastımız burjuva zaaflarımızdır. Fedadan kastımız dedikoduculuğun, gevezeliğin, kendini beğenmişliğin, ahbap çavuş ilişkisinin üzerine gidilmesidir.

Bundan anlamamız gereken partinin ve devrimin temel sorunlarını, ideolojik - politik sorunlarını esas alan çalışmalardır. Örgütsel sorunlara çözümü esas alan çalışmalar, sürecimize ve ihtiyacımıza yanıt olmayacak, esasını unutup, talide yoğunlaşmamızı getirecek ve bizi dar bir çember içinde sıkışmamıza neden olacaktır.

Zorlu ve çetin geçen bu dönemde, daha yoğun ve sıkı bir çalışma temposuna girmeliyiz. Bütün faaliyetçiler (kuşkusuz ki yol ve yöntem dahilinde) arasında yoğun ideolojik ve siyasal tartışmalar başlatılmalıdır. Bu tartışmalar pratikten kopuk bir tartışma değil aksine sınıf mücadelesinin pratik fırtınası içindeki örs ve çekiç arasında demlenerek yürütülmelidir. Bütün faaliyetçiler, ciddi bir biçimde önümüzdeki pratik faaliyetlere yoğunlaşma ve hazırlık içine girmelidir. Erteleme ve savsaklayan tavırlara izin verilmemelidir.

Hepimiz Proletarya Partisinin içinden geçtiği sürecin bilincinde olmalıyız, davranış ve düşüncelerimizin temelinde PARTİ'yi ve yoldaşlarımızın yaşamını feda ettiği devrimi oturtmalıyız.

85 devrimci ve komünistin, cüretlice onurlu direniş bayrağını devrettiği zindan süreci inançla,

kararlılıkla görkemli bir şekilde sürüyor. Muharrem ve Nergiz çiçeğimiz de şanlı direnişin yılmaz fedakar yürüyüşçüleri olarak tarih yapımcılarının arasında yerlerini aldılar. Onların doldurulamaz yerlerinin anlamı hepimiz için büyük olmalıdır. Muharremce kararlılık, Nergizce direngenlik, inanç ve sebatkarlık, partiye ve halka bağlılık, yüreğimizi bilincimize, nakış nakış işlenmeli. Partinin direnişin içindeki çağlayanlarını anmanın anlamı ve önemi şanlı direnişin destansı akışını ivmelendirmektir. Zira direnişin ve zulmün aldığı boyutla zindan direnişinin daha uzun bir süreç devam edeceği anlaşılmaktadır. Egemen sınıflarca emperyalizmin destek ve onayıyla uygulamaya konulan F tipi tecrit ve izolasyon politikası karşı devrimin topyekün saldırısının önemli bir parçasıdır. Sömürü ve zulüm sürdükçe emperyalizmin egemen sınıflara yüklediği yeniden yapılandırmanın daha cüretkar ve pervasız uygulaması ve emekçi halkımıza karşı saldırısı artarak devam edecektir.

Dört baronun önerdiği devrimci komünist tutsakların tecrit ve izolasyonun kaldırılmasının bir adımı olarak gördüğü Adalet Bakanı “üç kapı üç kilit” önerisini kabul etmeyerek faşist ve katliamcı zihniyetini sürdürmektedir. Muharebenin süreceği, çarpışmanın tüm şiddetiyle devam edeceği gerçeği omuzlarımızı acil görevler yüklemektedir.

Faaliyetçilerimiz bugünkü süreçte, faaliyetin temelini, kendilerine ve ÖO sürecine aktif ve etkili müdahale etmeyi oturtmak zorundadır. Faaliyetimizin temelini bu iki temel faaliyet oluşturacaktır. İçinden geçtiğimiz anın tarihsel görevi bunu dayatmaktadır. Bu kavrayış Parti ve Devrim şehitlerini anmanın ve onların bayrağını zirvelere taşımanın biricik yoludur.

ÇHD'nin düzenlediği panele "Küreselleşme" tartışıldı

İstanbul: Çağdaş Hukukçular Derneği İstanbul Şubesi tarafından 13 Ocak 2002 tarihinde Tarık Zafer Tunaya Kültür Merkezi'nde "Av. Ercan Kanar, Prof. Dr. İzzettin Önder, Gazeteci-Yazar Ruşen Çakır, Prof. Dr.

naklandığını, fakat küreselleşmenin de zorunluluk olduğunu, bizlerin küreselleşmeyi savunmamız gerektiğini, emeğin küreselleşmesini savunmamız gerektiğini" söyledi.

Küreselleşmenin eko-

gelmediğini' islam olgusu ile islamcılığın karıştırılmaması gerektiğini, islamcılığın ideoloji olduğunu, islam olgusunun ise daha farklı ele alınması gerektiğini belirtti.

Panelin sonlarına doğru gerek dinleyiciler ve

gerekse de panelistler, konuşmalar üzerine görüş ve düşüncelerini belirttiler. Yine panelistlere sorular geldi. Bu bölümde söz alan Ercan Kanar özellikle İzzettin Önder'in görüşlerinin eleştirisini yaptı. Hukuka inanmamak kavramının çok yanlış olduğunu, hukukun hangi anlayışın güvencesi olarak ortaya çıktığına bakmak gerektiğini söyledi. Yine emeğin küreselleşmesinden; küreselleşme karşıtı hareketleri kastettiğini, elbette ki küresel karşı çıkışın önemli olduğunu, elbette ki bu çıkışların kendilerini heyecandırdığını, bu çıkışların kendi içerisinde ciddi gelişmeler barındırdığını söyledi.

Panelin ikinci bölümünde ise **Ünsal Oskay**, küreselleşmenin tarihsel

gelişim sürecini geniş bir şekilde anlattı. **Turgut Tarhanlı**, günümüz küresel dünyasının uluslararası hukukuna ilişkin bilgilendirmelerde bulundu. BM hukukunun ortaya çıkış sürecini, nedenlerini, günümüzdeki durumunu, uluslararası hukukta gelecekte yaşanacak gelişmelere ilişkin önemli bilgiler ve yorumlar ortaya koydu. Küreselleşme karşıtı alternatif hareketler başlığı altında söz alan **Gaye Yılmaz** ise küreselleşme karşıtı eylemler, örgütlenmeler konusunda anlatımlarda bulundu. Küreselleşme karşıtı hareketlerin birbirleri ile ilişkileri, çalışma yöntemleri, örgütlenmeleri konusunda bilgilendirmelerde bulundu.

Ünsal Oskay, Prof. Dr. Turgut Tarhanlı, Eğitici-Yazar Gaye Yılmaz'ın katıldığı 'Küreselleşme, Uluslararası Hukuk, Savaş, Artan Yoksulluk' başlıklı bir panel düzenlendi.

İki bölüm halinde düzenlenen oturumun sabahki kısmında **Ercan Kanar** küreselleşmenin insan hakları örgütlenmeleri üzerine etkileriyle ilgili üzerine görüşlerini belirtti. Kanar, "Özellikle 11 Eylül saldırısından sonra olağanüstü hal'in küreselleştirdiğini, özellikle ABD'de kişi hak ve özgürlüklerinin kısıtlandığını, direnme hakkının, isyan hakkının terör olarak değerlendirilmeye başlandığını" anlatarak "Küreselleşme sorununa yaklaşımı doğru koymak gerektiğini, sorunun küreselleşmede mi? Kapitalizmin doğasında mı? olduğunun öncelikle belirlenmesi gerektiğini, elbette ki sorunun kapitalizmin doğasından kay-

nomik sonuçları ve uluslararası ekonomik örgütleri, başlığı altında konuşan **İzzettin Önder**, Hukuka inanmadığını, hukukun temelinde (günümüz hukukunda) mülkiyet hakkının yattığını, bunun kutsal bir hak olarak düzenlendiği bir hukuk anlayışının elbette ki kime hizmet ettiğinin belli olduğunu söyledi. Küreselleşmenin, kapitalizmin çok önemli bir aşaması olduğunu, fakat emeğin küreselleşmesinin aldatmacadan ibaret olduğunu da belirtti.

Doğu-batı ikilemi ve islam tartışması başlığı altında konuşan **Ruşen Çakır** ise solun onyıllardan beri din olgusuna küçümser yaklaştığını, dine inanmasak dahi, ortak bağlarımızın mevcut olduğunu, islama ilgisiz kalınmaması gerektiğini, doğru bir politikanın sola ciddi katkılar sağlayacağını, fakat buradan 'solun islamcı örgütler ile ittifak kurması anlamına

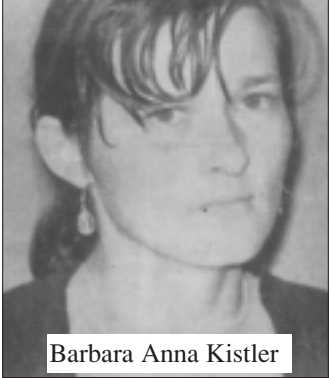
YÖk-Polis-Özel Güvenlik Birimi, bu abluka dağıtılacak!

Geçtiğimiz günlerde İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi'nde bulunan devrimcilerin açtığı okuma masalarına ve standlara sivil polisler ve özel güvenlik birimince (ÖGB) müdahale edilmek istendi. Yıllardan beri orada kazanılmış bir hak olarak bulunan bu masalar toplumsal suskunluk ve devrimci hareketin sessizliği fırsat bilinen kaldırılmak istendi. Bunu haber alan bütün duyarlı öğrencilerin Edebiyat Fakültesi'nde toplanmasıyla, ÖGB ve öğrenciler karşı karşıya kaldılar. Polisin sahnede gözükmeyle perde arkasına geçmesiyle devreye dekanlık girdi. Dekan yardımcısı da polisten farklı birşey söylemedi. Ancak kitlenin kararlı tutumunu gören ÖGB, sadece kitlenin karşısında masaları izlemek zorunda kaldı. Birkaç gün sonra tekrar harekete geçen polis-ÖGB sabahın erken saatlerinde bütün masaları toplayarak fiili bir engelde bulunmak istediler. Ancak ertesi gün devrimciler tekrar standlarını açarak kalabalık bir kitlenin katılımıyla ve halaylarla karşılık verdiler polisin bu tutumuna. Bunun üzerine polis, okul dışına birçok çevik kuvvet otobüsü ve polisini yığarak içerde de onlarca sivil polisiyle gözdağı vermeye çalıştı. Kitlenin ise bütün bu olanlara halaylar çekerek karşılık vermesi polise saldıрма cesaretini vermedi.

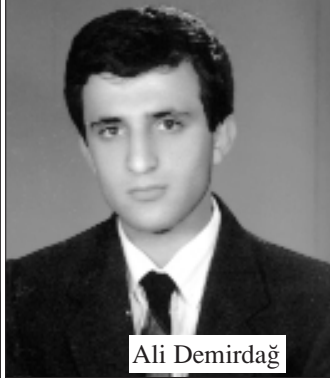
Biz hep söylediğimiz gibi tekrar söylüyoruz. Hiçbir kazanılmış hakkımızı devlete kolay kolay yedirmeyeceğiz. Bu konuda kararlılığımızı gösterdik ve göstermekten çekilmeyeceğiz.

İstanbul Üniversitesi YDG

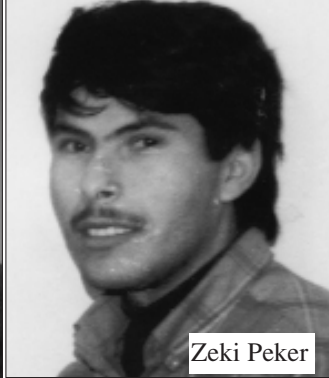
Aydınlık geleceğin ya

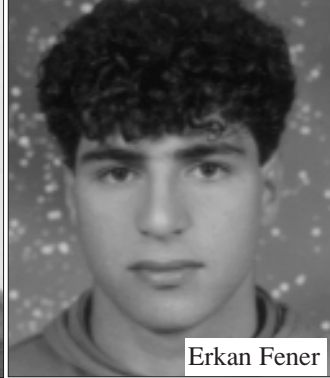
Barbara Anna Kistler

Ali Demirdağ

Zeki Peker

Erkan Fener

Ali Ekber Batasul

Erkan Şenyurt
Ali İhsan Yalçın

22 Ocak 1993'te kışlık barınma, üslenme ve eğitim kampı yapan TİKKO gerilla birlikleri, düşmanın kamp yerini tespit etmesi sonucu kamp yerini terk etmek zorunda kalırlar. Önlerinde iki seçenek vardır; ya düşmanın üslenildiği ovaya inerek imha olmayı ter-

Dağ Kartalları...

cih edecekler ya da aşılmaz denilen Munzur'u aşarak yürütişlerine devam edecekler. Eteklerinde

nice canlar taşıyan ve aşılmaz denilen Munzur'u, TİKKO gerillaları dondurucu soğuğa rağmen

uzun ve zorlu yolculukta Alpler'den Munzur'a gelen dağların Kinem'i **Barbara Anna Kistler'i**, **Ali Demirdağ'ı**, **Zeki Peker'i**, **Ali Ekber Batasul'u**, **Erkan Fener'i**, **Erkan Şenyurt'u** ve **Ali İhsan Yalçın'ı** da şehit vererek aşmıştı.

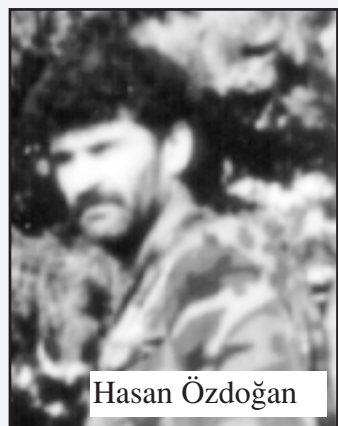
Erhan Öztürk

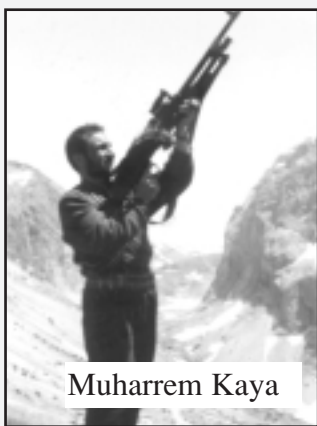
İhsan Şimşek

Artvin'de ölümsüzleştiler...

26 Ocak 1994'te Artvin Yusufeli'nde düşman güçleriyle TİKKO gerillaları arasında çıkan çatışmada TKP/ML ve TİKKO Genel Komutanlık Üyesi aynı zamanda Karadeniz Bölge Komutanı olan **Erhan Öztürk**, TKP/ML üyesi Bölge Komutanlığı Yedek Üyesi ve Bölge Komutan Yardımcısı **Hasan Özdoğan**, TKP/ML Üyesi ve Siyasi Komiser **İhsan Şimşek** ve TİKKO savaşçılarından **Muharrem Kaya** Karadeniz'de kızıllaştılar...

Hasan Özdoğan

Muharrem Kaya

En çok biz bildik yaşamın anlamını. Yaşamı yaşanılır hale getirmek içindi bütün uğraşımız. Açlık, yoksulluk son bulsun istedik Kendi dünyamızda sağladığımız kolektif yaşam tüm toplumu sarsın, analarımızın gözyaşları dinsic istedik. Sınırsız, sınıfsız, sömürsüz, özgür yarımlar bırakmak istedik, yarın doğacak gül yüzlü çocuklara. Uğruna ölünecek kadar sevdiğim yaşamı. Onuru büyüttük direncin sofrasında. Herkes bilimin ışığıyla aydınlanmalı diyerek girdik, bu onurlu, bu çetin kavgaya İşkencelerden geçtik, gözaltında kaybedildik, zindanlarda bire bir, dişe diş mücadele verdik. Tek silahımız olan bedenlerimizi sürdük ortaya. Hücre hücre yürüyerek ölüme, yaşamı ördük ölümün kıyısında. Siper ettik inanç yüklü yüreklerimizi ezilen emekçi halklara. Tarihin omuzlarına yüklediği sorumlulukla yılmadan yürüdük "Fırtınalar içinde bıçak sırtında" Korkulu rüyası olduk halk düşmanlarının İşkenceyle, zulümle, ölümle geldiler üzerimize, **İbrahimce yanıt verdik...** Yılmadık, diz çökmedik zulmün karşısında. Karadeniz'i kızıllaştıran **Mustafa Suphi** ve 14 yoldaşıyla kök saldık geleceğe... Kırlarda, şehirlerde insanlığın kurtuluşu için tohum olup düştük, bire bin versin diye. Proletarya Partisi'nin ilk şehidi **Meral Yakar**'la "Kadın olmadan devrim olmaz devrim olmadan kadın kurtulmaz" dedik halkımıza... Yaşamlarımızı ektik toprağa. Yarının yaratıcıları, aydınlık yarınların müjdecisi oldu her düşenimiz. **Ali Haydar** olup ses verdik UMUDA...

Tarih şahittir ki korkmadan yürüdük yılmadan adımladık zorlu yolları Silah elde savaşarak düştük, umudu büyütürük yürüdük Tohum doğurganlığıyla kök saldık yaşama... Alplerden Munzur'a taşınan enternasyonal yürekte birleşti yüreklerimiz... Gün geldi, sınıf savaşımının kızılığında onurlu yaşamlarımızı sunduk doğmamış çocuklarımıza Karadeniz'i bir kez daha kızıllaştırdık Dörtlerle; **Erhan Öztürk**, **İhsan Şimşek**, **Hasan Özdoğan** ve **Muharrem Kaya**'ydı bu kez umudun sözcükleri...

Biliniz ki Proletarya devrimi, mücadeledede gözlerini kırpmadan hayatlarını feda edenlerin yerini dolduracak yeni insanlar yaratır. Bu insanlar başlangıçta daha az bilgili ve daha az eğitilmiş olabilirler, ama kitlelerle sıkı bağları vardır. Ve aramızdan ayrılmış bulunan dahilerin yerini dolduracak, onların davasını sürdürecektir, onların yolunu izleyecek ve onların başladığı işleri tamamlayacak yeni insan grupları yaratabilirler."
(Lenin)

Muharremce, Nergizce kucakladık parıldayan siperlerde direnc çiçeklerini...

...ve birer birer yaşamı duyumsayarak yürümeye devam edeceğiz gidenlerin ardından. Kavganın sıcaklığıyla kucaklayacağız can dostları. Ve boşluk tanımayan yaşam, dolduracak yine boşalan yerleri Dolmaya devam edecek kavganın alanları Halaya duranlar bizi de katacak halaylarına

Bizim kattığımız gibi düşenleri Bizimle söylenecek kavganın türküleri Ellerde taşınan bayrak, Sokaklarda dağıtılan bildiri, caddelere asılan bombalı pankart olacağız yoldaş ellerde. Aynı inançla aynı coşkuyla haykırılacak parti sloganları Yaşamın sevdasını, direncin onurunu paylaşacak, Yaşamın her alanında olmaya devam edeceğiz. Ve yaşam yaşanılır hale gelmeden yok olmayacağız. Unutulsak, hiç anılmasak da kavgayı kavganın sıcaklığıyla yaşayacağız.

Proletaryanın ölümsüzdür

Proletaryanın büyük ustalarından Lenin'i anıyoruz

22 Nisan 1870'de Rusya'da Avrupa-Asya sınıırını oluşturan Volga nehri kenarındaki Simbirst'e dünyaya gelen V.İ. Lenin, Marksizm'e yaptığı katkılar ve önderliğini yaptığı 1917 Ekim Devrimi deneyimiyle dünya işçi sınıfına, tüm ezilen halklara kurtuluş güzergahını göstererek **24 Ocak 1924'te** ölümsüzleşti.

Dünya proletaryasının ve ezilen halkların öğretmeni olarak anılan Lenin'i ölümünün 78. yılında saygıyla anarken O'nu yine dünya proletaryasının öğretmenlerinden olan **Stalin'in dilinden aktaralım.**

Stalin 28 Ocak 1924'te Kremlin Askeri Okulu öğrencilerinin Lenin anısına düzenledikleri gecede Lenin'i anlatıyor: "Lenin'in faaliyetleri konusunda bir rapor sunmanın gereksiz olduğu kanımsındayım. Lenin'in, insan ve militan olarak bazı hususlarına değinmem daha olumlu olur sanırım(...)

Lenin'in devrimci eylemleri bende, onun olağanüstü yetenekli bir insan olduğu izlenimini bırakmıştı. O, sadece basit bir parti lideri değil, ama bir yaratıcıydı. Çünkü partinin önemli gereksinmelerini ve özünü kavrayan insan Lenin'di. Lenin'i partinin diğer liderleriyle karşılaştırdığımda, Plehanov, Martov, Akselrod ya da diğerleri olsun, onun bambaşka nitelikte biri olduğunu, üstün seviyede bir parti lideriyle karşılaştığımı, Rus devrimci hareketinin karmakarışık ortamında aydınlık bir yolda korkmadan ilerleyen dağların kartalıyla tanışmakta olduğumu hissediyordum. (...)

(...) İşte ilk kez Lenin'i orada yenik durumda gördüm. Yenilgiden sonra cesaretini kaybeden ve durmadan yakınan liderlere benzemiyordu. Aksine sanki yenilgi onun gücünü artırmıştı. Etrafındakileri yeni savaşımına hazırlıyor, gelecekteki zaferin bizim olduğunu söylüyordu. Şöyle dedim: Lenin'in yenilgisi ama bu yenilgi nedir? Lenin'in hasımları Stockholm Kongresi'nin galipleri Plehanov, Akselrod, Martov ve diğerleri görülmeye değerdi. Pek galip insanlara benzemiyorlardı, Çünkü Lenin Menşevikler'i eleştiren harika konuşmasıyla onları bir köşeye sıkıştırmıştı. Biz Bolşevik temsilcileri bir köşede heyecanla Lenin'i izliyor ve yapılacak işler hakkında ondan bilgi istiyorduk. İçimizden bazılarının yenilgiyi kabullenmiş, cesaretsiz tavırlarına karşı Lenin'in şöyle fısıldadığını hatırlıyorum: **"yakınmayı bırakın yoldaşlar, sonunda biz yeneceğiz, çünkü haklı olan biziz."** (...)

Parti liderleri, parti çoğunluğunun görüşlerine hakim olmak durumundadır.

Çoğunluk, parti liderinin gözönüne almak zorunda olduğu bir güçtür. Lenin, diğer parti liderlerde olduğu gibi, bu gerçeği anlamıştır. Fakat **Lenin, hiçbir zaman çoğunluğun esiri olmadı, çoğunluk temel ilkelere dayanmadığını-**

kendi temel ilkelerine dayalı bir biçimde yönlendiren Lenin olmuştur.

Yine bilindiği gibi, Lenin bu mücadeleden galip çıktı ve parti kendi temel ilkelerine bağlı olarak yoluna devam etti.*

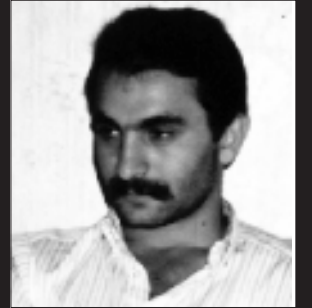

da ona karşı çıktı. Parti tarihimizde, çoğunluğun görüşü ya da partinin belli bir süre için çıkarımın proletaryanın çıkarlarıyla çeliştiği görülmüştür. Bu tür durumlarda Lenin hiç tereddüt etmeden ilkelere yana çıkıp çoğunluğu karşısına almıştır. Tek başına da olsa, çoğunluğa karşı yürümekten hiçbir zaman çekinmemiştir. Çünkü onun her fırsatta tekrarladığı görüşü şudur:

"İkelere bağlı politika biricik doğru politikadır!"

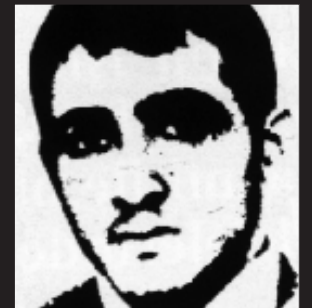
Anlatacağımız iki olay bu görüşü kanıtlar niteliktedir.

Birinci olay: 1909-1911 arasında parti, karşı-devrimci güçler tarafından ezilmiş ve parçalanmaya yüz tutmuştu. Bu öyle bir devirdi ki, partiye olan inanç kaybedilmişti. Sadece aydınlar değil, ama işçiler de partiyi yığınlar halinde terk ediyorlardı. Gizli eylemlerin reddedildiği, yıkım ve tasfiyenin hızla ilerlediği bir devirdi bu. Sadece Menşevikler arasında değil, ama Bolşevikler arasında da bir sürü ayrılık belirmiş, eylem fraksiyonlara bölünerek işçi hareketinden kopmuştu. Bilindiği gibi, bu devirlerde partinin gizli eylemlerine son vererek işçileri organize edip legal bir parti oluşturma fikri gelişmişti. Bu parti liberal Stolipin partisi olacaktı. İşte o sırada bu bulaşıcı hastalığa kapılmadan partinin dağılmış ve bölünmelere uğramış güçlerini biraraya getiren, parti içindeki burjuvaziyle uzlaşmaya yatkın güçleri cesaretle ezen ve işçi hareketini

Manuel Demir

Proletarya Partisi'nde meydana gelen 1987 ayrılığında DABK kanadında yer alan Manuel Demir, Kandira baskını sonrasında işkenceci polis timlerince 24 Ocak 1988'de katledildi.

Atilla Özkan

TKP/ML Üyesi ve TİKKO komutanlarından olan Atilla Özkan, 18 Ocak 1976'da İstanbul Zeytinburnu'nda kaldığı evde çıkan silahlı çatışmada şehit düştü.

Ali Haydar Yıldız

24 Ocak 1973'te İbrahimlerle birlikte kaldıkları köm bir ihbar sonucu düşman güçlerince sarılır. İbrahim Kaypakkaya'nın yaralandığı bu çatışmada Ali Haydar şehit düşer.

Kerim Yaman

TKP/ML saflarında mücadele yürüten Kerim Yaman, 23 Ocak 1975'te ölümsüzleşti.

Meral Yakar

22 Ocak 1973'te Parti evinde meydana gelen bir kaza sonucu yaralanan Meral yoldaş, kendisini tanıyan polisler tarafından işkenceye alınarak katledildi.

Mustafa Suphi

28 Ocak 1921 gecesi TKP'nin kurucusu Mustafa Suphi ve 14 yoldaşı, faşist Kemal diktatörlük tarafından Karadeniz açıklarında katledildiler.

İnsan emeğiyle dövülerek pişirilen, kültürel zenginlik: KEÇE

SANATÇININ ÖZGEÇMİŞİ

1962 doğumlu sanatçımız Dokuz Eylül Üniversitesi Eğitim Fakültesi'nden mezun olduktan sonra, resmin yanı sıra çocuklarla workshop, kitap resimleme, el sanatları atölyesi yöneticiliği, plastik sanatlar öğretmenliği yapmıştır. 1999 yılından itibaren de kendi resim atölyesinde çalışmalarına devam etmektedir.

GÖÇTÜK GELDİK OBANIZA

Dünle bugünün hikayesine başlamadan önce göçer hikayecilerin adetleri ile başlayalım istedim.

Ey dostlar! Gelin bugünkü hikayeyi dinleyin, var olun. Bunun sorumluluğu anlatana aittir, dinleyende karar.

Hey ağalar, analar! Sözümün doğrusu böyle, noksanı varsa beri gel, bana söyle.

13. yüzyıldan söz ediyoruz. 21. yüzyıldan 8 yüzyıl öncesinden... Dile kolay. Yaşamayı -yaşatmayı zor 8 yüzyıl. Bilim, ruh sağlığı, veterinerlik, sanat ve eğitimle uğraşmış, zamanın bilgin ulema kişisi ve velisi olarak değer görmüş Anadolu erenlerinden... Adından 21. yüzyılda söz ettiren, dönemin en büyük keçe ustası, Horosan pirlinden, Keçeci Baba'dan söz ediyoruz...

Evet, aradan 8 yüzyıl geçmiş. Teknoloji, telekomünikasyon, bilim ilerlemiş. Ama ya insana, emeğe biçilen değer?! Hepimiz bir kısıp, bir kısırdönü içerisinde yaşam tüketir olmuşuz zamanla. Farkındalıklarımız azalmış, hırslarımız, isteklerimiz çoğalmış. Düşünür, araştırır yönümüz ezberler, sunulanı kabul edere dönüşmüş zamanla.

Üreten, üretimlerini paylaşan toplumsal özelliklerimiz yerine tüketimi koymuşuz. Değerlerini tüketen toplum sürekli talep eder olmuş. Ama neyi?!

Burada çoğunlukla para birinci değer olarak çıkmış karşımıza. Şan, şöret, para... Haksız mıyız?! Enine boyuna düşünürsek, kendi içinde haklı gerekçeler buluyoruz sonunda. Ama ne değişiyor?! **Gene bunları elde etmek için zaman, yaşam tüketmiyor muyuz büyük bir hızla?**

13. yüzyılın bilim adamlarından, alimleri ile üretim yapan, işinde aşında dürüst, araştırmacı, önder insanlarından bu yüzyılda feyz almaya çalışmıyor muyuz hala?! Dilek dileyip kurban kesmiyor muyuz, hastalıklarımız şifa bulsun, muradımız tez zamanda gerçekleşsin diye ...

Dadaloğlu aynı yüzyılda Türkmene bir at, bir yayla, bir davar ile ala dilber, mor çimenli yurt gerek dememiş mi? Demiş de, bugün yerine neleri koymu-

şuz?! Yurdumuz, obamız, yaylamız yerine bize değer biçilen yaşam biçimleri hangimizi mutlu kılmış? Gene o dönemde bir ozanımız özleminden ah etmemiş mi?

Homeros'dan günümüze Anadolu'nun verimli topraklarında, atadan dededen aldıkları kültürel miraslarıyla **YÖRÜKLER!** Başlı dumanlı ulu dağlara, uçsuz bucaksız otlaklara, özgürlü-

ğüne tutkun, kuş misali konar geçer **YÖRÜKLER!** Karıları kızları, koyunları, keçileri, atları köpekleri, keçeden barınaklarıyla konar göçer... Yazı ve güzü ardıc ağacının koyu gölgesinde, keçe kepeneginin içinde geçirir çoban.

Kasım ayı başında obasıyla yüksek yaylalara çıkar. Kar düşünce ulu dağlar ağırınca sürüsüyle kışlak bulmak üzere yollara düşer. İndiği ovalarda alacak diye adlandırdıkları keçe çadırlarda kışı geçirir. Yörüklerin yegane barınakları, kadınlı erkekli desenleyip dövdükleri keçe veya kıldan dokunmuş kara çadırlarıdır. Göçebe karakterler taşıyan, çok renkli, özgün motiflerle bezeli halı, kilim ve keçeler çadırların içini süsler.

Artık konup göçemeyen, yerleşik düzene geçmiş, kent yaşamı ile tanışmış insanlarımızın kültürel zenginliklerini anlatmak, tanıtmak ve yaşanır kılmak istediğimiz.

Çalışmamın amacı; yörüklerin el sanatından keçenin güncel kullanıma sunumu:

Serin Anadolu yaylalarında, koyunların yapağlarından (yünlerinden), do-

ğal boyalarla renklendirilip desenlenen, insan emeğiyle dövülerek pişirilen **KEÇE...** Yeniden yorumlayıp yaşatmak için yola çıktığımız kültürel zenginlik **KEÇE...**

Küreselleşme olgusu, bugün, Türkiye'de göçebe halk sanatlarından biri olan keçe yapımını yok etmek üzere.

Günümüzde bu kültürel değer, yaşayan bir-iki yaşlı usta ve onların otantik üretimlerinin azlığı ile sınırlı.

Bizim bu çalışmada amacımız;

*Göçerlerin, kültürel değer taşıyan el sanatlarını, çağdaş estetik ölçülerde yeniden yorumlayarak canlandırmak.

*Üreten köylüye ekonomik gelir sağlamak.

*Keçeyi (Kırkyama/patchwork gibi) kent insanıyla tanıştırmak çok amaçlı kullanımına sunmak.

Çalışmaya başlarken akademisyenlerle yörüklerin bilgisini ortak bir noktada toplamak gerekliliği düşünülmüş ve bir dizi toplantı gerçekleştirilmiştir. Bu çalışma doğrultusunda akademik çalışmaların yapıldığı atölye ile yörük keçe üretim atölyesinin işbirliği sağlanmıştır.

İstanbul'dan üretim yapılan başka bir ile haftada üç gün gidilmiş ve bir yıllık ortak çalışma sonucu ürünler oluşturulmuştur.

Bütün bu işlerin maliyeti tarafımdan karşılanmıştır. Bu ürünlerin yurtiçinde ve yurtdışında sergilenmesi, kültürel zenginliklerin tanıtılması için gereken mekanların (kültür ofisleri, galeriler, festivallerin) araştırılması, irtibata geçilmesi aşamasında yardımcı olmanızı talep ederiz.

AYFER GÜLEÇ ATAER

Sessiz ölüm gösterimde

Nihayet "Sessiz Ölüm" gösterime giriyor. Sizlerden beklentimiz daha önce de olduğu üzere bizim gibi bağımsız sinemacılara destek vermeniz. "Sessiz Ölüm" Türkiye'de bazı ilkleri gerçekleştirerek gösterime giriyor. İlk defa bir Belgesel Drama Film DVD Formatında Video Projeksiyonla seanslı gösterime giriyor. Yani Bağımsız Sinemacılar, Avrupa ve Amerika'da yıllardır uygulanan bu sistemle ilk defa seyirci karşısına çıkıyor. Görüntü kalitesi birçoğumuzun 35 mm'den farkını anlayamayacağı kadar mükemmel. Tabi bu bir ilk ama arkası gelecek ve bağımsız sinemamız büyük maliyetlerle boğuşmaktan bir anlamda kurtulmuş olacak. Filme gösterilecek ilgi Video Projeksiyon alma konusunda diğer sinema salonlarını da cesaretlendirecektir.

Başka bir ilk ise belki de ilk defa 3. Dünya'dan bir yönetmen, kamerasını Avrupa ve Amerika'da gerçekleşen insan hakları uygulamalarına eleştirel bir şekilde çeviriyor. Haklı bir sebeple çünkü ne olduğunu kulaktan dolma bildiğimiz tecrit cezaevleri kamuoyu tarafından "F Tipi Cezaevi" diye bilinen sistemin ülkemizde uygulanacak olması hatta uygulanmaya başlaması.

Bizce bu filmi izlemeden tecrit konusunda, F tipi konusunda sağlıklı bir fikre sahip olmamız mümkün değil... Çünkü;

6 ülkeden 20'den fazla kişiyle yapılmış röportajlar,

Jülide Kural'ın oynadığı, bir insanın F tipi bir hücrede başına gelebilecek olası drama bölümler,

Tarihinde açlık grevi ve tecriti yaşamış Kuzey İrlanda ve Almanya'dan

çarpıcı belgesel görüntüler,

Amerika Birleşik Devletleri'nde uygulanan Çağdaş Kölelik Sistemi'nin bir parçası olan tecritin inanılmaz gerçek görüntüleri,

Hiçbir kuruma, kuruluşa bağımlı olmadan yapılmış, 13. Ankara Uluslararası Film Festivali'nde

Ulusal Belgesel Yarışması'nda 2.'lik ödülü almış bu yapıyı sinemalarımızda görmekten mutluluk duyacağımıza ve elinizden gelen her türlü çabayı göstereceğinize olan inancımın herkese şimdiden yapacağı katkılarından dolayı teşekkür ederim.

Yönetmen Yapımcı

Hüseyin Karabey

Gösterim Tarihi: 11 Ocak 2002'den itibaren

Sinemalar: Akademi İstanbul-Beyoğlu. BEKSAV Sinema Salonu-Kadıköy

Değişen ve değiştirme cüreti taşıyanlara...

Leyla Karataş

Şafağın sökmesiyle uyandığında özgürlüğün kokusunu doldurdu ciğerlerine. Kavganın ve yarını yaratmanın coşkusu, heyecanı yeniden sardı benliğini. Geleceğin umudu daha bir büyüdü, bu sabah geçmişe çıktığı düş yolculuğunda...

Değişiyordu herşey, değişebiliyordu insan. **Değişen değiştirebilirdi de.** Yaşamın bu yanlış gidişatına dur diyebilirdi. Yeter ki açık olsundu değişime. Yüzyıllardır onu bağlayan zincirlerinden kopması öyle kolay olmamıştı elbet. Ama yıkmıştı nihayet kafasında oluşturulan tabuları. Toplumun gerçekliğine bakıldığında rahattı yaşamı, mutluydu belki ama birşeyler eksikti yaşamda. Bir şeyler yanlış gidiyordu. Gördüğü ama adlandıramadığı duygularla doluydu, dünyadan habersiz ama dünyaya açık yaşamı. Yaşamın gerçekliğiyle teorik anlamda da tanıştığında bilimsel dünyanın temellerinin atılışında bir katkı sunması zorunluluk halini almıştı. Gören, bilen, hisseden bir birey olarak tarih büyük bir sorumluluk yüklemişti omuzlarına. Fakat o ilk adım olan gerçekliğin bilince ulaşma aşamasıyla özgürleşen beyni engel tanııyordu artık.

Kendisini tek bağlayan aile bağıydı; gün gelip yüreğinden olmasa da yaşamından koparıp attığı. Nice aile vardı çünkü geleceğini kendi elleriyle

kurması için bilinçlendirilip, savaştırılması gereken. Kendi ailesiyle sınırlanmazdı yaşamı, bu yüzden yalnız kendi çocukları için değil, tüm çocuklar için; yalnız yakınları için değil tüm insanlık adına atılmıştı kavgaya. Anaların ağlamayacağı, babaların eve ekmeğe götüremediği için kahrolmayacağı, insanların aç kalmayacağı bir dünyaya dönmüştü yüzünü.

Kadıncı o, eşti, kardeşti, anaydı... her hücreleriyle, duygularına dek sömürülen... ve umuduydu gözü yaşlı, muhtaç, çaresiz her insanın.

Yüzyıllardır onu bağlayan

pran-galar-dan kurtulmuştu işte...

Bu kar için herşeyin mübah sayıldığı sistemde maldı, paraydı; ucuz iş gücüydü sermayenin elinde; hem kadınlığı sömürülüyordu hem de emeği. İkinci cinsti dünyada, babasının kocasının malı, alınıp satılacağı tarihler boyu... Ama unuttuğu birşey vardı kan emicilerin, o insandı... ve korumuştü yaşamı boyunca insan olmanın onurunu. Çünkü ona vadedilen yaşam sinmiyordu içine. Bireyci, köşe dönmece, çıkar üzerine kurulu bir dünya ona göre değildi.

Onurun, insani değerlerin nasıl ayakta tutulacağını, nasıl yüceltileceğini göstermiş, örnek olmuştu yaşamıyla; kendine tutsak, sisteme mahkum nice kadına. Bunun karşılığında

ödediği bedeller ise hiçbir şeydi topluma dayatılan zulmün yanında.

Onun zaman zaman yaşamak zorunda olduğu zorluklar; emekçi yığınların yaşamında belki farklı boyutlarda, farklı biçimlerde her an yaşanıyordu. Açlığın, yoksulluğun, sefaletin yaşamın özünü oluşturduğu gerçekliği karşısında susması, kavgadan uzak kalması mümkün değildi. Bekleyemezdi, yetişmeliydi sınıf savaşımının önde giden sayısız ve isimsiz neferlerine. Umudun adını bilincine ve yüreğine kazıyarak düştü yola. Yaşamı özgürleştirme kavgasında daha bir özgürleşmişti ve yüzyıllardır hapsediği karanlıktan aydınlığa koşuyordu şimdi o. Biliyordu bu zulüm, bu sö-

findan sömürülmesi son bulmadan bitmeyecekti.

Özgür geleceğin yaratılması için savaşın haklı mücadelesi sınıf savaşımına katılarak kimliğini bulup, kişiliğine kavuşan ve mücadele içerisinde özgürleşen kadınların katılımıyla büyüyerek sürüyordu, kadını metalaştıran bu sermaye düzenine karşı.

Bireysel kurtuluşun, köşe dönmeçiliğin, çıkar dalaşının aşılandığı sistemde; tüm çıkarlardan sıyrılıp, bireysellikten toplumsallığa ulaşarak insanlığın kurtuluşu için yola çıkacak kadınlarımızla; kırlarda, şehirlerde, hapishanelerde direniş destanları onlarla yeniden yazılıyor ve bu sömürü, baskı, zulüm düzeninin beyninde pat-

layan **Ayfer**; yalnız kendi çocuklarına değil, tüm çocuklara özgür yarınlar yaratmak için elde silah toprağa düşen

Leyla; kafa-sın-

da sı-nırları aşıp Alpler'den Munzur'a uzanan **Barbara**;

topluma dayatılan topyekün saldırı karşısında bedenini, yüreğini halkına siper ederek hücre hücre güneşe yürüyen **Nergiz** oluyordu kadınlarımız... Kadının nasıl özgürleşebileceğini yaşamlarıyla gösterip, Proletarya Partisi'nin önderliğinde kendi elleriyle yazıyorlardı tarihi.

Mutluydu, boşuna değildi çabası. Boşuna değildi ödenen bedeller. Toprağa her düşen tohum yeni yeni filizler veriyor ve özgürlüğün temeli daha bir sağlam atılıyordu. Yaşamı ve insanı, içinde bulunduğu çirkeften onu uğruna ölecek kadar sevenler kurtarabilirdi. Yaşamı ve insanı sevmek en yüce değerdi çünkü...

mürü çarkı döndükçe nice kadın; emperyalist-kapitalist sistemin insanları siyasal-kültürel anlamda yozlaştırmak için gösterdiği yoğun çabaya rağmen, politik bilince erişecek; yaşamın sahibi olduğu bilinciyle ve geleceği kurma çabasıyla onu çağlar boyu bağlayan zincirlerinden kurtulup, kafasındaki tabuları yıkarak aydınlık dünyanın temellerini atmak için yola koyulacaktı.

Kadının tarihten bu yana süregelen gördüğü baskı, zulüm ve yanısıra direniş yolculuğu, insanın insan tara-

“Yığınlar gerçek kahramanlardır”

Arjantin’de son haftalarda dünya halklarının gözleri önünde yaşananlar emperyalistlerin ve işbirlikçilerinin karartmaya çalıştığı önemli bir gerçeğin altını çizer nitelikte. O da ezilen, sömürülen yoksul halk kitlelerinin egemen sınıfların korku yaşamalarına neden olan gücüdür.

Askeri Cunta döneminde Cumartesi Annelerinin direniş meydanı olan Plaza De Mayo (Mayıs Meydanı) Meydanı’nı hınca hınç dolduran yoksul Arjantin halkı IMF ve DB’nin ekonomik programlarına ve bu yıkım programlarını uygulayan işbirlikçi hükümete öfke saçtı. Yabancı şirketlere sınırsızca açılan Arjantin’in yeraltı ve yerüstü zenginliklerini soyup soğana çeviren emperyalistler büyük karlar sağlayarak bugün sokakları doldurarak “açız” diye isyan eden, marketlere hücum eden binlerce insanı açlığın ve sefaletin eşliğine getirdiler. İflas eden ekonomik programları; özelleştirmelerin hızlandırılmasını, kamu harcamalarının kısılmasını, ek vergilerin getirilmesini ve halkın fedakarlık yaparak kemer sıkmasını içeren yeni yıkım programları izleyerek açlık ve sefalet dayanılmaz bir noktaya ulaştı. 2001 baharında IMF programının uygulandığı ülkeler arasında örnek gösterilen Arjantin’de yaşanan ekonomik iflas ve halkın ekmeğe muhtaç hale düşürülmesi gösterdi ki IMF ve DB’nin ekonomik politikaları bir çözüm, umut değil. Arjantin halkının isyanı da bugün sadece açlığa, sefalete ve yoksullaşmaya karşı gelişmiyor. Bu tablonun yaratılmasından sorumlu olan IMF ve DB’ye, bu yıkım politikalarını kölece uygulayan hükümete karşı da isyan sürüyor. Son iki haftada seçilen dört devlet başkanı kitlesel gösteriler yapan, polisle çatışan, tencere kapaklarını birbirine vurarak protesto eden halkın karşısında tutunamayarak istifa etmek zorunda kalırken Peronist Partiden 5. devlet başkanı seçilen Eduardo Duhalde da protestolarla karşılandı.

Arjantin’de ipliği pazara çıkmış, yol-

suzluklara karışmış, güven vermeyen paratilerin hükümete yerleşme çabalarını boşa çıkaran halkın mücadelesi ise kendiliğinden bir tarzda sürüyor. Devrimci önderlikten yoksun parlamentonun niteliğini hedef alan bir perspektifle devam eden mücadele iktidarı ele alma düşüncesinden ve pratiğinden uzak devam ediyor. **Egemen sınıfların korkularının gerçeğe dönüşmesinde teselli buldukları nokta da burası.** Emperyalistlerin dayattığı ekonomik ve siyasi istikrar paketlerinin sonucu olarak gelişen halkın isyanının, muhalefetinin örgütsüzlüğü, devrimcilerin, komünistlerin zayıflığı halkın kazanımlar elde etmesini, egemen sınıflar karşısında ilerlemesini engellemektedir.

Arjantin’de yaşananlar ve Arjantin halkının yaşadıkları Türkiye’deki ezilen, sömürülen, aç ve soğukta donarak yaşamını yitiren yoksul emekçi halkları da yakından ilgilendirmektedir. Türk hakim sınıfları her ne kadar Türkiye halklarına Arjantin halkından ilham almamalarını öğütlesede bunun zevahiri kurtarmaya yetmeyeceğini göyerek “sosyal patlama” korkularını yayınladıkları genelgelerle deşifre etmektedirler. İçişleri Bakanlığı 5 Ocak’ta valilere, kaymakamlara, belediye başkanlarına 16 maddelik bir genelge göndererek sosyal patlamaya karşı düzenlemeler yapılmasını istedi. **“Kamu düzeni ve güvenliğinin sağlanmasında en önemli kamusal dinamiklerden birinin sosyal nitelikte hizmetlerin etkili bir şekilde yürütülmesiyle sağlanacaktır”** denilen genelgede sosyal yardıma muhtaç insanların belirlenmesi istenerek **“Türkiye’nin Arjantin olabileceğini”** kabullenen tedbirler geliştiriyorlar. Arjantin’de yaşananların ardından Türkiye ekonomisinin olumlu yönde ilerlediği propagandasıyla, neden “sosyal patlama olmaz” teorileri geliştiren hakim sınıflar, isyan duyguları kabaran, tahammül sınırları zorlanan halkın açlığını yatıştırma çabasına girerek, korktukları öfke tufanıyla

yüzleşmeyi bir nebze de olsa geciktiriyorlar.

Egemen sınıflar devrimci ve komünist bir önderliğe sahip halk kitlelerinin gücünden öcü gibi korkmaktadır. Örgütlü halk kitleleri kendilerine vurulan bütün zincirleri kırarak ve kurtuluş yolunda hızla ilerleyeceklerdir. Bugün bizim başarmamız gereken de egemen sınıfların iktidarına yönelecek, onları korku telaşına sürükleyecek örgütlü halk kitleleri yaratmaktır. Arjantin’de halkın devrimci ve komünist önderlikten yoksun olan mücadelesinin yeni bir aşamaya, kazanıma dönüşmemesinin temel nedeni budur. Öfkeli, isyancı, açlığı

açlığa ve donarak ölmeye, özelleştirmeye, tarımın tasfiyesine ve işsizliğe, zam terörüne karşı içten içe kaynayan kazana benzeyen, taşmak için kapağını zorlayan emekçi halk Arjantin halkının uyanışını örnek alacaktır. Hakim sınıfların eskisi gibi yönetemediği, kitlelerin ise bu halk düşmanı sistem tarafından yönetilmek istemediği gerçekliğini Halkın Demokratik İktidarı mücadelesine kanalize etmek için var gücümüzle kitleleri kazanmaya yönelmeliyiz. Proletarya Partisi’nin politik iktidar mücadelesini ivmelendirmek için ortaya koyduğu “Parti İnşası”nda derinleş, kitle faaliyetinde yoğunlaş” perspektifi kavran-

ve sefaleti yaratan emperyalist politikalara güvenmeyen Arjantin halkının mücadelesi onay vereceği bir hükümet bulununca söndürülecektir. Dünyada yaşayan milyonlarca halkın yaşam gerçekliği haline dönüşmüş açlık ve sefalete, ölüme isyan eden Arjantin halkının başkaldırı cesaretini Türkiye halkları da gösterecektir. Sömürüye,

dığı ve hayata geçirildiği oranda devrimden çıkarı olan halk kitleleriyle buluşmamız kaçınılmazdır. Sosyal patlamalara gebe ülkemizde halk kitlelerinin öfkelerini bilinçli bir eyleme dönüştürmek için sonsuz yaratıcı kudrete sahip olan halk yığınlarını örgütleyelim. Savaşalım.

ABD “Terörle Mücadele” maskesiyle yeni saldırılara hazırlanıyor

ABD emperyalizminin Afganistan’dan sonra saldıracağı ülkenin hangisi olacağı tartışmaları artarak devam ediyor. 11 Eylül saldırısının ardından “teröre karşı savaş” adı altında Afganistan’a saldıran ABD binlerce sivil katletti. Afganistan’da kukla bir hükümet kuran ABD emperyalizmi yine gözünü Somali, Filipinler ve Ortadoğu’ya dikti. Somali ve Filipinler’e “Terörle mücadele” maskesiyle saldırıyı hedefleyen ABD’nin Irak’a yönelik bu propagandası aylar önce iflas etmişti. Irak’a saldırmak için “terörle mücadele” aldatmacasını kitlelere inandıramayan ABD emperyalizmi, Şimdi de Irak’ın elinde kitle imha silahlarının bulunduğu propagandası yaparak saldırısına zemin hazırlıyor. En büyük silah satıcı tekelere sahip ABD’nin Irak’a sattığı silahların denetime açılmasında ısrar etmesi ve bunu bir saldırı gerekçesi haline dönüştürmesi Ortadoğu’nun haritasını yeniden belirleme ve Ortadoğu’nun zengin enerji yataklarına sahip olma projesinden bağımsız değildir. Irak’a saldırı hazırlığının esas nedeni Or-

tadoğu’da ABD hegemonyasının kurulması ve pazarlara hakim olma politikalarıdır. Çalınan tüm savaş tamtamlarının ve saldırının gündemleştirilmesinin nedeni budur.

SOMALİ ABLUKAYA ALINIYOR

Yine “terörizmle mücadele” adı altında hedef tahtasına konulan ülkelerden biri de Afrika’nın yoksul ülkesi Somali. ABD emperyalizmi Somali’ye saldırma konusunda kesin bir açıklama yapmazken, askeri gücünü buraya gönderdi. Geçtiğimiz hafta içerisinde Singapur açıklarında bulunan ve çok sayıda gemiden oluşan 13. Deniz Seferberlik Birimi’nin yola çıktığı öğrenilirken, 15. Deniz Seferberlik Birimi de Kandahar’daki görevini(!) 101. Hava Saldırı Tümeni’ne bırakarak yola çıktı. Yine ABD’nin 26. Deniz Seferberlik Birimi de Arap Denizi’nde bulunuyor. Buna ek olarak İngiliz ve Fransız uçakları günde dört beş kez Somali üzerinde keşif ve istihbarat çalışması yapmaya devam edi-

yor. ABD Savunma Bakanı Donald Rumsfeld yaptığı açıklamada Usame Bin Laden’e bağlı El Kaide örgütünün üyelerinin Somali’de üslendiği açıklamasını yaparak ABD’nin yeni bir katliamına zemin hazırlamaya çalışıyor. Somali hükümeti ise defalarca ülkede El Kaide kampı bulunmadığı ve batılı güçlerin istedikleri zaman kontrol edebilecekleri yönde açıklamasını tekrarladı. Ancak bu açıklamaları duyan ya da dikkate alan yok. Öte yandan ABD destekli Etiyopya, askeri gücünün Somali’nin kuzeyindeki yarı özerk Puntland bölgesine mevzilendiği öğrenildi.

KENDİ HALKINI KATLETTİREN HÜKÜMET

Afganistan’da ABD destekli uşak bir hükümet kurulmasına rağmen ABD bombardımanı devam ediyor. Aralık ayının son haftasında ABD, uçaklarıyla gerçekleştirdiği saldırıda Afganistan’ın doğusundaki Kalayi Niyazi Köyünde 100 kadar sivil öldürdü. Sağ kurtulan köylülerin haber vermesi ile katliamın kamuoyu tara-

findan duyulmasının ardından ABD yönetimi köyde El Kaide ve Taliban militanlarının bulunduğunu iddia etti. Uşak Afgan hükümetinin Sınır İşleri Bakanı Emiullah Zadrani ise yaptığı açıklamada katliamı savunarak uşaklığını ve kendi halkına olan düşmanlığını gözler önüne serdi. Bakan El Kaide militanlarının yaşadığını iddia ettiği köyü “terörle mücadele” için bombalanmaktan, başka seçeneğin olmadığını söyledi. Bakan sözlerine şöyle devam etti, “Masum sivillerin bombalanmasını desteklemiyoruz. Ama başka seçenek yoktu. Kara hareketi çok tehlikeli olurdu. Bombardıman da kurunun yanında yaş da yanar.” ABD uçakları tarafından 4 Ocak tarihinde ülkenin doğusundaki bir köy de tamamen yok edildi. Afgan kabile reisleri tarafından yapılan açıklamada bölgede El Kaide militanlarının bulunmadığı belirtilerek bombardımanın derhal son bulması istendi. Ancak 32 köylünün öldürüldüğü katliam yine ABD ve Afgan Hükümeti tarafından savunuldu.

Rosa Luxemburg ve Karl Liebknecht Berlin'de devrimci coşkuyla anıldı

Avrupa Büro: Rosa ve Karl dünya proletaryasının başeğmez iki yiğit önderi. Almanya proletaryasının bu iki seçkin kartalı, Alman Sosyal Demokrat Partisi'nin akabinde Almanya Bağımsız Sosyal Demokrat Partisi (USDP)'nin sol kanadı Spartaküs Birliği'nin (ki daha sonra Alman Komünist Partisi oldu) en rafine önderlerindendi. Alman devrimci hareketinin önde gelen bu ikilisi, gerek pratik duruşlarıyla, gerekse teorik bakış açılarıyla devrime önderlik ettiler.

Lenin önderliğindeki 1917 Sovyet Ekim Devrimi'nin coşkusu dünyada olduğu gibi Almanya'da da yankısını bulmuştu. İşçiler grevde, kitleler gösterilerini sokağa taşımış, toplumun tüm ezilen kesimlerini sarmıştı direnişin geldiği düzey, vardığı boyut. Kısacası objektif koşullar devrime son derece elverişli, devrimci durum istenilen düzeyde, devrim kapıya dayanmış, kapıyı açsan içeri girecek. Fakat, gel gör ki objektif durumun bu derece elverişli olmasına rağmen buna önderlik edecek, kapıyı aralayıp bu devrimi, sağlıklı bir temelde yönlendirebilecek, sağlam proletarya diktatörlüğünü kurabilecek proletarya partisi, ne bu olgunluğa, ne de bu çapa sahipti. Almanya Bağımsız Sosyal Demokrat Partisi, sağ kanadın baskısı altında Rosa'nın başını çektiği Spartaküs Birliği ise henüz bu olgunluktaki devrime müdahale edecek yeterlilikten uzaktı. Özel koşulların yetersizliği ortamını, iyi değerlendiren Rosa, ayaklanmaya karşı çıktı. Lakin, Parti Rosa'nın muhalefetine rağmen ayaklanma kararı aldı. Her şeye rağmen bir ke-re karar alınmıştı, bu anlamda en ön saflarda yer alınmalıydı. Devrimciliğin, komünistliğin, önderliğin gereği idi. Büyük devrimci, komünist önder Rosa ve Karl, gereğini yerine getirerek bu devrimde en ön

saflarda yerlerini aldılar ve bunu yaşamlarıyla ödediler. Rosa ve Karl 15 Ocak 1919'da Alman emperyalizminin sadık uşağı sosyal demokrat iktidarcı katledildiler.

Geçici Alman devrimi yenildi. Rosalar sosyal demokrasinin dipçikleri altında can verdiler. Fakat unutulmasın ki ardıllarına bıraktıkları direniş örneği, kendilerinden sonra gelen, geleceği kurma idealiyle yola çıkan kuşaklar için fevkalade yararlı zenginliklerle doludur. Bu zenginlikler ki, yıllar geçmesine, Alman tekelci burjuvazisinin tüm engelleme, karalama ve manipülasyonlarına rağmen onbinler Rosa ve Karl için yürümekte, onları mezarları başında anmakta.

Bu yıl da onbinin üzerinde insan Rosa ve Karlları anma yürüyüşüne katılırken, yüzbinin üzerinde kitle ise mezarlarını ziyaret ederek bu yiğit proleter önderleri andılar. Biz **Partizanlar** da her yıl olduğu gibi bu yıl da bu görkemli yürüyüşe katıldık. Daha kitlesel, daha coşkulu, daha deneyimli, daha disiplinli, daha etkili. Türkiyeli örgütler içinde en kalabalık kitle katılımını sağlayarak. Pankartlarımızla, kızıl bayraklarımızla, dövizlerimizle, kortejimiz adeta kızıla boyanmıştı. Kızıla boyanmış kortejimizi, sloganlarımızı hep birlikte haykırarak Almanca, Türkçe konuşmalarla daha da coşkulanırdık. Alanda ve güzergah boyunca bildirimimizi de dağıtarak düşüncelerimizi insanlara ulaştırmaya çalıştık. Mezarlık önündeki alana girdiğimizde orada toplanan binlerce insandan bazıları birbirlerine sorarak bizleri tanımayı arzuyorlardı. Tanıyanların verdiği cevaplar içinde en ilginç "Bunlar Türkiyeli Maoistler" di. Evet bunlar Türkiyeli Maoistler. Evet bunlar proleter enternasyonalizmin Türkiye mecrasının temsilcileri Marksist-Leninist-Maoistler. Disiplininden, haykırışından, coşkunluğundan belli olmuyor mu? Girdikleri alanlarda hemen göze çarpmıyor mu? Kortej olarak oradakilerin ilgisini, her yıl olduğu gibi bu yıl da çekmiş, bizleri yakından tanımayanların, tanınmasını sağlamıştık. Alana coşkulu bir şekilde girerek pankartlarımızla yarım daire oluşturduk. Davul, zurna eşliğinde kitlesel bir şekilde halaylar çektik. Ve devrim şehitleri anısına yaptığımız saygı duruşuyla eylemimizi sonuçlandırarak toplu bir şekilde derneğimize geldik.

Bu yıl ilginç olan yanlardan biri ise, bugüne kadar çeşitli provokasyonlar yaratarak, kitleye saldırı-

rak, sindirmeye çalışan, çıkan arbedeleri bahane ederek, insanları tutuklayan ve de yasaklamaya çalışan düzenin bekçi köpekliğini yapan polis, bu yıl daha az ortalıkta görüldü ve dolayısıyla çatışmalar, itişmeler kakışmalar küçük, sınırlı çapıyla kaldı.

Etrafımızı kuşatan dönemlerin ve reformistlerin Rosa'dan öğreneceği çok şey olsa gerekir. Almanya'da Rosa'ları anmayı kimseye kaptırmayan GYSİ önderliğindeki PSD dönemlerinin Rosaların devrimci anısını sömürmeleri ne acı. Bu dönemlerin, devrimin bu önderleriyle ilişkisi su ile ateş gibidir.

Şunu çok iyi biliyoruz ki, bu yeni yüzyılı, Rosaların yüzyılının bize bıraktığı deneyimle, bu geçen yüzyılın yengi ve yenilgileriyle yetkinleşerek sınavdan geçen bir teoriyle ancak Demokratik Halk Devrimi'ne taşıyabiliriz. Hiç şüphesiz ki bu teori, sınıf mücadelesi ve çelişmenin yeni ve özgün koşullarını karşılayan en yetkin teori olarak Marksizm-Leninizm-Maoizmdir. Bu teori, şimdilerde, Nepal'de, Hindistan'da, Filipinler'de, Peru'da, Türkiye'de ve dünyanın kırları diye bilinen yarı-sömürgelerde bütün yakıcılığıyla yaşamın yaratıcı devrimci eylemine yön vererek canlı yaşamın canlı gerçeği haline geliyor; tıpkı yakın geçmişteki devrimler ve devrimci girişimlerde olduğu gibi. Unutulmasın ki, dünya tarihi tüm küreselleşme masallarına karşın önlenebilir bir biçimde devrime doğru koşuyor; ağır da olsa, aksak da olsa, yol kazalarına da uğramış olsa, bu böyledir.

Öyleyse, Rosaların devrimci anı-

sı için sokaklara döküldüğümüz bugünde ve hayatın her alanında anti-emperyalist mücadeleye hız vermek, emperyalist saldırganlığa karşı yarı-sömürge ülkelerde Halk Savası'nı örgütlemek ve gelişmiş kapitalist merkezlerde sokağı arkamıza alarak anti-emperyalist mücadeleden devrim konağı için sınıfı örgütlemek, eğitmek ve emperyalist gericiliğe karşı seferber etmek için yaralanmak ertelenemez görevdir.

Şunu biliyor ve inanıyoruz ki, yeni bin yıl, Rosaların akıllarını, yüreklerini ve bedenlerini koydukları devrimlerle sarsılacak ve bu emperyalist abluka mutlaka dağıtılacaktır. Tüm yenilgi ve yol kazalarına karşın, tüm emperyalist canavarlığa karşın, Rosaların sözleriyle devrim daha yarın olmadan "**vardım, varım, var olacağım**" demeyi sürdürerek, bu yüzyıla rengini vermede asla gecikmeyecektir.

Tutuklular Brezilya'da yeni yıla katliamla girdi

Brezilya'nın kuzeyindeki Rondonia eyaletinin başkenti Porto Velho Cezaevi'nde yaşam koşullarını ve aşırı kalabalığı protesto etmek için isyan eden tutuklulara karşı 45 tutuklunun öldüğü katliam düzenlendi. Saldırı sonrasında polisler yaptıkları açıklamada meydana gelen olaylardan birbiriyle husumet içerisinde olan iki grubun sorumlu olduğunu iddia ettiler. Oysa, 3 Ocak sabahı yaşanan saldırı sonrasında hücrelerde üst üste yığılı cesetler bulunan hapisanede uzun süredir gerginlik yaşandığı ve yetkilileri defalarca uyarmalarına rağmen harekete geçilmediğini açıklayan yerel insan hakları grupları Brezilya'nın, hukuki yardım alma hakkından yoksun bırakılan ve ceza sürelerini doldurmalarına rağmen aylarca gözaltında tutulmaya devam edilen tutuklularla dolu, adeta üst üste yaşanan kalabalık hapisanelerde benzer olaylara sıkça rastlandığını belirtiyorlar. İnsan hakları örgütleri aynı zamanda, Brezilya'nın işkence ve tutuklulara kötü muamele uygulamalarında kötü sicile sahip olduğunu da sık sık gündeme getiriyorlar. 2001 yılında da Carandiru Hapishanesi'nde çeşitli insan hakları ihlallerine tepki olarak başlayan ve Sao Paola eyaletindeki yaklaşık 30 hapisaneye yayılan isyanlarda da 16 tutuklu ölmüştü.

Durmak, duraksamak yok direniş sürüyor

Direnişi destekle, tutsaklara sahip çık

Sınıfların ortaya çıkmasından bu yana sınıf mücadelesi varlığını sürdürüyor. Bu mücadele ezen ile ezilenin; egemen olanla, boyunduruk vurulanın; asalakça yaşayanla, çalışıp üretenin; tarihin ve toplumun gelişmesini sağlayanlarla ona ayak bağı olanların, ilerlemeden ve özgürlükten yana olanlarla, buna karşı duranların arasında bir mücadele olagelmıştır.

Bu mücadele hayatın her alanında sürmüştür ve sürüyor. Bugün de fabrikada, okullarda, emekçi semtlerinde kısacası yaşamın olduğu her yerde sürüyor. Bu mücadele köylerde, dağlarda, ekonomik, demokratik, siyasal alanlarda sürdüğü gibi, bu mücadele akılda, düşüncede (bilinçte ve yürekte) sürüyor.

Bugün bu mücadele en kapsamlı boyutuyla Türkiye zindanlarında sürüyor.

Bugünkü tarihi ve toplumsal koşullarda; ezen ile ezilenin bu mücadelesi en karmaşık, en görkemli sürecini yaşarken; bu kanlı sistem ise tüm sömürenleri, tüm asalaklarıyla birlikte ömrünün, egemenliğinin son basamağını yaşadığının bilincinde; tarihe, insanlığa ve insanlığın özgürlük mücadelesine karşı direnenek durmaksızın işçi sınıfına ve halka her türlü aracıyla saldırıyor. İdeolojik, politik, fiziki olarak saldırıyor. Yalan ve demagojisiyle aldatmaya çalışıyor.

Bu çatışmanın gerici, zalim ve kanlı kutbu emperyalizm, faşizm ve tüm gerici sınıflar; komünist, devrimci örgüt ve önderlerini dağıtarak, zindanlara atarak ve katlederek; işçi sınıfını ve halkı önderliksiz, bilinçsiz, umutsuz ve ışıksız bırakmaya çalışıyorlar. Çünkü yalanlarının ortaya çıkmasını istemiyorlar. Bunun için de özellikle kitleleri bilinçlendirecek, örgütleyip mücadeleyi geliştirecek, onları siyasal iktidarı ele geçirmeye yöneltecek yönelime ve kişilere saldırıyorlar. Zira onlar kitlelerden, özellikle onların bilinçlenmelerinden ve örgütlenmelerinden öcü gibi korkuyorlar. İşte topyekün saldırının hapisanelerde yoğunlaşmış biçiminin amacı budur. Yani işçi ve emekçilerin en bilinçli, en örgütlü güçlerine saldırıp, boyun eğdirip teslim almak istiyorlar.

1999 yılında başlayan F tipi (hücre) tartışması ve eylemlilikler

2000 yılında Ölüm Orucu ve Süresiz Açlık Grevi'ne dönüşerek devam etti. Devlet F tipi hapisaneleri yaşama geçirmek için, Ölüm Orucularını bahane ederken, önceden hazırladığı kılıflarla; tarihe, katliam ve direniş olarak geçen 19 Aralık katliamını gerçekleştirdi. Bu katliamla birlikte zindanlar cephesinde başta tecrit politikası olmak üzere devrimci ve komünist tutsaklara dayatılan her türlü insanlık dışı uygulamalara karşı; tutsakların buldukları hücreleri birer direniş siperine çevirerek, bedenlerini yatırdıkları Ölüm Orucu direnişi bugün gelinen aşamada büyük bir kararlılıkla devam ediyor. Bugün tutsaklar yeni Ölüm Orucu ekiplerini devreye sokmaya hazırlanıyorlar. Direnişlerini Süresiz Açlık Grevi ile taçlandırmayı hedefliyorlar. Halihazırda, Ölüm Orucu eylemi ile birlikte çeşitli biçim ve çapta eylemlerini sürdürüyorlar.

Ölüm Orucu eylemi tüm görkemi ve kararlılığıyla sürerken 4 Baro başkanının gündeme getirmiş olduğu "3 Kapı 3 Kilit" önerisi, tutsaklar tarafından, sorunun çözülmesi için ilerici demokrat kamuoyunun talebi olarak değerlendirilmiş ve kendi sorun ve taleplerini karşılamaktan uzak bir öneri olarak değerlendirilmelerine rağmen, sorunun çözümünden yana olduklarını göstermek için, baro başkanlarının önerisini desteklediklerini açıklamışlardır.

Tutsaklar cephesinde bu gelişmeler yaşanırken, devlet cephesinde yine yalan, demagoji ikiyüzlülük vardı. Baro başkanlarının bu önerisini destekleyen ilerici demokrat kamuoyunun, çözüm yönündeki isteğini, "ne kadar geri noktalara çekersem kardır" aymazlığıyla sorunu geçiştirmeye çalışıyor. Adalet Bakanı, "Eylem sona erdiği takdirde, uygulamaya konulacak bir genelge hazır" diyerek, "Cezaevlerinde ortak etkinlik ve iyileştirme programlarından en az birine katılan hükümlü ve tutuklular istedikleri takdirde 10 kişiyi aşmadan idarenin gözetiminde, belirlenecek açık görüş alanlarında haftada beş saati aşmayacak şekilde, sohbet şeklinde bir araya gelebilecekler" önerisini getiriyor. Bakan sorunu çözmek istemiyor. Çözümü yanaşmıyor. Bu önerisi bir

yanıt değildir. Hiçbir şeyi çözmeyecektir. Bıraksınlar diyor. Bu da yeni bir öneri değildir. Öneri diye dillendirilen 10 kişinin haftanın 5 günü birer saat görüş yapılabileceğinin ileriye sürülmesidir. Bu da bir hak değil koşula bağlıdır. Hapishanelerin "iyileştirme ve eğitim programları"na uyma ve bu çerçevede "en az birisine katılanlardan isteyenler secici komisyonlarca tespit edilerek" yararlandırılabilir deniyor. Yani bir hak olarak değil "tredman" (ehlileştirme-ıslah etme) unsuru olarak ele alınıyor. Tredman koşuluyla bağlı kılmıyor, bu bir saatlik bir araya getirme. Yani tredman politikasından, teslim alma, boyun eğdirme politikasından vazgeçilmiyor.

Devlet tutsakların kararlılığını ve cüretini, bugüne kadar ödenen bedelin ve verilen 85 şehidin ne anlama geldiğini çok iyi biliyor. Ancak bir umut diyor ve pişkinlikle böyle bir "pazarlık" yapmaya çalışıyor.

Evet, kimin ölümden yana, kimin yaşamdan yana olduğu iyi görülmelidir.

Kimin pazarlık yaptığı, kimin çözümden yana olduğu iyi görülmelidir.

Direnişin tüm görkemi ve kararlılığıyla sürdüğü iyi görülmelidir.

Önümüzdeki süreçte zindanlardaki savaşım, sınıf savaşımının tüm alanlarında olduğu gibi inişli çıkışlı bir yol izleyebilir. Ama **yeniyi inşa etme isteği, yıkım için gereken gücü ortaya koyacaktır.** Bazen istediğimiz güçlü olur. Ama yıkacak o büyük darbeyi vuramayabiliriz. Ya da istediğimiz gibi inşayı yapamayabiliriz. İşte böyle anlar önemlidir. Bu yenilgi değildir, belki zafer de değildir. Bu yenilgiye ya da zafere ulaşma yolunda belki bir adımdır. Bu yüzden yeniden yıkmaya ve inşa her zaman cüret etmeliyiz.

Savaş nasıl ki bir çatışmadan ibaret değilse yaşamın her olgusu da bizim algıladığımız ya da olguya somutluk kazandıran yaşadıklarımızdan ibaret değildir. Bir eylem zafer değildir ve alınan bir kayıp yenilgi değildir. Bu eylem şöyle veya böyle sonuçlanabilir. Ama her halükarda F tiplerinde direniş bitmeyecektir. Devletin dayattığı koşullar, mantığı, uygulamaları değişmediği için tutsakların direnişi de sürecek-

tir. **Ölüm Orucu eylemi son bulsa bile fiili direnişle mücadele yıllarca sürmek zorunda kalacaktır. Dolayısıyla F tiplerinde F tipi sistemin mantığına ve amacına karşı direniş kararlılıkla devam edecektir. Hiç kimse bu sorunun bir hamlede çözüleceği hayaline kapılmamalıdır. Bugün ilk hamlede tecrit çemberinin önemli oranda kırılması; gelecekte yapılacak yeni ileri hamle ve çatışmalar için de büyük bir moral ve cesaret kaynağı olacaktır. Dolayısıyla bugün içinden geçtiğimiz süreç çok önemlidir. Atılacak her adımda, verilecek her kararda bu nesnel gerçeklik hesaba katılmalıdır.**

Gelişmenin önündeki her türlü engeli yıkmak için, yeni gelişmeleri göz önünde bulundurmamak ve onlara yöntem belirleyerek süreci değiştirmek, dönüştürmek zorundadır. Mevcut durum karşısında değiştiren, dönüştüren yeniden yaratan ve yaratılan en küçük değeri bilinçli ve planlı bir biçimde siyasal iktidar hedefli politikalarla birleştiren bir yol izlemeliyiz.

Bu dönem öncünün belirlemiş olduğu **"Herşey Parti ve Direniş İçin"** sloganı bize yön vermelidir. Evet direniş yeni bir boyut aldı. İstanbul, Ankara, İzmir ve Antalya Baro başkanlarının Ölüm Orucu'nun sona ermesi için kamuoyuna, devlete ve Ölüm Orucu direnişçilerine sunduğu **"üç kapı üç kilit"** formülünü, direnişin öznelere; tecrit ve izolasyonu kırmanın ilk adımı olarak gördüklerini açıklamış ve öneriyi kabul etmişlerdir.

Ölüm Orucu direnişçilerinin çağrısını bir görev olarak kabul etmeli, mücadelenin bütün alanlarında bu çağrıyla ete kemiğe büründürmek için daha kararlı, daha coşkulu ve daha atılgan olmalı; her türlü duraganlığa, dağınıklığa karşı, örgütlü bilinç ve devrimci sorumluluğu kullanarak birer Muharrem birer Nergiz Gülmez olmalıyız. Harekete geçerken, harekete geçirelim. Direnişin öznelere olanların bu çağrısını doğru algılamak ve ona uygun devrimci duruş sergilemek bir görevdir.

Baş tarafı sayfa 32'de KÖYLÜLERE KORUCULUK DAYATMASI

Bölgede faaliyet yürüten TKP/ML TIKKO'ya bağlı gerillaların ve diğer devrimci örgütlerin faaliyetlerini engellemek amaçlı dayatılan koruculuk, köylülerin yaşamını çekilmez hale getirmektedir. Devletin ne kadar büyük ve güçlü olduğunu göstermek için köylere kurulan karakollar yetmiyormuşçasına şehir içinde Shortlandlarda eli silahlı, kar maskeli dolaşan timler korku ve tedirginlik yaysa da **bu daha çok devlete ve askere karşı öfke yaratmaktadır halkta.** Köylüye "Asıl terörü yaratan devlettir, meclisteki teröristleri yakalansınlar" dedirten bu manzaralar aslında faşist TC'nin çaresizliğinin, zulmünün resmidir.

Önceleri köylerde toplantılar yaparak köylüyü silah almaya razı etmeye çalışanların bu yöntemleri tutmamış olmalı ki artık ikna çalışmalarının yerini baskı ve işkence almıştır.

Silah alan köylüler özel mu-

amelelerle gözaltına alınmakta; tehdit edilmekte, jandarma trafikçe "traktöründe ilk yardım çantası bulunmadığı" gibi mazeretlerle milyonlarca para cezasına çarptırılmaktadır.

Bu baskılara karşı duramayıp silah alanlara imzalatılan 400-500 milyonluk senetle silahları gerillaya vermeleri engellenmeye çalışılmıştır.

Silah alan köylere yapılan göstermelik gıda, giyecek yardımları askeri araçlarla ve askerlerce dağıtılarak asker-köylü dayanışması görüntüsünde diğer köyler buna teşvik edilmeye çalışılmıştır. Silah aldığı takdirde güvenliğini sağlayacağı garantisini veren jandarmanın bu güvenilir-sevecen tablo içinde son olarak Kadıvakkı'nda 2 gerillanın şehit düşmesinden sonra TKP/ML TIKKO'ya bağlı gerillaların 6 Eylül'de korucu köyü olan Kadıvakkı köyü yakınlarında askeri konvoyu gerçekleştirdikleri saldırıda bir zırhlı araç tahrip edilerek (Shortland) ve biri astsubay olmak üzere 5 asker öldürülmüş ve koruculara kendini koruyamayanların bir başkasını nasıl koruyacağı bu eylemle gösterilmiştir. Gerillanın koruculuğa karşı geliştirdiği eylemler ve süreklileştirdiği faaliyet devletin koruculaştırma politikasının yaşama geçirilmesindeki en önemli engellerden biridir. Zorla koruculuk dayatmasının yanısıra yoksul halka ihtiyaçları doğrultusunda yardımlar yaparak kazanmaya ve koruculaştırabileceği kitle potansiyeli haline dönüştürmeye çalışılmaktadır.

Her geçen gün devletin hesapsız kurşunlarıyla güya "kazara" vurulan, tecavüze uğrayan, işkenceye maruz kalan köylülerin gönlünü kazanmak için askerlerce yapılan gıda-giysi yardımları(!), göstermelik sağlık taramaları köylü için bir şey ifade etmemektedir.

HALK İÇİNDE İRK, DİN VE MEZHEP AYRIMI YAPAN DEVLETİN KENDİSİDİR

Son dönemde yüksek faizli kredi borçlarını ödeyemeyen köylüye mekan olan hapisaneler bir başka nedenden daha ağırlamaktadır köylüyü. Bağrından çıkan gerillaya kucak açtığı için köylüler işkencelere maruz bırakılmış, hapisanelere konulmuştur.

Öyle ki bölgede gerillayı tam olarak algılamadığı, bilmediği halde insanı ve kültürel etiği gereği kapısını çalan gerillayı

içeri alan, sohbet

eden

köylüler bile uğramıştır devletin gazabına.

Yaptığı zulümle gerillanın doğal propagandasını yapan devlet bugüne dek engellememiştir gerillanın çaldığı kapıların yeniden açılmasını.

Geçtiğimiz aylarda yaşanan bir olay, halkı mezhep ayrımına ittiğini iddia ettiği emekçilere dava açanların nasıl bir mezhep düşmanlığıyla saldırdığını göstermektedir.

Almus Kevaklık köyü, devletin koruculaştırma politikasına direnen köylerden biri olarak büyük sıkıntılar yaşamıştır/yaşamaktadır.

Bir iki ay öncesinde köyü kuşatan jandarma, komutanları önderliğinde, köyün silah almamasını, gerillaya destek vermesini gerekçe göstererek köyleri hakaret ve küfürlerle maruz bırakmıştır. Bölge köylerinde Alevi-Sünni çelişmesini kullanıp, Sünni köyleri Alevi köylere karşı kışkırtan devlet Kevaklık'ta bu görevini yine yerine getirmiştir.

Köylüler tarafından bir Alevi düşmanı olarak tanınan, gittiği köylerde "Alevilerin kökünü kazıyacağım" diyen komutan planlı bir baskın yaparak köylerde Ermeni bayrağı dikmiştir. "Zaten Aleviler Ermeni değil mi? Ermenisiniz, teröre destek veriyorsunuz vb" şeklinde tanımlamalar ve hakaretlerin ardından köyün elektriği, suyu kesilmiştir. Bu da yetmiyormuşçasına köyde içilen suya hayvan pisliği dökülerek 5 köylü de keyfi bir şekilde tutuklanmıştır.

Yeni adı Durudere, eski adı Filitse olan Almus'a bağlı köyde geçtiğimiz günlerde ortaya çıkan ve gerillaya ait olan bir sığınak nedeniyle köyde yaşayan 5 köylü jandarma tarafından gözaltına alınarak 4 gün boyunca sorguda kalmıştır. Gözaltına alınan köylüler, sığınakta çıkan, un, şeker, vb. ile bağlantılı olarak gerillaya kendilerince verildiği iddiasıyla 4 gün tutulduktan sonra yeniden serbest bırakılmıştır.

Beyinlerinde ve yüreklerinde insanlığa dair hiçbir kalıntı olmayan bir anlayışla gerilla cesetlerine işkence eden, onların şahsında aslında kendilerini teşhir eden, ölü bedenlerinden dahi korkanlardan insani tavırlar beklemek elbette abes olacaktır.

Ablukaya alınan, koruculuk dayatılan, yayla yasağı konulan köyler, kara zulmün çemberine alınmak istense de bağrından çıkardıkları evlatlarına asla sırt dönmeyeceklerdir. Korku ve zulümleriyle taht kurmaya çalışanların kaleleri emek, sevdâ ve cesaretleriyle Halk Savaşını örenlerin karşısında yıkılmaya mahkumdur.

GÖZALTI TERÖRÜ

02 Ekim 2001 gecesi Turhal'da nereden devrimci, demokrat, ilerici, düzene muhalif insan varsa evleri basılmıştır sivil polislerce. Gereksiz gözaltına alınan insanlar 3-4 güne varan gözaltı süresince kendileriyle ilgisi, alakası olmayan konularda sorguya çekilmişlerdir. Öyle ki kiminin evinden çıkan bir roman, bir gazete, kaset ya da eski bir dürbün gözaltı süresinin uzatılmasına vesile olmuştur.

Yerel kaynaklardan edindiğimiz bilgilere göre işçisiyle, köylüsüyle, öğrencisiyle, esnafıyla, genciyle, emeklisiyle, öğretmeniyle 30'u aşkın sayıda gözaltına alınan insanlar sabahlara kadar sorgulanaarak, karakollarda tutulmuştur.

GAZETEMİZE YÖNELİK SALDIRILARIN VARDIĞI BOYUT

Geçtiğimiz sayılarda gazetemizde yer verdiğimiz üzere Turhal İrtibat Bürosu çalışanlarımız Turhal Emniyeti ve Jandarmanınca düzenlenen bir komplo sonucu gözaltına alınmışlardı. Hiçbir maddi zemini olmayan iddialarla muhabirlerimiz tutuklanmış ve **Turhal İrtibat Büromuz da herhangi bir mahkeme kararı olmaksızın Turhal Kaymakamlığına süresiz olarak mühürlenmişti.** Geçtiğimiz haftalarda Kaymakamın ifadeleri doğrultusunda muhabirlerimizin tahliye kararı ve büromuzun açılması talepli dilekçe Emniyet Müdürlüğü'ne iletilmesine karşın Emniyetten tahliye kararının hükmü olmadığı ancak beraat kara-

ıyla dilekçenin işleme konulacağı yanıtı alındı. Tüm bu çabalar sonucu Turhal Büromuz 15 Ocak 2002 günü açılmıştır.

Büromuz üzerinde oynanan oyunlar bununla da bitmemektedir; Büronun açılmasına ilişkin işlemler için Turhal Adliyesi'nde bulunan muhabirlerimiz orada karşılaştıkları Jandarma Karakolunda görevli **Yüzbaşı Kemal Tekin** tarafından "çok kısa zamanda tutuklanacakları" yönünde tehditlere maruz kalmışlardır. Yine muhabirlerimizin kaldıkları ev sahibinin bir akrabasının yılbaşından sonraki günlerde evi jandarma tarafından basılmış kendisi de çalıştığı fabrikadan gözaltına alınarak yaklaşık 10 gün boyunca "onları oradan çıkartacaksın, yoksa senin yedi sülaleni yakarız, başka söz söylemiyoruz, bu kızlar terörist, DGM'de yargılanıyorlar" vb. sözleriyle gözaltında tutulmuştur. 11 Ocak 2002 sabahı gözaltından bırakılan ve akşam saatlerinde tekrar gözaltına alınan bu yoksul köylüye çektiikleri sıkıntılar, ailesinin maruz kaldığı psikolojik tahribatın ve gözaltı süresince yevmiyesinin kesilmesiyle yaşadıkları ekonomik yıkımın sorumluları olarak halka olan düşmanlıklarının boyutunu göstermişlerdir. Büromuza yönelik bu komplolar çerçevesinde Turhal'lı devrimci, demokratik, ilerici insanlar da payını almıştır bu saldırı furcasından.

Ancak bölge halkı üzerindeki baskıların gerçek nedeni büromuzun bölgede bulunması değil, zaten bölge halkı üzerinde var olan baskı, işkence, katliam ve tutuklamalarla yaşam bulan devlet terörünün ve bunların nedenlerinin halka büromuz aracılığıyla aktarılmasıdır.

Tokat'taki yoksul emekçi halkın, kurtuluşun şah damarı gerillanın, halkın sesi-soluğu olma bilinciyle bölgedeki irtibat büromuzun maruz kaldığı bu saldırılar furcası ve faşist Kemalist diktatörlüğün bölgeye özel önem vererek yoğunlaşması önemli bir gerçeğin ip uçlarını vermektedir. Kurulduğu tarihten itibaren Türkiye

coğrafyasında yaşayan halkların mücadelesini katliamlarla, işkencelerle bastıran faşist Kemalist diktatörlük **Karadeniz'de boyveren ve halkla bütünleşme yöneline ilerleyen savaşının umut verici olduğu ve sempati uyandırdığı** gerçeğini... Cüretli ve kararlı bir şekilde devletin tüm imha saldırılarına rağmen varolma mücadelesinin halkta doğurganlaştığı, haklıyı ve doğruyu temsil eden safların her geçen gün halktan insanların katılımıyla, sahiplenmesiyle çoğaldığı gerçeğini...

Halkın haklı davasının sesi olma ve proletaryanın bilimsel ideolojisinin halk kitlelerinin bilincinde aydınlık bir ışığa dönüşmesine hizmet etme sorumluluğu, omuzlarımızda taşıdığımız yükü indirmeye niyeti olmayan bizlerin yapması gereken şey yapmaya çalıştığımızdan başkası olmayacaktır. Elbette ki daha fazlasını yaparak. Devletin saldırısının maddi zemini olduğu gerçekliği bizleri yapmamız gerekenlere daha fedakarca sarılmamızı gerektirmektedir.

Tokat'ta adı konmamış OHAL

Bugün Tokat ilçe ve köylerinde halk yoğun bir devlet terörüyle yüz yüzedir. Ancak bölgede yaşananlar yalnızca bugünü kapsayan, özgün bir süreç değil, aksine devletin bölge halkını bilinçli, planlı bir şekilde bastırma, sindirme politikalarıdır. Ve bu politikalarından köylüler, kamu emekçileri, demokratik kitle örgütleri ve siyasi partiler de payını almaktadır.

Gözetimler, tutuklamalar, sürgünler, tehditler...

Ezenle-ezilenin yüzyıllardır süregelen savaşımına büyük fedakarlıklara, kahramanlıklara ve aymazca pusulara, komplolara mekan olan çilekeş topraklarımız...

İhanetlere, emeğinin ve alınterinin emperyalistlere ve patron ağalara dizginsizce sunulmasına tanık olan çilekeş halkımız...

Karadeniz'in fedakar köylüsüne, yoksul işçisine, yiğit evlatlarına mekan olan çilekeş topraklarımız...

Her ne kadar basına yansımaya da sancılı bir sürecin yaşandığı Tokat'ta son aylardaki gelişmeleri halen güncelliğini taşıması nedeniyle sunmaya çalış-

Dün T. Kürdistanı'nda gerillayı halktan koparmak adına köyleri yakan, boşaltan; köylüleri zorla koruculaştıran, dört bir yana karakollar kuran devlet bugün de oradan edindiği deneyimlerle Karadeniz'de terör estiriyor. Bölgede yükselecek ufacık bir muhalefet belirtisi bile öyle kaygılandırıyor ki devleti yarılan askeri yığınakların yanısıra her kesime yönelik saldırılar planlanıp hayata geçirmeye çalışıyor.

Tüm bunlara karşın bölgede sürdürülen gerilla savaşımı giderek halkın gündemine ve yaşamına daha çok girmekte ve gerillanın halkla bütünleşme yönelimi halkta yankısını bulmaktadır. Devletin gerillaya yönelik kapsamlı operasyonlara girişmesi gerilla cesetleri-

lik emekçileri hiçbir mahkeme kararı olmaksızın sürgün edilmişlerdir. Sürgün gerekçesi olarak; Sivas katliamı şehitlerinden Muhammer Çiçek'in Zile'deki mezarını ziyaret ettiği için hakkında soruşturma açılan eğitim emekçisinin dışında sürgün edilen diğer emekçilere yönelik hiçbir şey gösterilmemiştir. Tokat'ın en ucra köşelerine ya da il dışlarına sürülen (Artova Çelikli, Yeşilyurt Çıkrık, Reşadiye Bozcalı, Van, Siirt, Batman, Kayseri, Urfa, Hakkari, Bayburt, Erzurum, Konya, Osmaniye vb) eğitim emekçilerinin sürgünlerle aile bütünlükleri parçalanmış, en temel insani hakları ayaklar altına alınmıştır.

Sürgün edilen emekçilerin sayısı şimdiden 20'ye ulaşmıştır.

20 günlük tatil edilen, elektriği, suyu kesilen Çambulak ve Serince gibi bazı alevi köylerde devlet baskısının daha boyutlu olduğunu ifade ediyordu eğitim emekçileri, yani sadece yaşanan sıkıntıları aktarıyordu.

Tokat'ta gerçekleştirilen en ufak bir eylemde bile kurumlarının hedef gösterildiğini söyleyen eğitim emekçileri, bu saldırıların hedefinin geliştirmeye çalıştıkları KESK örgütlülüğü olduğunu söylüyorlar. Yine öyle trajik komiktir ki geçtiğimiz eylül ayı içinde "Pancar taban fiyatlarına ve pancar üreticilerinin sorunlarına" yönelik bir basın açıklaması yapan ÖDP de Turhal, Tokat Emniyeti ve Jandarmasının dikkatini çekerek "ortalığı karıştıran"lar listesine girmiştir.

Kızıldere Köyü/Tokat

şacağız. Öncelikle belirtelim ki bölgede yaşananlar kısa bir dönemi kapsayan, özgün bir süreç değil, aksine devletin bölge halkını bilinçli, planlı bir şekilde bastırma, sindirme politikalarıdır.

Tokat halkı bugün her zamankinden daha ağır zulüm cenderesinde sıkıştırılmaktadır. Özellikle 90'lı yıllardan sonra bölgede yoğunlaşan gerilla mücadelesine karşı TC, gerillaya yönelik geliştirdiği kapsamlı operasyonların yanısıra bölgedeki devrimci-demokrat-ilerici insanları da hedef alarak uyguladığı baskılarla adeta çileden çıkarmıştır.

Devletin var olan ulusal ve sosyal kurtuluş mücadeleleri karşısında uyguladığı bu politikalar yoğun bir askeri psikolojik yönelime sahip olmasına karşın istediği sonucu alamamıştır. Aksine devletin polislerle, MİT'yle, JİTEM'yle, korucusuyla estirdiği devlet terörü tıpkı T. Kürdistanı'nda olduğu gibi halkı gerillaya daha da yakınlaştırmış, halkın devlete olan kinini bilemiştir.

ne işkence yapacak kadar düşkünleşmesi, halka işkence, tecavüz ve akla gelmeyecek işkenceler uygulaması bölgede yaşanan devlet terörünün vardığı boyutu görmek açısından önemlidir.

Bölgede son aylarda yoğunlaşan saldırıları açacak olursak;

Bölgede devlet teröründen nasibini alan kesimlerden biri de DKÖ, sendikalar ve partilerdir.

2001 Kasım ayında başta Almus olmak üzere Eğitim-Sen üyeleri, Turhal SES üyesi sağlık emekçileri ve yine Zile'den Eğitim-Sen'li emekçiler devletin yıldırma ve sindirme politikaları sonucu sürgün edilmişlerdir.

Şimdilik Almus'ta, Zile'de, Turhal'da yaşanan sürgünlerin arkasından geleceği söylentileri ortalarda dolaşırken eğitim emekçileri yeni yeni sürgün tehditleriyle uyarılmaktadır.

Ekonomik sıkıntılarla cebelleşen, her türlü yasal, demokratik, sendikal hakları ellerinden alınan Tokat'lı eğitim ve sağ-

Eğitim emekçilerine yönelik saldırılar bununla da sınırlı değildir; Hukuk dışı sürgünlere maruz kalan arkadaşlarına yönelik bu saldırıları protesto ederek yazılı bir basın açıklaması yapan Tokat Eğitim-Sen'li eğitim emekçilerine de soruşturma açılmıştır. Soruşturma gerekçesi ise basın metninde halkı mezhep ayrımcılığına iten ibarelerin olması. Halbuki bahsi geçen basın metninde sadece bölgede yaşananlara yer verilmiştir.

Açıklamada devletin bölgeye yönelik baskı politikalarına dikkat çekilirken askerlerce vurulan Almus Akaçay'lı Hüseyin Aslan (73) adlı dedenin "sebebsiz ölümü" yer alıyordu. Yine açıklamada "teröre karşı" düzenlendiği söylenen bir mitinge katılım için nasıl köy köy dolaşılıp katılım için baskı yapıldığı, esnafın kepenk kapatmaya zorlandığı ayrıntılarıyla yer alıyordu.

Kadıvakfı'nda yaşanan çatışmadan sonra tam bir ablukaya alınan, okulları

Söylemek lazım; toplumun ve köylünün sorunlarını bir eylemle dile getiren bu girişim ortalık karıştırmaksa "memlekette derinleşen ekonomik-siyasi çöküntüyle" ortalığı karıştıranların sayısı artacak demektir.

En küçük örgütlülüğe bile tahammülsüzlüğün had safhada olduğu Tokat'ta adı konulmamış bir OHAL yaşanmakta. **Bölgede 2000 yılında daha da yoğunlaşan zorla koruculaştırma ise bugün köylüler için can alıcı bir sorun olarak yakıcılığını hissettirmektedir.**

Yapılmak istenen, bölgede en küçük demokratik talebi örgütleyecek demokratik kitle örgütlerini, sendikaları işlevsizleştirmektir. Örgütlülükleri sürgünlerle soruşturmalarla yıldırma, dağıtma bölgedeki devrimci, ilerici insanlara gözdağı vererek bölgede gelişen savaşa karşı duyarlılığın önüne geçmektir.